

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สารนิพนธ์
ของ
ธัญพร ถาวร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ตุลาคม 2550

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สารนิพนธ์
ของ
ธัญพร ถาวร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

ฉันทพร ถาวร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2550

ธัญพร ถาวร. (2550). แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 6. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,000 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษซึ่งมี 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้ความเข้าใจ ตอนที่ 2 แบบวัดด้านความสนใจ และตอนที่ 3 แบบวัดด้านบุคลิกภาพ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง ค่าความเชื่อมั่นและสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ในรูปของคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษประกอบด้วย 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความสนใจ และด้านบุคลิกภาพ

2. ค่าเฉลี่ยของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพอยู่ในระดับปานกลาง

3. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจมีค่าความยากง่าย (p) ก่อนการคัดเลือกอยู่ระหว่าง 0.12 – 0.82 หลังการคัดเลือกมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.29 – 0.73 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ก่อนการคัดเลือกอยู่ระหว่าง -0.06 – 0.58 หลังการคัดเลือกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.22 – 0.58 ส่วนด้านความสนใจมีค่าสหสัมพันธ์รายข้อก่อนการคัดเลือกอยู่ระหว่าง -2.50 – 0.65 หลังการคัดเลือกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.28 – 0.65 และด้านบุคลิกภาพมีค่าสหสัมพันธ์รายข้อก่อนการคัดเลือกอยู่ระหว่าง 0.15 – 0.62 หลังการคัดเลือกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.23 – 0.62 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดสอบกับกลุ่มรู้จัก (Known Group) ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเท่ากับ 0.81 ด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค มีค่าเท่ากับ 0.90 และด้านบุคลิกภาพที่คำนวณโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค มีค่าเท่ากับ 0.78

5. เกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 – T68 ด้านความสนใจมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T17-T83 และด้านบุคลิกภาพมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T13 – T94

A DESIRABLE ENGLISH LANGUAGE CHARACTERISTICS RATING SCALE
FOR MATHAYOM SUKSA 6 STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
THANYAPORN THAVORN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements For the
Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
October 2007

Thanyaporn Thavorn. (2007). *A Desirable English Language Characteristics Rating Scale for Mathayom Suksa VI students*. Master's Project, M.Ed. (Guidance and counseling Psychology). Bangkok: Guidance School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr.Nanthana Wong-In.

The purpose of this research was to construct a desirable English language of Mathayom Suksa VI students. A total of 1,000 subjects were multi-stage randomly selected from Mathayom Suksa VI students of secondary schools under the Office of the Basic Education commission in Bangkok in the academic year 2007. Mean, standard deviation, the level of difficulty, discrimination power, coefficient of internal consistency or reliability coefficient, Normalized T-score, and percentile ranks were used to analyze the data.

The results of the research were as following:

1. A desirable English language characteristic rating scale comprised of three subtests: English language knowledge-comprehension domain, English language interest domain, and English language personality domain..
2. The Mathayom Suksa VI students' mean score of a desirable English language characteristics: the English language knowledge-comprehension domain, English language interest domain and English language personality domain were medium.
3. The difficulty of the knowledge-comprehension domain of the desirable English language before choosing was from 0.12 – 0.82 and after choosing was from 0.29 – 0.73. The discriminating powers of the knowledge-comprehension domain of the desirable English language before choosing ranged -0.06 – 0.58 and after choosing it ranged 0.22 – 0.58. The alpha coefficients of the English language interest domain before choosing ranged -2.50 – 0.65 and after choosing it ranged 0.28 – 0.65. The alpha coefficients of the English language personality domain before choosing ranged 0.15 – 0.62 and after choosing it ranged 0.23 – 0.62 and the significant was at .05 level.
4. The reliabilities of the English language knowledge-comprehension domain of Known Group (n=50) was 0.81 while the English language interest domain calculated by Cronbach's alpha was 0.90 and the English language personality domain calculated by Cronbach's alpha was 0.78.

5. The Normalized T-score of the desirable English language characteristics were as follows: the normalized T-score of the knowledge-comprehension part ranged from T20 – T68, the interest part ranged from T17 – T83 and the personality part ranged from T13 – T94.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และการดูแลเอาใจใส่จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ท่านได้ให้ความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจและมีความมั่นใจที่จะทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ท่านให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางตลอดจนให้ข้อคิดและตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นตลอดเวลาที่ดำเนินการทำวิจัย ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านเป็นอย่างยิ่งและยากที่จะลืมเลือน จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์และอาจารย์เตือนใจ เฉลิมศรี ที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย นอกจากนี้ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และมีส่วนในการช่วยให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยจนเสร็จสมบูรณ์

ผู้มีพระคุณอีกท่านหนึ่งที่ผู้วิจัยได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมาคืออาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ ท่านเป็นกำลังใจรวมทั้งให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องต่างๆด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครูอาจารย์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณเจริญ รัตนมาลัยและคุณวรรณเพ็ญ ประสิทธิ์ที่ให้คำปรึกษาและชี้แนะในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณทุกท่านที่เอื้ออำนวยและให้โอกาสที่ดีแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ธัญพร ถาวร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544.....	10
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	10
ลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	10
วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	11
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	11
คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	12
แก่นสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ.....	13
ทฤษฎีกำเนิดภาษา.....	13
ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	15
ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	16
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ.....	18
ความหมาย.....	18
2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	19
คุณลักษณะของพัฒนาการในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	19
ลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ.....	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ...	22
ความถนัด.....	22
ความหมายของความถนัด.....	22
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความถนัด.....	23
แบบทดสอบวัดความถนัด.....	31
เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความถนัด.....	36
เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความถนัด.....	37
ความสนใจ.....	37
ความหมายของความสนใจ.....	37
สาเหตุของความสนใจ.....	38
องค์ประกอบของความสนใจ.....	38
ลักษณะของความสนใจ.....	39
การวัดความสนใจ.....	39
เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ.....	39
เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ.....	40
บุคลิกภาพ.....	41
ความหมายของบุคลิกภาพ.....	41
ทฤษฎีบุคลิกภาพ.....	42
เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	46
เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	46
2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัด	
ลักษณะผู้เรียนและการสร้างเกณฑ์ปกติ.....	47
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน.....	47
จุดมุ่งหมายในการวัด.....	47
ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เรียน.....	47
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถทางสมอง.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความรู้สึก.....	50
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ.....	51
การสร้างเกณฑ์ปกติ.....	52
ชนิดของเกณฑ์ปกติ.....	53
หลักการทางสถิติที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติ.....	54
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	56
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	56
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5 สรุปผลอภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	77
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	77
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สรุปผลการวิจัย.....	78
อภิปรายผล.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	87
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	124

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามการแบ่งกลุ่ม ของสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2550.	57
2 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่ พึงประสงค์ ด้านภาษาอังกฤษ.....	65
3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ จัด (n=50).....	66
4 ตารางค่าสถิติพื้นฐานของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1,000 คน.....	66
5 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรู้ ความเข้าใจ.	67
6 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจ.....	68
7 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ.....	71
8 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์รวมทุกด้าน.....	73
9 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความรู้ ความเข้าใจ.....	89
10 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสนใจ.....	90
11 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านบุคลิกภาพ.....	91
12 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความรู้ ความเข้าใจ (n=100).....	92
13 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความสนใจ (n=100).....	93
14 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความบุคลิกภาพ (n=100).....	93
15 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้าน ภาษาอังกฤษ : ด้านความรู้ ความเข้าใจ (n=50).....	94
16 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้าน ความ สนใจ (n=50).....	95

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความบุคลิกภาพ (n=50)	95
18 ค่าความยากง่ายของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความรู้ ความเข้าใจ (n=1000).....	96

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 จาก Anastasi Anne Psychological Testing 4 ed. 1976 : 371.....	24
2 โครงสร้างของเขาวงกตปัญญาตามทฤษฎีไฮราจิตล์.....	26
3 แสดงถึงโครงของเขาวงกตปัญญาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากอดีตถึงปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่แทบทุกประเทศได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ยิ่งข่าวสาร สารสนเทศมีความเจริญก้าวหน้าไกลเพียงใด บทบาทของภาษาอังกฤษก็ยิ่งมีมากขึ้น ดังที่เกรรี กิตติศรีปัญญา (2542 : 1) กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่บุคคลต่างๆ ใช้เป็นภาษาประจำชาติภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเป็นจำนวนถึง 1,000 ล้านคน ร้อยละ 70 ของไปรษณีย์ภัณฑ์ในโลกจำหน่ายของเป็นภาษาอังกฤษ และร้อยละ 80 ของข้อมูลที่เกิดขึ้นอยู่ในคอมพิวเตอร์บันทึกเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมวลมนุษยชาติที่ต้องเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับที่สุเมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 1) กล่าวไว้ว่าผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจความคิด ทศนคติ วัฒนธรรมของชนชาตินั้น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ และความเคลื่อนไหวของโลกทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

ตามที่ประพันธ์ จุ่มคำมูล (2544 : 52) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ทุกคนให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในการสื่อสารไม่ว่าด้านภาษาเขียนหรือภาษาพูด ยิ่งในปัจจุบันแล้ว การสื่อสารยังต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็วเพื่อสื่อสารกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาเอกที่แทรกอยู่กับการใช้เครื่องมือเหล่านั้น ถ้าผู้ใช้เครื่องมือในการสื่อสารไม่มีความรู้ทางด้านภาษาดังกล่าวย่อมทำให้เกิดปัญหาได้ การสื่อสารติดขัดล่าช้า นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังแทรกอยู่ตามสื่อต่างๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไปซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้ถ้ามีโอกาส และจากการที่ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนไทยจึงทำให้คนไทยมีความสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

นอกจากนี้ บัญชา อึ้งสกุล (2545 : 52) ได้กล่าวไว้ว่า คนไทยในปัจจุบันนิยมเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพกันเป็นจำนวนมากขึ้นรวมทั้งโรงเรียนและสถาบันต่างๆ ก็สนองตอบความต้องการของสังคมดังกล่าวด้วย การเปิดโปรแกรมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษาในระดับต่างๆ กันนั้นนับวันจะทวีขึ้นเป็นจำนวนมาก กอปรกับการจัดการศึกษาของไทยเรากำลังจะก้าวไปสู่ความเป็นนานาชาติในระดับสากลโดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางอย่างเห็นได้ชัดยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น มิ่งขวัญ บุญยานันต์ (2546 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ในอนาคตว่า รัฐบาลได้แก้ไขพระราชบัญญัติการลงทุน โดยให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้เกินร้อยละ 50 และเมื่อถึงเวลานั้น ผู้บริหารระดับสูงส่วนมากจะเป็นคนต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาในเรื่องของการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษหรือการประกอบอาชีพของเด็กไทยในอนาคต จึงควรเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กไทยในการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้เมื่อสถานการณ์ดังกล่าวมาถึง

ในยุคโลกาภิวัตน์ เด็กไทยจะต้องมีความสามารถใช้ภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารระดับสากลได้ด้วย กระแสของความเป็นสากลทำให้คนไทยต้องให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ จะต้องเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ในระดับที่ผู้เรียนสามารถจะสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้อันเป็นสากลได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ วิธีหนึ่งซึ่งจะทำได้นั้นก็คือการเสาะหาผู้มีแนวทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการใช้ภาษาต่างประเทศมาพัฒนาอย่างเข้มข้นและสร้างสภาพแวดล้อมให้เขาสามารถพัฒนาศักยภาพทางภาษาที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด (ลำอาง หิรัญบุรณะและคณะ.2544 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ยิ่งไปกว่านั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 2 - 3) ได้กล่าวถึงคำพูดของศาสตราจารย์เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ จากหนังสือปั้นสมองให้ชาติที่ได้กล่าวถึง ยุทธศาสตร์ความเป็นสากลว่า “ในอนาคตเด็กไทยต้องสื่อสารภาษาสากลได้เพราะกระแสความเป็นสากลทำให้คนไทยต้องทำการปฏิสัมพันธ์ทุกด้านกับต่างประเทศ ด้านการศึกษา การค้า การลงทุน การบันเทิง ผลที่ตามมาคือความรู้ที่เป็นสากลและสื่อสารด้วยภาษาสากลของมนุษย์ นั่นเอง” และภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาษาอังกฤษได้มีการเสนอให้รัฐบาลบังคับให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในทุกกระดานการศึกษาโดยขอให้กำหนดเป็นนโยบายระดับชาติว่าจะต้องมีโรงเรียนนาร่องที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ 50% ภาษาไทย 50% โดยให้สอนเป็นภาษาอังกฤษทุกวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทย วรรณคดี และประวัติศาสตร์ไทย นอกจากนี้ ลำอาง หิรัญบุรณะและคณะ (2544 : 11) กล่าวว่า งบประมาณในการเรียนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยใน 50 ปีที่ผ่านมา 99% ได้ทุ่มให้กับภาษาอังกฤษด้วยปรัชญาที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลก ก็คือ การที่ช่วยให้ผู้คนจากประเทศทั้งหลายทั้งปวงได้เจรจาปราศรัยกันรู้เรื่อง บ้างก็ทำธุรกิจกันไป แต่ภาษาไม่ใช่เป็นเพียงแค่สื่อที่เอาไปใช้ในการเจรจาสื่อสารต่อกันระหว่างชาติหนึ่งกับอีกชาติหนึ่ง ยังเหมือนกับคลังสินค้าแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของแต่ละชาติให้รู้จักกัน (วิโรจน์ ธิรคุณ. 2546 : 20) ดังนั้น จะเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาโลกที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมากมายในวงการการศึกษาไทย

จากความสำคัญและความคาดหวังดังกล่าว รัฐจึงกำหนดให้ภาษาต่างประเทศเป็น 1 ใน 8 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2544 ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนเน้นความเชื่อมโยงความเป็นไทยกับสากลโลก ดังนั้น จึงกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น (กรมวิชาการ. 2546 : 1) โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้นหรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป (คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. 2546 : 1) นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 19 - 34) ได้กำหนดให้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้ที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนรู้ในช่วงชั้นที่ 4 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านกระบวนการพูด กระบวนการเขียน การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการเปิดโลกทัศน์ของตน

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 หนึ่งในพัฒนาการของบุคคลในวัยนี้คือการเลือกและเตรียมตัวเพื่ออาชีพในอนาคต นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนใดก็มีความปรารถนาที่จะเลือกศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนนั้น นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลปะ-ภาษา (ภาษาอังกฤษ) มักจะเลือกศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่จบการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายศิลปะ - ภาษา (ภาษาอังกฤษ) ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเลือกเรียนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเสมอไป การที่จะรู้ว่าควรเลือกเรียนในสาขาใดนั้นจำเป็นต้องรู้ว่าตนมีความถนัดทางภาษาจริงหรือไม่ มีความสนใจในภาษาอังกฤษ และมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

อรพินท์ ชูชมและคณะ (2546 : 29 - 30) กล่าวถึงความสำคัญของการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อและอาชีพว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการพัฒนาทางอาชีพของนักเรียน นักเรียนระดับนี้จะต้องมีการเตรียมการเพื่อเข้าสู่อาชีพหรือการศึกษาที่เฉพาะทางต่อไปในอนาคตที่จะเป็นตัวกำหนดอาชีพของนักเรียน ถึงแม้ว่าแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติฉบับ 7 ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าวโดยมีมาตรการส่งเสริมการจัดการบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและมีความถนัด รวมทั้งเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อและส่งเสริมให้สถานศึกษาทำหน้าที่แนะแนวอาชีพแก่ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา แต่การที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้สำรวจจำนวนนักเรียนที่ออกกลางคัน ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางการศึกษาอาชีพที่เหมาะสม เช่น สาเหตุที่ออกกลางคันเนื่องจากอาชีพที่เรียนหางานได้ยากในอนาคต เรียนไปแล้วจึงพบว่าไม่ถนัดใน

สาขานั้นและอาชีพที่ตรงกับสาขาที่เรียนไม่อยู่ในความสนใจของตน นอกจากนี้การสำรวจข้อมูลเบื้องต้นยังพบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ยังไม่รู้ว่าตนเองสนใจ ต้องการอะไร และยังไม่มีความแน่นอนในการเลือกสาขาที่ศึกษาต่อ และอาชีพในอนาคต เช่นเดียวกับผลการวิจัยในการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒพบว่า นิสิตปริญญาตรีประมาณร้อยละ 10 เลือกอาชีพไม่สอดคล้องกับคณะที่ศึกษาซึ่งถือว่าเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอย่างหนึ่ง

ดังนั้น การตัดสินใจทางการศึกษา-อาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นการกำหนดแนวทางการศึกษาและการดำเนินชีวิตในอนาคตการตัดสินใจทางการศึกษา-อาชีพที่เหมาะสมได้จะช่วยบรรเทาปัญหาทางการเรียน ปัญหาทางด้านอารมณ์ของนักเรียนตลอดจนปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ ดังที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านกล่าวว่า บุคคลที่สามารถตัดสินใจทางการศึกษา-อาชีพได้ถูกต้องตรงกับความต้องการ ความถนัดและความสนใจของตนเองจะส่งผลให้บุคคลนั้นเห็นคุณค่า ศักดิ์ศรี เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เกิดความรู้สึกพอใจต่อการศึกษาอาชีพนั้นและมีโอกาสประสบความสำเร็จในเรื่งดังกล่าวนี้สูงตามไปด้วย

จากการอบรมสัมมนาครูแนะแนวทั่วประเทศจำนวน 202 คนซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2549 ที่โรงแรมเอเชีย ได้มีผู้แทนนิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ) สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนวที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2546 ได้นำแบบสอบถามไปแจกให้ครูแนะแนวที่มาร่วมสัมมนา ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของครูแนะแนว จากแบบสอบถามพบว่า ครูแนะแนวจำนวนมากต้องการเครื่องมือในการวัดความถนัด ความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเครื่องมือดังกล่าวจะมีประโยชน์ต่อครูแนะแนวและนักเรียน ทั้งนี้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนได้รู้ถึงความถนัด ความสนใจของตนและครูก็จะสามารถพัฒนานักเรียนได้ตามศักยภาพที่นักเรียนมีอยู่

การสร้างเครื่องมือในการวัดความถนัดทางภาษา จากการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานระดับสากลแล้ว จะสอบวัดคำตรงข้าม คำที่มีความหมายใกล้เคียง คำศัพท์สัมพันธ์ ข้อความต่างประเภท ความเข้าใจภาษา ความเข้าใจภาพและการสังเคราะห์ข้อความ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2541 : 79)

ในฐานะที่ผู้วิจัยรับราชการครูและปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความปรารถนาที่จะพัฒนาส่งเสริมนักเรียนที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษนั้น จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดและเพื่อให้การวัดมีประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานเพียงพอ ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จในชีวิตก็คือการที่เด็กได้เรียนรู้และกระทำในสิ่งที่เขาถนัดและมีพรสวรรค์ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวัดลักษณะที่พึง

ประสงค์ด้านภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ต่ออนาคตทางการศึกษาให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูแนะแนวในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในด้านการเลือกศึกษาต่อ ทั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อนักเรียนที่จะได้รู้ถึงความถนัด ความสนใจของตนเอง อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถที่นักเรียนมีอยู่ได้ตรงและเต็มตามศักยภาพที่มีอยู่นั้น

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของกลุ่มผู้จัด

กลุ่มผู้จัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 50 คน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร จำนวน 117 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 53,131 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 1,000 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีแนวโน้มบ่งบอกว่าบุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จในด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่างๆดังต่อไปนี้

- 1.1 ความเข้าใจในเรื่องศัพท์สัมพันธ์
- 1.2 ความเข้าใจในเรื่องคำตรงข้าม
- 1.3 ความเข้าใจในเรื่องการสังเคราะห์ความ
- 1.4 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ
- 1.5 ความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ
- 1.6 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ
- 1.7 ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หมายถึง แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดลักษณะเฉพาะด้านภาษาอังกฤษที่มีอยู่ในตัวบุคคลโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้

2.1.1 ศัพท์สัมพันธ์ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์และนำไปใช้ในประโยคให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้ถูกต้อง

2.1.2 คำตรงข้าม หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามได้อย่างถูกต้อง

2.1.3 การสังเคราะห์ความ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในการเรียบเรียงข้อความให้ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค

2.2 ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบและพึงพอใจในภาษาอังกฤษโดยให้ความสนใจในเรื่องต่อไปนี้

2.2.1 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบและพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษหรือการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางภาษา

2.2.2 ความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกรักพึงพอใจที่จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกได้เหมาะสมกับการเป็นผู้มี
ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ได้แก่

2.3.1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึง
ความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

2.3.2 ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ลักษณะที่บ่งบอกถึงความ
มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 - 1.2 ลักษณะของการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 - 1.3 วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 - 1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 - 1.5 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 - 1.6 แก่นสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ
 - 2.1 ทฤษฎีกำเนิดภาษา
 - 2.2 ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมาย
 - 3.2 ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นนักภาษา
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 4.1 คุณลักษณะของพัฒนาการในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 4.2 ลักษณะของเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้าน ภาษาอังกฤษ
 - 5.1 ความถนัด
 - 5.1.1 ความหมาย
 - 5.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความถนัด
 - 5.1.3 แบบทดสอบวัดความถนัด
 - 5.1.4 เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความถนัด
 - 5.1.5 เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

5.2 ความสนใจ

5.2.1 ความหมาย

5.2.2 สาเหตุของความสนใจ

5.2.3 องค์ประกอบของความสนใจ

5.2.4 ลักษณะของความสนใจ

5.2.5 การวัดความสนใจ

5.2.6 เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

5.2.7 เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

5.3 บุคลิกภาพ

5.3.1 ความหมาย

5.3.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพ

5.3.3 เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

5.3.4 เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียนและการสร้างเกณฑ์ปกติ

6.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน

6.1.1 จุดมุ่งหมายในการวัด

6.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เรียน

6.1.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถทางสมอง

6.1.4 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความรู้ลึก

6.1.5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ

6.2 การสร้างเกณฑ์ปกติ

6.3 ชนิดของเกณฑ์ปกติ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานบรรลุดุติประสงค์ที่กำหนดไว้ สถานศึกษาต้องมีการประสานสัมพันธ์และร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน ให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังจำเป็นต้องสนับสนุนส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ให้ครอบคลุมหลักสูตรและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นสากล ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการจะได้จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาคู่มือครู เอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระ แนวทางการวัดและประเมินผล การจัดระบบแนะแนวในสถานศึกษา การวิจัยในสถานศึกษาและการใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาความรู้ ตลอดจนเอกสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ประชาชนทั่วไป ผู้ปกครองและนักเรียน มีความเข้าใจและรับทราบบทบาทของตนเองในการพัฒนาตนเองและสังคม (กรมวิชาการ. 2545:3, 5 – 6 , 20 - 23)

1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (2546 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ทุกคนต้องเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้นหรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป

1.2 ลักษณะของการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (2546 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้นแต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงควรจัดให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่

พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษา

1.3 วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

- 1.3.1 มีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ
- 1.3.2 ใช้ภาษาต่างประเทศแสวงหาความรู้เพื่อศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
- 1.3.3 มีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก
- 1.3.4 สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์
- 1.3.5 ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ

เป้าหมายสูงสุดคือ ผู้เรียนจะเป็นผู้มีความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมตามจุดหมายของหลักสูตร

1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาประกอบการจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น แสดงความรู้สึก โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มการเรียนรู้สาระอื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมในสังคม

1.5 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดหมายของหลักสูตรอันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษา ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรู้สึก แสดงความคิดเห็นรวบยอดในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา งานอาชีพ ชุมชนและสังคมโลกในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียนในหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่าน เขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่มีตัวเชื่อมข้อความ(Discourse Markers)

5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้นและสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

6. มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่นๆที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้นจากสื่อที่หลากหลาย

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและอาชีพ

1.6 แก่นสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2545 : 58) ได้กำหนดไว้ว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับสื่อสารได้ควรเรียนแก่นสาระ/เรื่องหลัก 14 เรื่องที่เป็นพื้นฐานดังต่อไปนี้

Personal identification

1. House and Home
2. Life at Home
3. Education and Future Career
4. Free Time and Entertainment
5. Travel
6. Relation with Other People
7. Health and Welfare
8. Food and Drink
9. Services
10. Places
11. Foreign Languages
12. Weather

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ

2.1 ทฤษฎีกำเนิดภาษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546 : 108 -110) อธิบายถึงทฤษฎีกำเนิดภาษาไว้ว่า นักวิชาการหลายสาขา เช่น นักภาษาศาสตร์ นักจิตวิทยา และนักมนุษยวิทยา ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับลักษณะอื่นมาช้านานซึ่งภาษามีส่วนสัมพันธ์กับความคิด นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของบุคคล ซึ่งมีส่วนในการส่งเสริมและขัดขวางการพัฒนาทางภาษา แต่หากไม่ใช่คนที่มีเชาวน์ปัญญาต่ำจนเกินไปหรือมีความพิการทางร่างกาย

สามารถเรียนรู้ภาษาในสิ่งแวดล้อมของตนเองเมื่ออายุได้ 1 ขวบซึ่งโดยปกติเด็กประมาณ 1 ขวบครึ่งจะเรียนรู้คำตั้งแต่ 3 ถึง 50 คำ และเมื่อเด็กอายุ 3 ขวบ จะเรียนรู้ได้ถึงหนึ่งพันคำ

การที่เด็กเรียนภาษาไทยนั้น มีทฤษฎีอยู่ 2 ทฤษฎีที่อธิบายการใช้ภาษาอย่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ ทฤษฎีหนึ่งจะเน้นความสำคัญของอวัยวะในร่างกายและสมอง ส่วนอีกทฤษฎีหนึ่งจะเน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของเด็กในการเรียนภาษาแม่

1. ทฤษฎีสรีรศาสตร์ทางภาษา นักภาษาศาสตร์กลุ่มหนึ่งได้เน้นความสำคัญของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูด การฟัง และความคิดของบุคคล โดยมีความเห็นว่า อวัยวะต่างๆ และสมองเป็นรากฐานของความสามารถทางภาษาของบุคคล ถ้าหากมีเด็กพัฒนาการทางร่างกายอย่างปกติไม่พิการ เด็กย่อมมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษา

ทฤษฎีสรีรศาสตร์ภาษาของเลนเนอร์เบิร์ก (Lennerberg. 1969) ตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่าสมองส่วนซ้ายเป็นศูนย์กลางทางภาษา มีผู้พบว่าถ้าสมองส่วนนี้ชำรุดสมองส่วนอื่นก็อาจจะใช้ทดแทนกันได้ ถ้าบุคคลยังมีอายุไม่ถึงวัยรุ่นตอนต้น แต่หลังจากวัยรุ่นตอนต้นแล้วสมองส่วนอื่นจะไม่สามารถทำหน้าที่ทดแทนได้ จึงพบว่า บุคคลนั้นจะเรียนภาษาใหม่หลังวัยนี้ได้ยาก ทฤษฎีของเลนเนอร์เบิร์กให้ความสำคัญแก่อธิพจน์ของพันธุกรรมที่มีพัฒนาการทางภาษาของมนุษย์แต่ทฤษฎีนี้ก็ไม่ได้ปฏิเสธความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้จากผู้อื่นในสังคมซึ่งจะทำให้เด็กใช้ภาษาในสังคมนั้นได้

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา นักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักจิตวิทยามีความคิดเห็นว่าเด็กจะมีความสามารถทางภาษาไม่ได้ ถ้าเด็กทารกและเด็กเติบโตแยกต่างหากจากมนุษย์อื่น แต่เด็กสามารถเรียนภาษาได้โดยการที่ประสบการณ์ในสภาพแวดล้อมของมนุษย์อื่นซึ่งสื่อสารกันโดยใช้ภาษาหนึ่ง เด็กซึ่งเป็นหน่วยใหม่ในสังคมนั้นมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไปทีละเล็กทีน้อย สะสมกันมากขึ้นตามอายุหรือตามระยะเวลาที่มีประสบการณ์ในหมู่คนนั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษานี้ มิได้ปฏิเสธความสำคัญของพันธุกรรมที่เอื้ออำนวยให้มีการพัฒนาอวัยวะรับรู้สัมผัส และอวัยวะที่ใช้ในการพูด การเขียน เพื่อบุคคลนั้นเติบโตขึ้น ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาได้ให้ความสำคัญแก่อธิพจน์ของสิ่งแวดล้อมและสังคมในการก่อให้เกิดความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกันในมนุษย์ซึ่งได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรมใกล้เคียงกัน นักจิตวิทยาที่ให้ความสำคัญแก่การเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถทางของบุคคลนี้ ยังมีความคิดเห็นแตกต่างเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่เกิดขึ้นในวัยเด็กโดยสกินเนอร์ (Skinner) ได้อธิบายกระบวนการเรียนรู้ภาษาว่าเกิดจากการเปล่งเสียงโดยเริ่มตั้งแต่วัยทารกและผู้เลี้ยงให้การเสริมแรงคือความเอาใจใส่ สนับสนุนเฉพาะเสียงที่ใช้อยู่ในสังคมของตน ทำให้ทารกส่งเสียงที่ได้รับแรงเสริมบ่อยครั้งจนติดเป็นนิสัย ส่วนเสียงที่ไม่มีการใช้ในภาษาของตนก็จะถูกทิ้งไปในที่สุด ด้วยการเลียนแบบพี่เลี้ยงหรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งมักจะพูดกับทารกด้วยภาษาผู้ใหญ่เป็นส่วนมาก และเมื่อเด็กเลียนเสียงผู้ใหญ่

อย่างถูกต้องก็ได้รับแรงเสริม ซึ่งช่วยให้เด็กเลียนเสียงบ่อยขึ้นจนติดเป็นนิสัยที่จะออกเสียงนั้นได้ในภายหลัง ซึ่งการออกเสียงมักคล้ายคำพูดของผู้เลี้ยง ยังทำให้เด็กเกิดความพอใจได้เองอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ สกินเนอร์จึงเชื่อในเรื่องการเสริมแรงโดยให้รางวัลการเปล่งเสียงของเด็กว่าเป็นสาเหตุการปลูกฝังภาษาให้แก่เด็กและการเลียนเสียงผู้ใหญ่สามารถทำให้เด็กพูดได้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเด็กทั้งสองประเภท และส่งเสริมอิทธิพลที่สะสมกันขึ้นจนบุคคลนั้นมีความสามารถทางภาษา

2.2 ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ได้กล่าวถึงความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า สำหรับประเทศไทย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้นิยมเรียนมากที่สุด ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนไทยตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2391 ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 โดยพวกมิชชันนารีชาวอเมริกันได้จัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กในหมู่บ้านมอญใต้ คลองบางหลวง และได้มีเจ้านายและข้าราชการจำนวนมากสมัครเรียนภาษาอังกฤษกับคณะมิชชันนารีชาวอเมริกันจนมีความรู้ภาษาอังกฤษแตกฉาน ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ได้ทรงพระราชดำริเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นทางนำไปสู่ความรู้วิชาการของประเทศตะวันตก ความเข้าใจในสภาพการเมืองในยุโรป และเพื่อให้ประเทศสามารถรักษาเอกราชไว้ได้ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้จ้างครูฝรั่งมาถวายการสอนภาษาอังกฤษแก่ราชธิดาในราชสำนัก

ภาษาอังกฤษเริ่มมีบทบาทและความสำคัญในวงการศึกษาของไทยยิ่งขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้มีพระบรมราชโองการตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นในพระราชวังโดยชาวต่างประเทศทำการสอนพระเจ้าน้องยาเธอและนักเรียนโรงเรียนมหาดเล็กหลวง จนกระทั่งปี พ.ศ. 2424 ได้โปรดเกล้าฯ ให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ นับเป็นครั้งแรกที่มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นทางการในประวัติการศึกษาของไทย และนับแต่นั้นมา ก็มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ระบบการศึกษาของไทยเท่านั้นที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประชาชนทั่วไป นักการศึกษา ครูอาจารย์และแม้แต่นักเรียนเองต่างก็ยอมรับความสำคัญเช่นกัน

จะเห็นได้ว่า จุดเริ่มแรกของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้เจ้าของภาษาเป็นครูสอนทั้งสิ้น ซึ่งก็ตรงจุดประสงค์ของการสอนภาษาและสามารถปฏิบัติได้ เนื่องจากจำนวนนักเรียนน้อยจำกัดอยู่ในวงแคบ ครั้นต่อมาภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรทางการศึกษา ดังนั้นการที่จะจ้างครูเจ้าของภาษาทั้งหมดมาสอนย่อมจะเป็นไปไม่ได้ ต้องอาศัยครูไทย ถ้าเป็นครูไทยที่มีความรู้ดีพอก็ไม่เกิดปัญหาแต่เนื่องจากจำนวนนักเรียนมี

มากขึ้น การที่จะจำกัดเฉพาะครูที่มีความรู้ดีเท่านั้นในการสอนย่อมทำได้ไม่ทั่วถึง ดังนั้นปัญหาต่างๆ ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตามมาจึงมีอยู่เสมอในทุกๆ ด้าน

2.3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การศึกษาปัจจัยในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองได้มี นักวิชาการและนักวิจัยการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษไว้หลาย ประเภท ดังนี้

วอลควิ (walqui. 2000 ; อ้างถึงใน ชูติกาญจน์ บุญญะริติสุข. 2546) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนเป็น 2 ด้าน ได้แก่ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน และด้านสังคม โดยพิจารณาจากภาษา ตัวผู้เรียน และกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ภาษาที่สอง ประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะสัมพันธ์กับภาษารวมถึงความแตกต่างของภาษา ความชำนาญใน ภาษาแรก ความรู้ในภาษาที่สอง ภาษาถิ่น สถานภาพภาษาที่สอง และทัศนคติที่มีต่อภาษาที่สอง ทั้งนี้ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมจะสัมพันธ์กับผู้เรียนในด้านความต้องการ กลุ่มเพื่อน การไม่มีบุคคลตัวอย่าง และระดับการสนับสนุนจากครอบครัว รวมไปถึงแรงจูงใจ และแบบการเรียนโดยวอลควิแบ่งปัจจัยด้าน สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

1. ด้านภาษา(Language) ได้แก่ปัจจัยต่างๆ ของภาษาที่สัมพันธ์กันระหว่างลักษณะ โดยเฉพาะทักษะด้านสังคม ได้แก่ ความสามารถในการโน้มน้าวใจและทำให้มีความสนใจในภาษาที่สอง ของภาษาต่างประเทศ และภาษาของผู้เรียน ได้แก่ความแตกต่างของภาษาแรกกับภาษาที่สอง ระดับ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแรกทั้งการพูด การอ่าน ความรู้เดิมในภาษาที่สองตลอดจนสถานภาพ ของภาษาที่สอง และทัศนคติด้านสังคมที่มีต่อภาษาแรก

2. ด้านผู้เรียน (Learner) ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากในด้านความต้องการและ ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ได้แก่ความต้องการและ หลากหลายในการเรียนภาษา เป้าหมายที่แตกต่างกันในการเรียนภาษา กลุ่มเพื่อนบุคคลตัวอย่าง และ การสนับสนุนการเรียนของทางบ้าน

3. ด้านกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) ในการพัฒนาภาษาต่างประเทศ จะต้องมีการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องรู้ถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนที่มีแบบ การเรียนต่างกันซึ่งปัจจัยที่สนับสนุนให้กระบวนการเรียนรู้ภาษาเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียนได้แก่ แบบการเรียนของการเรียนของแต่ละคน แรงจูงใจ รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างทำกิจกรรมใน ชั้นเรียน

นอกจากนี้ สโปลสกี (spolsky.1900:100 –152 อ้างถึงใน ชูติกาญจน์ บุญญะริติสุข. 2546) ได้ศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง สรุปได้ว่าปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจจากสภาพแวดล้อมปัจจุบันเป็นเหตุให้ผู้เรียนมีความพยายามและความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ ประกอบมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างๆ
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual difference) ความแตกต่างของระหว่างบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง กล่าวได้ว่าเป็นลักษณะทางชีววิทยาหรือลักษณะที่แฝงอยู่ใน ซึ่งรวมถึงสติปัญญาและความถนัดทางภาษา
3. สติปัญญา หากผู้เรียนยังมีอายุน้อยและสามารถพัฒนาภาษาแรกของตนเองได้ก็สามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ ในสถานการณ์เรียนรู้ตามธรรมชาติของสภาพแวดล้อมที่เป็นระดับสติปัญญาที่แตกต่างกันจะมีผลกระทบต่อความสามารถในด้านทักษะทางภาษาด้วย การเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เน้นทักษะภาษาจะมีผลให้การเรียนรู้สัมฤทธิ์ในด้านการรู้คิด มากยิ่งขึ้น
4. ความถนัดทางภาษา สติปัญญาเป็นตัวแปรหนึ่งที่บอกถึงความถนัดทางภาษาซึ่งเป็นความถนัดทางด้านภาษาในทุกทักษะ ทั้งในด้านการฟัง ความรู้ด้านไวยากรณ์ที่มีส่วนช่วยในการแปลข้อมูล ตลอดจนความจำและความถนัดทางภาษา
5. กลวิธีหรือแบบเรียน (Learning strategies / Learning styles) ในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันคือ บางคนใช้หลักไวยากรณ์ด้วยความรู้สึกนึกคิดแต่หลายคนใช้วิธีการจำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความแตกต่างของแต่ละบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับการสอนวิธีการเหล่านี้เรียกว่ากลวิธีหรือแบบการเรียนรู้
6. บุคลิกลักษณะ กลวิธีหรือแบบการเรียนรู้เป็นการใช้ความถนัดทางภาษาที่ทำให้เกิดเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษา การใช้สติปัญญาก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นตัวกลางให้ผู้เรียนใช้ความสามารถ ทำให้เกิดเป็นบุคลิกลักษณะ ส่วนเจตคติและแรงจูงใจจะเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมทางสังคม (Spolsky.1900:110) ผู้เรียนจะนำสถานการณ์ที่มีอยู่ในสังคมมาสร้างความรู้ในภาระงานที่ตนเกี่ยวข้อง
7. สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social context) สภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาใน 2 ประการ คือ ประการแรก ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่สังเกตเห็นได้จึงพัฒนามาเป็นแรงจูงใจของผู้เรียน และประการที่สอง สภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในด้านการมีโอกาสได้เรียนรู้ โดยแบ่งเป็นโอกาสการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนการเรียนรู้ภาษาที่สองในสภาพแวดล้อมทั้งในครอบครัว หรือที่บ้าน ชุมชนเมือง จะมีความสัมพันธ์กัน

จากแนวคิดดังกล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การสนับสนุนของครอบครัวและโอกาสในการเรียนรู้เป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมาย

ลักษณะ (Trait) หมายถึง เครื่องแสดงสิ่งหนึ่งให้เห็นว่าต่างกับอีกสิ่งหนึ่งเป็นสมบัติเฉพาะตัว (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 1001)

มนูญ สุคิตา (2545) ได้ให้ความหมายของลักษณะที่พึงประสงค์ว่าเป็นลักษณะหรือหรือพฤติกรรมที่มีความสำคัญหรือประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะที่พึงประสงค์เป็นลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่มีความสำคัญซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

3.2 ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นนักภาษา

แวน ทัสเซล - บาสกา (Van Tasse! BasKa. 1996: อ้างอิงใน เฉลียวศรี พิบูลชล และคณะ 2546 : 17) ได้เขียนไว้ว่า ผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษา จะเป็นผู้ที่มีความคล่องในการอ่านหนังสือได้ถูกต้อง สนใจคำศัพท์ และความสัมพันธ์ของคำ สามารถใช้ศัพท์สูง สนุกสนานกับการเล่นปริศนาและเกมทางภาษา

รูบินและทอมสัน (เฉลียวศรี พิบูลชลและคณะ 2546:17; อ้างอิงจาก Rubin and Thomson.1983) ได้กล่าวว่าผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาจะเป็นผู้ที่ค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการจัดระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับภาษา มีความคิดสร้างสรรค์และมีการทดลองใช้ภาษา ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยความรู้ในภาษาแม่ของผู้เรียนเพื่อให้บังเกิดความคล่องแคล่วในการเรียนรู้ภาษาที่สอง

การ์ดเนอร์ (การ์ดเนอร์ อ้างอิงใน: บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ 2545:19-20) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในด้านภาษาไว้ดังนี้

1. ชอบฟังและโต้ตอบกับเสียง จังหวะ สี และการพูดในรูปแบบต่างๆ
2. ชอบเลียนแบบเสียง ภาษา การอ่านและการเขียนของผู้อื่น
3. เรียนรู้โดยผ่านทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการอภิปราย
4. มีความสามารถในการฟังในระดับความเข้าใจ การถอดความ การตีความ และการจดจำในสิ่งที่ได้ฟัง
5. มีความสามารถในการอ่านในระดับความเข้าใจ การย่อความ การตีความ การอธิบาย การจดจำสิ่งที่อ่าน
6. มีความสามารถในการพูดต่อหน้ากลุ่มบุคคลหลายอาชีพการพูดเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ การใช้ภาษาพูดที่ถ่ายทอดความเข้าใจ การพูดชักจูง การโน้มน้าว การพูดให้คนอื่นเชื่อถือได้ในเวลาอันเหมาะสม

7. มีความสามารถในการเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความคิดได้ดี
8. มีความสามารถในการเรียนภาษาอื่นๆ ได้
9. ใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ในการจดจำ การสื่อสาร การอภิปราย การอธิบาย
10. มีความพยายามที่จะฝึกฝนภาษาของตนให้เกิดความชำนาญ
11. มีความสนใจในกิจกรรมทางภาษาอันได้แก่ การเขียนบันทึกประจำวัน บทกวี การเล่าเรื่อง การได้วาที การพูดในโอกาสต่างๆ การเขียน การเขียนบทความในวารสารต่างๆ
12. มีการสร้างสรรค์รูปแบบต่างๆทางภาษาอันได้แก่ งานเขียน หรือการพูดแนวใหม่
13. มีอารมณ์ขัน

ผดุง อารยะวิญญู (เจลิยวศรี พิบูลชล.2546:19; อ้างอิงจากผดุง อารยะวิญญู.2539) ได้สรุปลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นนักภาษาวา เป็นเด็กพูดเก่ง ใช้ศัพท์สูง อ่านหนังสือได้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือที่ใช้เรียนในระดับชั้นของตนหรือในชั้นที่สูงกว่า มีทักษะในการสื่อความหมายที่ละเอียดเยียม และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา

จากการศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษเป็นผู้ที่มีความถนัดทางภาษา มีความสนใจในกิจกรรมทางภาษาและมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.1 คุณลักษณะของพัฒนาการในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

พรณี ชูชัยเจนจิต (2538 : 259 – 262) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการพัฒนาการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 อายุ 15-18 ปี ไว้ดังนี้

พัฒนาทางจิต - สังคม (Psychosocial – Development) อยู่ในขั้น identity VS. identity confusion คำนึงถึงบทบาททางเพศ และการเลือกอาชีพสถานภาพของความแตกต่างทางด้านเอกลักษณ์จะเห็นได้ชัดเจนมากในช่วงนี้

พัฒนาทางความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Development) อยู่ในระดับ operation มีความสามารถทางสมองเพิ่มมากขึ้น เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมและทดสอบสมมุติฐานได้

พัฒนาการทางจริยธรรม (Moral Development) อยู่ในระดับ convention จะมี ความเข้าใจกฎเกณฑ์ในลักษณะที่ว่าเกิดจากข้อตกลงซึ่งกันและกันเพิ่มขึ้นและพร้อมที่จะปฏิบัติตาม

สิ่งที่พึงจดจำเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป ความสำเร็จด้านวุฒิภาวะทางเพศมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมในหลายๆลักษณะ ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนและปฏิกริยาจากกลุ่มเพื่อนเพิ่มมากขึ้น ให้ความสนใจกับอนาคตว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นเมื่อเรียนจบ โดยเฉพาะผู้ที่มีได้คิดที่จะเรียนต่อเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของความสามารถในการเรียนและระดับคะแนน สำหรับการประกอบอาชีพหนึ่งโดยเฉพาะ

ลักษณะทางร่างกาย (Physical Characteristics)

1. วัยนี้ส่วนใหญ่มีความเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่เด็กผู้หญิงจะสูงเต็มที่เด็กผู้ชายบางคนยังอาจจะสูงได้อีกหลังจากระยะนี้ ในวัยนี้จะมีน้ำหนักและส่วนสูงมากที่สุด
2. เด็กวัยนี้เริ่มมีลักษณะของผู้ใหญ่และสนใจในรูปร่างกายของตนเอง และจะหมกมุ่นอยู่กับการแต่งตัว
3. เริ่มมีพัฒนาการทางเพศ ต่อมต่างๆเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปร่างกาย
4. สุขภาพทั่วไปจะสมบูรณ์เต็มที่

ลักษณะทางสังคม (Social Characteristics)

1. มีลักษณะชอบทำตามกลุ่ม มีการขัดแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น มีความนิยมชมชอบหรือคลั่งไคล้อะไรเหมือนกันและมากเกินไป
2. สนใจเพศตรงข้าม มีความคิดเรื่องการมีนัดและการแต่งงาน
3. เด็กผู้หญิงมีความก้าวหน้าในด้านสังคมมากกว่าเด็กผู้ชายในวัยเดียวกัน และเริ่มมีนัดกับคนที่โตกว่า เด็กผู้หญิงจะเพื่อนสนิทไม่กี่คน เด็กผู้ชายจะมีเพื่อนมาก

งานพัฒนาการ (Development tasks)

1. เด็กวัยนี้ควรรู้หน้าที่ของการเป็นเพศชาย และเพศหญิงเป็นอย่างดี
2. เด็กวัยนี้มีอิสระมากขึ้น จึงมีปัญหาในการขัดแย้งกับบิดามารดาอยู่เสมอ และพยายามจะพ้นจากการปกครองเลี้ยงดูของบิดามารดา เกิดช่องว่างระหว่างวัย
3. วัยนี้จะพ่อฝันโดยเฉพาะเกี่ยวกับอนาคต เข้ามักจะฝันว่าประสบความสำเร็จอย่างสูงในอนาคต การทำงานและอาชีพ

งานพัฒนาการ

เด็กวัยนี้ควรได้รับอิสระจากบิดามารดาและผู้ใหญ่

ลักษณะสติปัญญา

1. เด็กวัยนี้มีพัฒนาการทางสมองสูงกว่าผู้ใหญ่ เพียงแต่ขาดประสบการณ์ซึ่งทำให้ไม่สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2. เป็นวัยที่คำนึงถึงการมี “ปรัชญาชีวิต” โดยมุ่งเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา ศาสนา และการเมือง แต่ก็ยังเป็นเรื่องที่ได้กลัสน ตัดสินใจไม่ได้

งานพัฒนาการ

1. เลือกลงและเตรียมตัวสำหรับอาชีพ
2. พัฒนาทักษะทางสติปัญญาและความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นพลเมืองดี
3. ยึดถือค่านิยมและคุณธรรมเป็นหลักในการแสดงพฤติกรรม

จากพัฒนาการดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระยะของการตัดสินใจในเรื่องของการศึกษาต่อและอาชีพ เป็นวัยที่สับสนในการตัดสินใจในขณะเดียวกันก็ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนมาก

4.2 ลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ

เรนซูรี (เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. 2542 : 5-7 : อ้างอิงจาก Renzulli.1997) สรุปได้ว่าบุคคลผู้มีความสามารถพิเศษประกอบด้วยปฏิสัมพันธ์ของลักษณะพื้นฐาน 3 ประการของมนุษย์ คือ

1. มีความสามารถทางปัญญาสูงกว่าเด็กปกติ
2. มีความคิดสร้างสรรค์
3. มีความมุ่งมั่น รับผิดชอบต่องาน

ลักษณะนิสัยเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษโดยเบื้องต้นสามารถแบ่งแยกตามลักษณะพื้นฐานการเรียนรู้ออกเป็นประเภทดังนี้

1. ลักษณะด้านความรู้ ความคิด
 - 1.1 ความสามารถในการใช้สัญลักษณ์
 - 1.2 ความสามารถในการจดจำต่างๆได้อย่างรวดเร็ว
 - 1.3 ความสามารถในการแยกแยะและเรียนรู้สิ่งต่างๆได้มากมาย
 - 1.4 ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆได้อย่างลึกซึ้งผิดไปจากเด็กและเยาวชนปกติ
 - 1.5 ความพร้อมในการมองสิ่งต่างๆได้อย่างชัดเจน
 - 1.6 ความสามารถในการพูดชักชวนต่อกลุ่ม
 - 1.7 ความอยากรู้อยากเห็นอย่างเข้มข้น
 - 1.8 ความสามารถในการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจได้อย่างรวดเร็ว
 - 1.9 ความสนใจสิ่งต่างๆอย่างหลากหลาย
 - 1.10 ความพยายามในการพิสูจน์ความสามารถของตนเอง

2. ลักษณะด้านการแสดงออก

- 2.1 ความรู้สึกต่อตนเอง
- 2.2 ชอบคบเพื่อนที่มีอายุมากกว่า
- 2.3 ชะมักเขม้นและมีความตั้งใจในการทำงานสูง
- 2.4 ชอบแสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำ
- 2.5 ชอบความเป็นระบบ
- 2.6 ชอบความเป็นอิสระและคิดได้เอง
- 2.7 อารมณ์ขันอย่างมีเหตุผล
- 2.8 วิริยะ อุตสาหะที่จะทำอะไรทุกอย่างไม่มีที่ติ

3. ลักษณะด้านความคิดสร้างสรรค์

- 3.1 มีสติปัญญาด้านรอบรู้ ความสามารถ อารมณ์ จิตใจสูง
- 3.2 ชอบประสบการณ์ใหม่ๆ ไม่ยึดมั่นกับสิ่งใดจนเกินไป
- 3.3 มีความสามารถในการมองเห็นสิ่งต่างๆ ที่เป็นภาพรวมทั้งหมด
- 3.4 มีความคิดอิสระ ยืดหยุ่น
- 3.5 ชอบสนุกกับการคิด ทำทางและผลงาน
- 3.6 ชอบเสาะแสวงหา ศึกษาค้นคว้า
- 3.7 ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างผู้อื่น โดยไม่มีเหตุผล

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ

5.1 ความถนัด

5.1.1 ความหมาย

วอร์เรน (Warren. 193 ; อ้างอิงใน ล้วน สายศและ อังคณา สายยศ. 2541:15) ให้ความหมายของความถนัดไว้ว่า เป็นสภาวะหรือคุณลักษณะกลุ่มหนึ่งที่แสดงให้เห็นความสามารถของแต่ละบุคคล อันได้จากการฝึกฝนความรู้ ทักษะหรือสิ่งตอบเฉพาะอย่าง

บิงแฮม (Bingham.1937:18;อ้างอิงใน อังคณา สายยศและคนอื่นๆ. 2541:4) ได้ให้ความหมายไว้ว่าเป็นสภาวะอันแสดงความเหมาะสมของบุคคลที่สำคัญ คือการเพิ่มความชำนาญให้กับตนเองหรือเป็นศักยภาพของบุคคลรวมถึงความพร้อมที่จะสนใจในความสามารถนั้น

อาแมนและกล็อค (Ahmann and Glock.1968:16;อ้างอิงใน อังคณา สายยศและอื่นๆ.2541: 5) ให้ความหมายว่าความถนัดเป็นสมรรถวิสัยของบุคคลที่จะเรียนรู้ ดังนั้นเครื่องมือที่จะประเมินผลความถนัดจึงสร้างขึ้น เพื่อพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นหากคนนั้นได้รับการฝึกฝนที่เหมาะสม

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2541:16; อ้างอิงใน อำไพ ศิริศาการว.2544:8) ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถที่บุคคลได้รับประสบการณ์ฝึกฝนตนเอง และมีการสั่งสมไว้มากจนเกิดเป็นทักษะเด่นชัดด้านใดด้านหนึ่ง พร้อมทั้งจะปฏิบัติกิจกรรมด้านนั้นๆได้เป็นอย่างดี

อารี พันธุ์ณี (2534: 76) กล่าวถึง ดร.ชวาล แพรัตกุล เกี่ยวกับความหมายของความถนัดว่า เป็นสมรรถวิสัยและทิศทางแห่งความเจริญงอกงามของสมอง หรือเป็นขีดระดับความสามารถขั้นสูงของบุคคลซึ่งเกิดขึ้นได้เมื่อมีการเรียนรู้และฝึกฝนในวิทยาการและทักษะต่างๆ ถ้าหากได้รับการฝึกสอนประสบการณ์ที่เหมาะสม และยังวิเคราะห์ความหมายของความถนัดออกเป็น 5 ประการ

1. ความถนัดไม่หมายถึงความรู้ คือไม่ต้องการวัดความรู้หรือประสบการณ์ที่เคยมีมาว่ามีน้อยเพียงใด แต่ต้องการวัดว่ามีความสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เหล่านี้ไปใช้ได้หรือไม่

2. ความถนัดไม่หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความยากง่ายของงานเป็นหลักคือไม่ต้องการวัดความเร็ว แต่วัดถึงความซับซ้อนได้ถูกมากกว่า

3. ความถนัดไม่หมายถึงกรรมพันธุ์ คือลูกไม่จำเป็นต้องมีความถนัดตามพ่อแม่ แต่การที่ลูกสามารถดำเนินอาชีพตามพ่อแม่อาจเนื่องจากสิ่งแวดล้อม การฝึกฝนและประสบการณ์

4. ความถนัดไม่หมายถึงสมรรถภาพชนิดเดียวคือ ไม่จำเป็นว่าจะต้องมีความถนัดเพียงอย่างเดียว แต่ละอย่างมีส่วนส่วนของความสามารถแตกต่างกัน

5. ความถนัดไม่หมายถึงพรหมลิขิตคือ ความถนัดสามารถยืดหยุ่นหรือปรับปรุงแก้ไขได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความถนัดเป็นคุณลักษณะที่จะแสดงความสามารถของแต่ละบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้จากการฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ

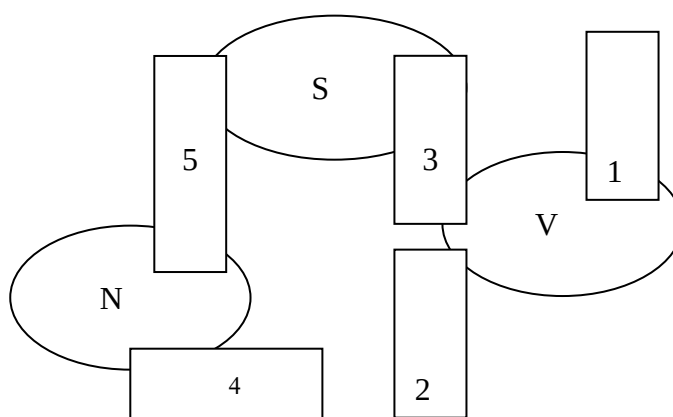
5.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

อังคณา สายยศและคนอื่นๆ. (2541: 7 - 24) ได้อธิบายถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความถนัดไว้ดังนี้

1. **ทฤษฎีองค์ประกอบเดียว (Uni - factor Theory)** บางทีเรียกว่า Global Theory ผู้คิดทฤษฎีคือ ไบเนตและซิมอน (binet and Simon.1905) โดยเสนอโครงสร้างเป็นอันเดียวกันไม่แบ่งแยกออกเป็นส่วนย่อยคล้ายกับ เป็นความสามารถทั่วไปและวัดออกมาเป็นอันเดียว

2. **ทฤษฎีสององค์ประกอบ (Bi-factor Theory)** ทฤษฎีนี้นักจิตวิทยาชาวอังกฤษชื่อชาร์ลส สเปียร์แมน (Charleaman. 1927) เป็นทฤษฎีที่เกิดจากการวิเคราะห์คุณลักษณะโดยกระบวนการทางสถิติ พบว่า กิจกรรมทางสมองทั้งหลาย เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วมี องค์ประกอบร่วมกันอย่างหนึ่ง เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่าทั่วไป (General Factor) เรียกย่อๆว่า G-factor

3. ทฤษฎีหลายองค์ประกอบ (Multiple-factor Theory) ทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางของนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ผู้นำในการสร้างทฤษฎีนี้คือ เทอร์สโตน (L.L.Thurstone.1933) เขาได้ทำการวิจัยโครงสร้างทางสมองอย่างกว้างขวาง และใช้หลักการวิเคราะห์สมัยใหม่ที่เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ทำให้สามารถแยกความสามารถทางสมองออกเป็นส่วยย่อยๆได้หลายอย่าง โดยเชื่อว่าความสามารถทางสมองไม่ได้ประกอบด้วยความสามารถรวมเป็นแกนกลาง แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบเป็นกลุ่มๆ โดยแต่ละกลุ่มมีหน้าที่เป็นต่างๆโดยเฉพาะหรือทำงานร่วมกันบ้างก็ได้ องค์ประกอบย่อยๆนี้ เทอร์สโตนให้ชื่อว่า ความสามารถปฐมภูมิของสมองหรือความสามารถของสมองขั้นพื้นฐาน(Primary Mental Ability) เขาแยกองค์ประกอบย่อยโดยยึดน้ำหนักขององค์ประกอบ>Loading Factor) เป็นสำคัญ แต่จริงๆแล้วกลุ่มของความสามารถหรือองค์ประกอบก็ยังทำหน้าที่ที่เกี่ยวพันกันบ้างเหมือนกับ ขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบคือ V(Verbal) N(Number)และ S (Spatial) ทางทฤษฎีหลายองค์ประกอบ ดังนี้



ภาพประกอบ 1 (จาก Anastasi Anne Psychological Testing 4 ed. 1976 : 371)

จากภาพประกอบทำให้ทราบว่าสหสัมพันธ์ของแบบทดสอบ 1 , 2 และ 3 ที่มีต่อกันและกัน มีองค์ประกอบร่วมภาษา (Verbal Factor หรือ V) ในทำนองเดียวกันความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่ 3 และ 5 เป็นผลจากองค์ประกอบมิติสัมพันธ์ (Spatial Factor หรือ S) และความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่ 4 และ 5 เป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านตัวเลข (Number Factor หรือ N) ที่น่าสังเกตคือแบบทดสอบ 3 และ 5 มีองค์ประกอบซ้อนขึ้นมา นั่นคือ V กับ S มีอยู่ในแบบทดสอบ 3 , N และ S มีอยู่ในแบบทดสอบ 5

เทอร์สโตน วิเคราะห์องค์ประกอบความสามารถของมนุษย์ได้หลายอย่าง แต่ที่เห็นได้ชัดและสำคัญมี 7 องค์ประกอบคือ

1) องค์ประกอบด้านภาษา (Verbal factor หรือ V) เป็นความสามารถด้านการเข้าใจในภาษาและการสื่อสารทั่วไป ผู้มีองค์ประกอบด้านนี้สูงจะมีความสามารถอ่านเอาเรื่อง อ่านแบบเข้าใจความหมาย รู้ความสัมพันธ์ของคำ รู้ความหมายของคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี

2) องค์ประกอบด้านความคล่องแคล่วในการใช้ถ้อยคำ (Word fluency factor หรือ W) เป็นความสามารถที่จะใช้คำได้มากในเวลาจำกัด ความสามารถด้านนี้จะส่งผลให้มีความสามารถในการเจรจา การประพันธ์ร้อยแก้วร้อยกรอง ตอบโต้ทันทีทันใด ที่เรียกว่ามีปฏิภาณไหวพริบในการเจรจา

3) องค์ประกอบด้านจำนวน (Number factor หรือ N) องค์ประกอบนี้ส่งผลให้มีความเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ได้ดี มีความสามารถมองเห็นความสัมพันธ์และความหมายของจำนวน และมีความแม่นยำคล่องแคล่วในการบวก ลบ คูณ หาร ในวิชาคณิตได้อย่างดีอีกด้วย

4) องค์ประกอบด้านมิติสัมพันธ์ (Space factor หรือ S) ซึ่งส่งผลให้เข้าใจถึงขนาดและมิติต่างๆ อันได้แก่ ความยาว ใกล้เคียง ไกล และพื้นที่หรือทรงกลมที่มีขนาดและปริมาตรที่แตกต่างกันสามารถสร้างจินตนาการให้เห็นส่วนย่อยและส่วนผสมของวัตถุต่างๆเมื่อนำมาซ้อนทับกัน สามารถรู้ความสัมพันธ์ของรูปเรขาคณิตเมื่อเปลี่ยนแปลงที่อยู่

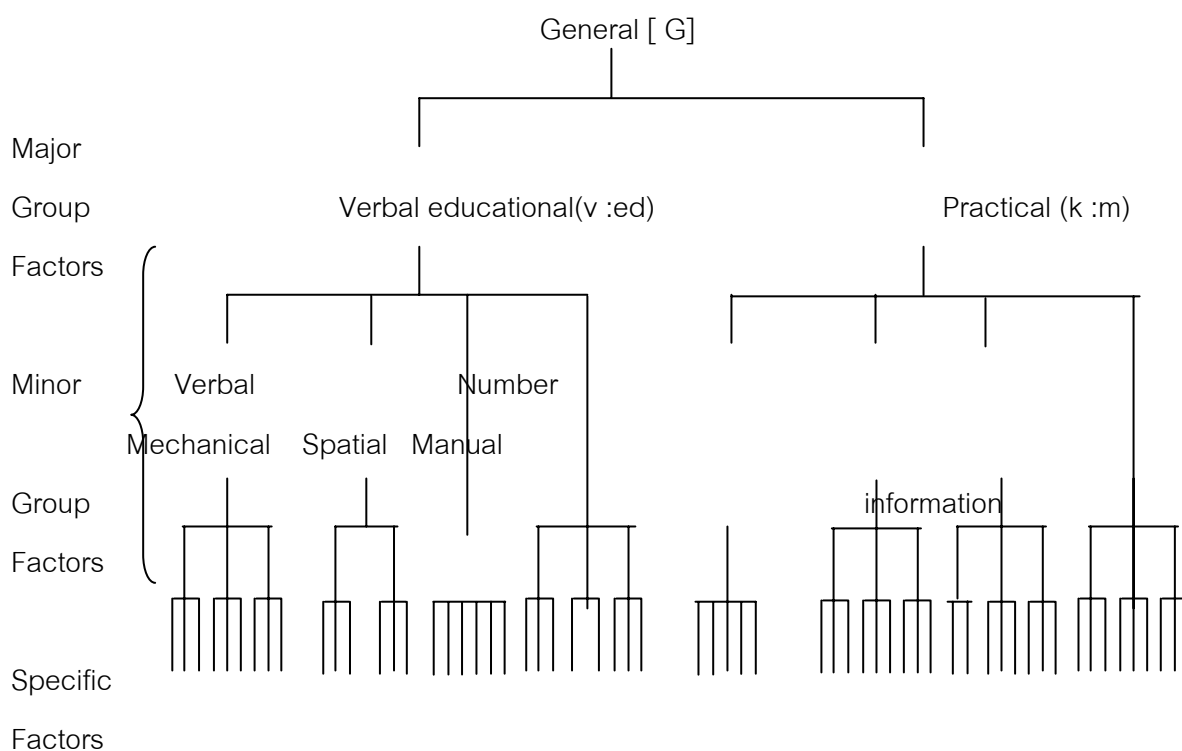
5) องค์ประกอบด้านความจำ (Memory factor หรือ M) เป็นความสามารถด้านความทรงจำเรื่องราว และมีสติระลึกจำจนสามารถถ่ายทอดได้ ความจำในที่นี้อาจเป็นความจำแบบนกแก้วหรือจำโดยสิ่งสัมพันธ์ได้ ซึ่งถือว่าเป็นความจำในองค์ประกอบนี้ทั้งสิ้น

6) องค์ประกอบด้านสังเกตพิจารณา (Perceptual speed factor หรือ P) เป็นความสามารถด้านการเห็นรายละเอียด ความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างระหว่างสิ่งของต่างๆอย่างรวดเร็วและถูกต้อง

7) องค์ประกอบด้านเหตุผล (Reasoning factor หรือ R) บางที่ใช้ Induction หรือ General Reasoning โดยแสดงถึงความสามารถด้านวิจักษ์ญาณหาเหตุผลค้นคว้าหาความสำคัญความสัมพันธ์และหลักการทั้งหลายตามกฎหรือทฤษฎี ในตอนแรกเทอร์สโตมมอโนรูปอุปมานและอนุมาน ระยะเวลาหลังผู้ศึกษาด้านนี้มองว่าวัดด้วยเหตุผล (arithmetic reasoning)

4.ทฤษฎีไฮราคัล (Hierarchical Theories) มีนักจิตวิทยากลุ่มหนึ่งได้จัดรูปแบบการประกอบกันขององค์ประกอบอีกรูปหนึ่ง กลุ่มนี้คือ เบิร์ท (burt) เวอร์นอน (vemon)และฮัมเฟรย์ (Humphreys) โดยเฉพาะเวอร์นอนได้เสนอโครงสร้าง โดยเริ่มต้นอธิบายตามแบบของสเปียร์แมน นั่นคือ เริ่มต้นด้วย G-factor ขึ้นต่อไปแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ คือ Verbal-education (V :ed) และ Practical-mechanical (k :m) องค์ประกอบใหญ่ทั้งสองอันนี้เรียกรวมว่า Major Group Factors และองค์ประกอบดังกล่าวนี้ยังแบ่งออกเป็นส่วนย่อยๆลงไปอีก ด้านองค์ประกอบ Verbal-education

แบ่งย่อยเป็นองค์ประกอบด้านภาษา(Verbal) และองค์ประกอบด้านตัวเลข (Numerical) และอื่นๆอีก ในทำนองตัวเดียวกันองค์ประกอบ Practical-mechanical ยังย่อยออกเป็น Mechanical-information Spatial และ Manual และยังมีอื่นๆแต่ยังไม่กำหนดกลุ่มองค์ประกอบนี้เรียกว่า Minor Group Factor ระดับที่ต่ำที่สุดขององค์ประกอบในรูปแบบนี้ยังมีองค์ประกอบย่อยๆลงไปอีก เรียกว่าองค์ประกอบ เฉพาะ (Specific Factor) ถ้าพิจารณาโครงสร้างอันนี้แล้วก็ไม่ต่างกับลักษณะของต้นไม้แฝงกิ่งก้าน ใหญ่เล็กลงไปตามลำดับ ลำต้นเปรียบเสมือน Specific Factor นั้นเอง ดังภาพที่แสดงไว้



ภาพประกอบ 2 โครงสร้างของเชาวน์ปัญญาตามทฤษฎีไฮราจิคัล

5. ทฤษฎีโครงสร้างสามมิติของปัญญา(Three Facets of intellect Model) สร้างโดย กิลฟอร์ด (Guilford. 1967) มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น Structure-of-intellect-model หรือ Three- dimensional Model of the Structure of intellect กิลฟอร์ดได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะโดยจัดระบบของคุณลักษณะให้อยู่ในรูปแบบใหม่เป็นลูกบาศก์รวม 120 ก้อน และนิยามคุณลักษณะเป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 ด้านกระบวนการหรือวิธีการของการคิด (Operations) มี

ส่วนประกอบย่อย 5 ส่วน

1. การรู้จักการเข้าใจ (Cognition) หมายถึงความสามารถที่เห็นสิ่งเข้า แล้วเกิดการรับรู้ เข้าใจในสิ่งนั้นๆ และบอกได้ว่าสิ่งนั้นๆคืออะไร

2. ความจำ (Memory) หมายถึง ความสามารถในการเก็บสะสมความรู้แล้วสามารถระลึกออกมาได้

3. การคิดนอกเนกนัย (Divergent Production) เป็นความสามารถในการตอบสิ่งเร้าได้หลายแง่หลายมุมแตกต่างกันไปเช่น ให้ออกประโยชน์ของก้อนอิฐมาให้มากที่สุดที่จะบอกได้ ถ้าผู้ใดคิดได้มากและแปลกที่สุดมีเหตุมีผล ถือว่าผู้นั้นมีความคิดแบบออกเนกนัย

4. การคิดแบบเอกนัย (Convergent Production) เป็นความสามารถในการคิดหาคำตอบที่ดีที่สุด ดังนั้นคำตอบแบบนี้ก็ต้องถูกเพียงคำตอบเดียว

5. การคิดแบบประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตีราคาลงสรุปโดยอาศัยเกณฑ์ที่ดีที่สุด

มิติที่ 2 ด้านเนื้อหา (Content) เป็นด้านที่ประกอบด้วยสิ่งเร้าและข้อมูลต่างๆ แบ่งออกได้ 4 อย่างคือ

1. ภาพ (Figural) หมายถึงสิ่งเร้าที่เป็นรูปธรรมหรือรูปที่แน่นอนสามารถจับต้องได้หรือเป็นรูปภาพที่ระลึกรู้ได้ออกได้ดังรูปนั้นก็

2. สัญลักษณ์ (Symbolic) หมายถึงข้อมูลที่เป็นเครื่องหมายต่างๆ เช่น ตัวอักษร ตัวเลข โฉตดนตรี รวมทั้งสัญญาณต่างๆด้วย

3. ภาษา (Semantic) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นถ้อยคำพูดหรือภาษาเขียนที่มีความหมาย สามารถใช้ติดต่อสื่อสารแต่ละกลุ่มได้ แต่ส่วนใหญ่มองในด้านคิด (Verbal thinking) มากกว่าเขียน คือมองความหมาย

4. พฤติกรรม (Behavioral) หมายถึงข้อมูลที่เป็นการแสดงออก รวมทั้ง ทักษะความคิดต้องการการรับรู้ ความคิด ฯลฯ

มิติที่ 3 ผลของการคิด (Products) เป็นผลของกระบวนการจัดกระทำของความคิดกับข้อมูลจากเนื้อหา ผลผลิตของความคิดแยกได้เป็นรูปร่างต่างๆ ซึ่งแบ่งออกได้ 6 อย่างคือ

1. หน่วย (Units) หมายถึงสิ่งที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวและแตกต่างไปจากสิ่งอื่นๆ เช่น คน สุนัข แมว เป็นต้น

2. จำพวก (classes) หมายถึงชุดของหน่วยที่มีคุณสมบัติรวมกัน เช่น ข้าวโพด กับมะพร้าว เป็นใบเลี้ยงเดี่ยวเหมือนกัน ดังนี้ เป็นต้น

3. ความสัมพันธ์ (Relations) หมายถึงผลของการโยงความคิดสองประเภทหรือหลายประเภทเข้าด้วยกัน โดยอาศัยลักษณะบางประการเป็นเกณฑ์ อาจจะเป็นหน่วยกับหน่วยจำพวกกับพวกระบบกับระบบ ก็ได้ เช่น คนกับอาหาร ต้นไม้กับปุ๋ย ดังนี้ เป็นต้น

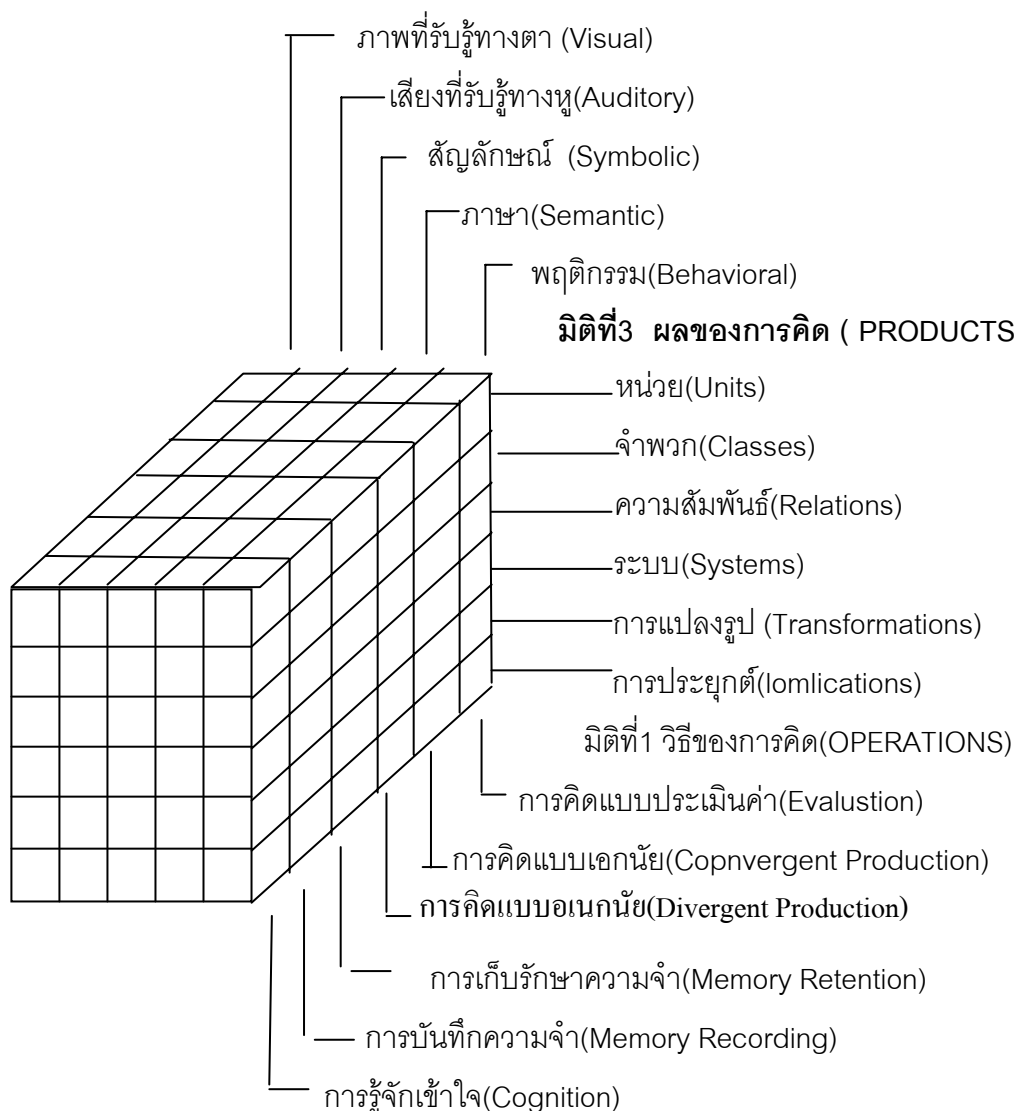
4. ระบบ (Systems) หมายถึง การจัดองค์การ จัดแบบแผนหรือจัดรวมโครงสร้างให้อยู่ในระบบว่าจะไรมาก่อนอะไรมาหลัง

5. การแปลงรูป (Transformations) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่ให้มีรูปแบบใหม่การเปลี่ยนแปลงอาจจะมีในรูปแบบของข้อมูลหรือประโยชน์ก็ได้

6. การประยุกต์ (implications) หมายถึงความเข้าใจในการนำข้อมูลไปใช้ขยายความเพื่อการพยากรณ์หรือคาดคะเนข้อความในตรรกวิทยา ประเภท ถ้า . . . แล้ว. ก็ เป็นพวกใช้คาดคะเนโดยอาศัยเหตุและผล

เมื่อรวมทั้งสามมิติประกอบกัน จะเห็นว่ามีโครงสร้างการวัดเชาว์ปัญญาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด ประกอบด้วย $5 \times 4 \times 6 = 120$ หน่วยลูกบาศก์ แต่ต่อมาในปี ค.ศ.1977 กิลฟอร์ดได้เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมมิติที่ 2 ด้านเนื้อหา (Content) ในส่วนของภาพ (Figural) ออกเป็นภาพที่รับรู้ทางตา (Visual) และเสียงที่รับรู้ทางหู (Auditory) จึงทำให้มิติที่ 2 ด้านเนื้อหาเพิ่มเป็น 5 ลักษณะ และโครงสร้างการวัดเชาว์ปัญญาตามทฤษฎีของ กิลฟอร์ด ก็เพิ่มขึ้นเป็น $5 \times 5 \times 6 = 150$ หน่วยลูกบาศก์ และใน ปี ค.ศ.1988 กิลฟอร์ดก็เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบในมิติที่ 1 ด้านกระบวนการหรือวิธีการของการคิด (operations) โดยขยายองค์ประกอบด้านความจำ (memory) ออกเป็นการเก็บรักษาความจำ (memory retention) และการบันทึกการจำ (memory recording) จึงทำให้โครงการวัดเชาว์ปัญญาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ดเปลี่ยนไปเป็น $6 \times 5 \times 6 = 180$ หน่วยลูกบาศก์ดังภาพประกอบ 3 (guilford.1988..1-4)

มิติที่ 2 ด้านเนื้อหา(Contents)



ภาพประกอบ 3 แสดงถึงโครงของเซาร์ปัญญาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด

ภาพข้างบนนี้แสดงถึงโครงของเซาร์ปัญญาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด จะเห็นได้ว่า

โครงสร้างของการวัดเซาร์ปัญหานี้แบ่งออกเป็น $6 \times 5 \times 6 = 180$ หน่วยลูกบาศก์เมตร แบบจุลภาค (Micro-model) โดยในแต่ละตัวจะประกอบด้วยหน่วยย่อยของ 3 มิติโดยเรียงจาก วิธีการคิดของเนื้อหา-ผลของการคิด (Operation-Content-Product)

6. ทฤษฎีความสามารถทางสมองสองระดับ(Two-level theory of mental Ability)

ทฤษฎีนี้เสนอโดยเจนเซน (Jensen. 1968) เจนเซนได้เสนอทฤษฎีว่า ความสามารถทางสมองมีอยู่ 2 ระดับ ระดับ 1 (Level 1) เป็นความสามารถด้านเรียนรู้และจำอย่างนกแก้ว นั่นคือเป็นความสามารถที่จะสั่งสมหรือเก็บสะสมข้อมูลไว้ได้และพร้อมที่จะระลึกนึกออกได้ ระดับนี้ไม่ได้รวมการแปลงรูปหรือการจัดกระทำทางสมองแต่อย่างใด หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่าระดับนี้ไม่ได้ใช้วิธีการคิดใดๆเลยจากสิ่งที่สมอง

รับเข้าไป ระดับ2(Level.2)เป็นระดับของการจัดกระทำทางสมองเป็นขั้นสร้างมโนภาพ เหตุผล และแก้ปัญหา ระดับ2นี้ดูไปแล้วก็เหมือนกับองค์ประกอบทั่วไป (G-factor) นั่นเอง

7. ทฤษฎีเชาว์ปัญญาสามหลัก(Triarchic Theory of Human intelligence)

ทฤษฎีนี้นำเสนอโดยเพินเบอร์ก(Stemberg.1985)เขาวิเคราะห์เชาว์ปัญญาว่าประกอบด้วย 3ด้านหลักใหญ่ๆ คือ

1. Met components บางที่เรียกว่า Executive process เป็นความสามารถในการวางแผนงานว่าจะทำอะไรต่อไป ชี้แนะขณะกำลังทำอะไรอยู่ และประเมินว่าผลงานเป็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น ทำโจทย์พีชคณิต คนทำจะต้องสามารถพิจารณาว่าโจทย์ลักษณะนี้ใช้สูตรอะไรจึงสอดคล้อง ขณะโจทย์จะต้องมีความสามารถในการแยกแยะพิจารณาโจทย์ด้วยแง่คิดหลายอย่าง เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง และเมื่อทำโจทย์พีชคณิตข้อนี้เสร็จแล้วยังสามารถตอบได้มากที่สุด

2. Performance process เป็นกระบวนการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามที่คำแนะนำของกระบวนการข้อแรก อย่างตัวอย่าง โจทย์พีชคณิต พอใช้ความสามารถขั้นแรกแล้ว เริ่มลงมือทำให้ได้คล่องแคล่วว่องไวอย่างมีทักษะแบบนี้เป็นลักษณะ doing components นั่นเอง

3. Knowledge-acquisition components บางที่เรียกว่า Learning components เป็นความสามารถในการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา นั่นคือ ความสามารถด้านนี้เน้นแสวงหาความรู้ ความเข้าใจใหม่ได้รวดเร็ว เพื่อช่วยในการแก้ปัญหา ดังเช่นในโจทย์พีชคณิตของข้อแรกทีกล่าวนมาแล้ว ความรู้ที่ว่าเป็นความรู้นอกเหนือจากการเรียนรู้มาแล้ว เป็นความรู้ที่เรียนรู้ได้จากสังคม บางที่เรียกว่า Practical intelligence

8. ทฤษฎีเชาว์ปัญญาหลากหลาย (Theory of Multiple intelligence)

ทฤษฎีนี้นำเสนอโดย ไฮวอร์ด (Howard Gardner.1983) การ์ดเบอร์นิยามเชาว์ปัญญาเป็นวิสัยความสามารถในการแก้ปัญหาหรือบันดาลผลงานที่มีคุณค่าในกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ความสามารถทั้งหลายที่รวมตัวกันเรียกว่า เชาว์ปัญญา 7ด้าน

1. Logical –mathematic al เป็นความสามารถว่องไว และมีศักยภาพในการมองเห็นวัฏจักรในเรื่องปริมาณ และยังมีความสามารถด้านนี้สูง จะเป็นพวกนักวิทยาศาสตร์ และนักคณิตศาสตร์เป็นเป้าหมาย

2. Logistic เป็นความสามารถด้านภาษามีความไวต่อการต่อการรับรู้ เสียง จังหวะ ความหมายคำ สามารถแยกแยะในความแตกต่างของหน้าที่ของภาษาได้อย่างว่องไว

3. Musical เป็นความสามารถทางดนตรีนั่นคือสามารถสร้างและซาบซึ้งในจังหวะระดับของเสียงดนตรีที่ผิดแผกกัน มีความซาบซึ้งรูปแบบการแสดงออกของดนตรีลักษณะต่างๆ

4. Spatial เป็นความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ นั่นคือมีความสามารถรับรู้การสัมพันธ์ที่มองเห็นอย่างมั่นใจ และสามารถเปลี่ยนการรับรู้โดยอย่างดีเมื่อรูปทรงทั้งหลายอย่างเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่างๆ

5. Bodily- kinesthetic เป็นความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย และการใช้มือเท้าได้คล่องแคล่วว่องไวตามที่สมองสั่งการ

6. Interpersonal เป็นความสามารถในการเข้าใจการตอบสนองของอารมณ์ความรู้สึก แรงกระตุ้น และความต้องการของผู้อื่น

7. intrapersonal เป็นความสามารถในการควบคุมและเข้าใจพฤติกรรมความรู้สึกของอารมณ์ตนเองว่าตนเองมีจุดอ่อน จุดแข็ง เชาว์ปัญญา และความต้องการอะไร เรียกว่าเป็นความสามารถในการรู้จักตนเอง

จากทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับเชาวน์ปัญญาและความถนัดดังกล่าวมานั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่มีความสามารถในด้านต่างๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวการศึกษาต่อนักเรียน และเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำนายอนาคตทางการศึกษาและแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไปได้

5.1.3 แบบทดสอบวัดความถนัด

ความหมาย

อังคณา สายยศและคนอื่นๆ (2541:15-23) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบการวัดถนัดได้ว่า

แบบทดสอบ(Test) คือชุดของคำถามหรือกลุ่มงานใดๆที่สร้างขึ้นเพื่อจะชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาให้ผู้สอบสังเกตได้และวัดได้ การสอบนั้นจะต้องประกอบด้วยภาคกระตุ้นยูแห่ กับภาคตอบสนองเสมอ (ชวาล แพรัตกุล.2535:16) การสอบวัดความถนัด คือ ความพยายามคาดคะเน หรือพยากรณ์ล่วงหน้าโดยอาศัยข้อเท็จจริงในปัจจุบัน(ชวาล แพรัตกุล..2535:16-19) นักวิชาการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบความถนัดไว้ดังนี้

ครอนบาค (Cronbach. 1970:31) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดความถนัดเป็นแบบทดสอบที่ใช้ทำนายสำเร็จในอาชีพบางอย่าง หรือฝึกหัดบางวิชา เช่น ความถนัดทางวิศวกรรม ความถนัดดนตรี และอีเบล (Ebel.1965:389) ยังกล่าวว่าแบบทดสอบวัดความถนัดเป็นแบบทดสอบที่วัดศักยภาพของแต่ละบุคคล เพื่อพัฒนาตามแนวพิเศษหรือขอบเขตซึ่งบุคคลเหมาะที่จะรับการสอบตามแนวนั้นอาจจะเป็นความถนัดทางวิชาการ ดนตรี เสมียน หรือความถนัดพิเศษอย่างอื่น ส่วน

เมเรนส์และเลแมนน์ (Mehrene & Lehmann. 1973 : 396 - 397) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดความถนัดเป็นการวัดที่ตัวประกอบพหุคุณตัวประกอบเฉพาะ ซึ่งส่วนมากจะใช้ทำนายความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน

จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบทดสอบวัดความถนัด เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถของบุคคลซึ่งสามารถทำนายอนาคตทางการเรียนและอาชีพได้

ประเภทของแบบทดสอบความถนัด

แบบทดสอบมาตรฐานของต่างประเทศ

แบบทดสอบมาตรฐานต่างประเทศที่สร้างเพื่อวัดความสามารถทางสมอง โดยการสอนเป็นกลุ่ม (ล้วน สายยศและและอังคณา สายยศ.2541: 60-76)

1. แบบทดสอบวัดความสามารถทางสมองของโอติส-เลนอน

(Otis- Lenon Mental Ability Tests : OLMAT) วัดความสามารถทางสมองหลายระดับ แต่ละระดับสามารถสอนเป็นกลุ่มได้ ระดับที่สร้างไว้มีดังนี้

ระดับ	เกรด (ชั้น)
Primary	อนุบาล
Primary	1.0-1.5
Elementary	1.6-3.9
Elementary	4.0-6.9
Intermediate	7.0-9.9
Advanced	10.0-12.9

แต่ละระดับวัดความสามารถด้านต่างๆดังนี้

1. ความเข้าใจด้านภาษา (Verbal Comprehension) มีเปอร์เซ็นต์ของการวัด 25-30% ของจำนวนข้อคำถามทั้งหมด แบ่งเป็น คำที่มีความหมายเหมือนกัน คำตรงข้าม เติมประโยคให้สมบูรณ์และการกระจายประโยคโดยเข้าใจโครงร่างประโยค

2. เหตุผลทางภาษา (Verbal Reasoning) เป็นการวัดความสามารถด้านเหตุผลในรูปแบบทางภาษา มีเปอร์เซ็นต์ในการวัด 31-40% ของจำนวนข้อคำถามทั้งหมด แบ่งเป็น อักษรไขว้ในตาราง อุปมาอุปไมยด้านภาษา สรุปความ และเลือกแบบตรรกวิทยา โดยการนำหลักตรรกวิทยาไปใช้

3. เหตุผลภาพ (Figural Reasoning) เป็นการวัดความสามารถด้านเหตุผลโดยใช้ภาพเป็นเครื่องวัด มีเปอร์เซ็นต์ในการวัด 19% ของจำนวนข้อคำถามทั้งหมด แบ่งเป็น อุปมาอุปไมยภาพ อนุกรมภาพ และภาพตารางสัมพันธ์

4. ปริมาณเหตุผล (Quantitative Reasoning) เป็นการวัดความสามารถด้านตัวเลขและปริมาณส่วนใหญ่เป็นพวกคณิตศาสตร์มีเปอร์เซ็นต์ในการวัด 16 - 19 ของจำนวนข้อคำถามทั้งหมดแบ่งเป็นตัวเลขอนุกรมและเลขคณิตเหตุผล

แบบทดสอบของไอทีเอส เลนนอน จัดระบบข้อคำถามสลับองค์ประกอบการวัดแบบไม่เป็นระบบ ระดับเด็กส่วนใหญ่จะเป็นรูปภาพ ระดับขั้นสูงจึงจะใช้ภาษาและตัวเลขโดยตรง

2. แบบทดสอบ California Test of Mental Maturity (CTMM) สร้างโดย Elizabeth. Sullivan, Willis W. Clark และ Ernest W. Tieg เป็นแบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญาที่เน้นโครงสร้างขององค์ประกอบเป็นสำคัญซึ่งแบ่งเป็นระดับ ดังนี้

Level 0	Preprimary	GradeK-L1
Level 1	Primary	Grade H1-3
Level 2	Elementary	Grade 4-6
Level 3	Junior high	Grade 7-9
Level 4	Secondary	Grade 9-12
Level 5	Advanced	Grade 12-Adult

แบบทดสอบนี้วัดองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบดังนี้

1. เหตุผลทางตรรกวิทยา (Logical Reasoning) เป็นการวัดความสามารถทางอนุมานโดยเหตุผลทางตรรกวิทยา แบ่งเป็นความสามารถด้านความหมายตรงข้ามความหมายเหมือน หรือคล้ายและอุปมาอุปไมย
2. มิติสัมพันธ์ (Spatial Relationship) เป็นการวัดความสามารถในการมองเห็นภาพสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆเหมือนตำแหน่งภาพเปลี่ยนแปลงแบ่งเป็นภาวด้านซ้ายขวาและทักษะการมองเห็นภาพพื้นที่9
3. ตัวเลขเหตุผล (numerical reasoning) เป็นการวัดเหตุผลเกี่ยวกับปริมาณว่าสัมพันธ์อย่างไร เน้นความเข้าใจ ในมโนภาพของตัวเลขหรือเลขคณิตแบบเป็นวัดอนุกรมตัวเลขค่าของตัวเลขและโจทย์ปัญหา
4. มโนภาพด้านภาษา (verbal Content) เป็นการวัดความเข้าใจภาษาและการลงสรุปทางภาษาแบ่งเป็นการสรุปความโดยเหตุผลทางตรรกวิทยาและการเข้าใจภาษาด้านความเข้าใจศัพท์และความหมายของคำ
5. ความจำ (memory) เป็นการวัดความสามารถในการระลึกนึกออกในสิ่งที่ได้การรับรู้มาแล้ว แบ่งเป็นการวัดการจำในทันทีและวัดความจำแบบเว้นช่วง

3. แบบทดสอบ Differential Aptitude Tests (DAT) เป็นแบบทดสอบวัด

ความถนัดที่สร้างเพื่อการแนะแนวเป็นสำคัญ การเสนอผลคะแนนเป็นแบบเส้นภาพ แบบทดสอบนี้วัดความสามารถ 8 ด้าน ดังนี้

1. Verbal Reasoning (VR) เป็นการวัดความสามารถด้านเหตุผลโดยใช้ภาษาเป็นสื่อสำคัญ เป็นแบบอุปมาอุปไมยทางภาษา

2. Numerical Ability (NA) เป็นการวัดความสามารถทางตัวเลข ความเข้าใจในความสัมพันธ์และมโนภาพง่าย ๆ ในการใช้ตัวเลข คำถามหรือโจทย์โดยมากเป็นการคำนวณทางเลขคณิตมากกว่าแบบเลขคณิตเหตุผล

3. Abstract Reasoning (AR) เป็นการวัดความสามารถด้านเหตุผลโดยใช้อนุกรมของภาพทางเรขาคณิตดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภายในอนุกรมต่อไป

4. Clerical Speed and Accuracy (CSA) เป็นการวัดความสามารถในการพิจารณาสิ่งที่คล้ายหรือเหมือนกันได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ จุดหมายเพื่อวัดความเร็วในการสังเกตพิจารณา แบบทดสอบมีจำนวนข้อมากแต่ให้เวลาในการทำน้อย

5. Mechanical Reasoning (MR) เป็นการวัดความสามารถด้านเหตุผลเชิงกล ข้อสอบจะเป็นภาพเกี่ยวกับทางกลศาสตร์ แต่เป็นภาพที่อาศัยหลักการง่าย

6. Space Relation (SR) เป็นการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของรูปทรง 3 มิติ การประกอบรูปทรง 3 มิติ โดยใช้การพิจารณาของสมองนึกคิดเอา

7. Spelling (Sp.) เป็นการวัดความสามารถด้านจำคำศัพท์ว่าคำใดเขียนผิดหรือเขียนถูก โดยมีคำศัพท์ให้จำนวนมากเพียงตอบว่าเขียนถูกหรือผิดเท่านั้น

8. Language Usage (LU) เป็นการวัดความสามารถด้านการใช้ภาษา วัดความเก่งอ่อนทางไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้คำ

4. แบบทดสอบ Cognitive Abilities (CAT) เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในหลายระดับ ตั้งแต่ระดับ 3 – 12 ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านภาษา (Verbal) วัดความสามารถด้านคำศัพท์แบบหาความหมายใกล้เคียงกับคำที่กำหนดให้ หาคำที่เหมาะสมมาเติมประโยคให้สมบูรณ์ การจำแนกประเภทและอุปมาอุปไมยทางภาษา

2. ด้านปริมาณ (Quantitative) วัดความคิดทางปริมาณ เป็นแบบปริมาณสัมพันธ์ ตัวเลขอนุกรมและการสร้างสมการ

3. ด้านภาษา (Nonverbal) วัดด้านเหตุผลเป็นภาพรูปทรงเรขาคณิต เป็นแบบจำแนกประเภทภาพ อุปมาอุปไมย และสังเคราะห์ภาพ

5. แบบทดสอบ primary mental abilities tests (PMA) สร้างโดย

L.L.Thurstone เพื่อวัดองค์ประกอบทางสมองด้านต่างๆที่สำคัญ มีตั้งแต่ชั้นอนุบาล ระดับชั้น 2-4 ระดับชั้น 4-6 ระดับชั้น 6-9 ระดับชั้น 9-12 แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

1. V - Verbal Meaning เป็นความสามารถที่แสดงออกมาด้วยคำศัพท์หรือภาษาทั้งหลาย
2. N - Number facility เป็นการวัดความสามารถด้วยตัวเลข โดยการเปรียบเทียบจำนวนปริมาณที่แตกต่างกัน ครอบคลุมจิตวิทยาคณิตศาสตร์เหตุผลด้วย
3. R - Reasoning เป็นความสามารถด้านการแก้ปัญหาด้วยเหตุผลพื้นฐานการจัดเข้าพวกของคำ การจัดเข้าพวกของภาพ และอนุกรมด้านเหตุผล
4. P - Perceptual speed เป็นการวัดความสามารถด้านประสาทสายตาที่มองเห็น ความเหมือนและความต่างของสิ่งที่กำหนดให้การแยกความแตกต่างอาจเป็นภาพเหมือนหรือภาพทรงเรขาคณิต และลักษณะใดๆได้จะต้องทำอย่างรวดเร็วและแม่นยำ
5. S - Spatial relation เป็นการวัดความสามารถที่มองเห็นวัตถุหรือภาพทรงต่างๆที่หมุนเวียนเปลี่ยนที่ได้้อย่างแม่นยำ เป็นภาพมิติสัมพันธ์ เช่น ตัดภาพ ประกอบภาพ หมุนภาพ

6. สแตนฟอร์ด-บิเน็ต (Stanford-binet) เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถของ

สมองเป็นรายบุคคล จากเด็กอายุ 2 ขวบ จนถึงผู้ใหญ่ สิ่งที่แบบทดสอบนี้วัด

- ภาษา (language) เรียกชื่อวัตถุจากภาพ นิยามคำ หาคำที่มีเสียงคล้ายกัน
 - เหตุผล (reasoning) ให้ตอบคำถาม (ไม่ใช่คณิตศาสตร์) ให้หาข้อความที่ถามประหลาดๆใช้คำตรงตรรกวิทยาต่างๆ
 - ความจำ (memory) จำประโยค จำตัวเลข
 - มโนภาพ (conceptual) อธิบายสุภาษิต หาพื้นฐานที่สิ่งนั้นเหมือนกัน
 - Social intelligence เข้าใจเอกลักษณ์ของสังคมและความสัมพันธ์ของเอกลักษณ์นั้นๆหาภาพที่แสดงออกแบบเขลาๆ
 - เหตุผลทางตัวเลข (numerical reasoning) เปลี่ยนตัวเลขทักษะในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
 - ทักษะการมองเห็น (visual-motor) การประกอบรูปตามแบบที่กำหนด
- เครื่องมือที่ใช้ในแบบทดสอบนี้มีทั้งบัตรคำ วัตถุและภาพ ผู้ตอบต้องพูด วาด คำนวณเขียน หรือออกแรงปฏิบัติงานอย่างอื่นแล้วแต่ลักษณะที่ต้องการสอบวัด การสอบแบบทดสอบนี้แสดงผลออกมาเป็นไอคิวตัวเดียว แต่รุ่นหลังเป็นไอคิวที่มาจากคะแนนเบี่ยงเบน นั่นคือ มีคะแนนเฉลี่ย 100 คะแนน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16 คะแนนดังสูตรนี้

$$\text{Dev. IQ} = 16 Z + 100$$

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบนี้สูงตั้งแต่ .90 ขึ้นไปส่วนความเที่ยงตรงทั้งเชิงพยากรณ์และตามสภาพความเป็นจริงมีค่าอยู่ระหว่าง .40 ถึง .75

5.1.4 เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

อังคณา สายยศและคนอื่นๆ . (2541 : 25-27) กล่าวถึงการวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับความสามารถทางสมองทั้งความถนัดและเชาว์ปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งมีรายละเอียดโดยย่อต่อไปนี้

สุนันท์ ศรีโกสุม (2516 : 181) ศึกษาเกี่ยวกับความถนัดทางการเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้ แบบทดสอบจัดอันดับกับเกณฑ์ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .62 แบบอุปมาอุปไมยกับเกณฑ์ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .57 แบบซ่อนรูปกับเกณฑ์ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .54

สุทธิพงษ์ สุขะจิระ (2522 : 32 – 77) ศึกษาสมรรถภาพสมองบางประการที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ป.ก.ศ. และ ป.ก.ศ. สูงจำนวน 733 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านเหตุผล ภาษา การรับรู้ มิติสัมพันธ์ และความจำพบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ค่าสหสัมพันธ์ด้านการรับรู้เท่ากับ .25 ด้านภาษาเท่ากับ .35 และด้านความจำเท่ากับ .57 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์ด้านมิติสัมพันธ์เท่ากับ -.44 การรับรู้เท่ากับ .18 ภาษาเท่ากับ .21 เหตุผลเท่ากับ .37 และความจำเท่ากับ .75 ชั้น ป.ก.ศ. ค่าสหสัมพันธ์ด้านมิติสัมพันธ์เท่ากับ -.63 ความจำเท่ากับ .62 และการรับรู้เท่ากับ .88 ส่วนชั้น ป.ก.ศ. สูงค่าสหสัมพันธ์ด้านมิติสัมพันธ์เท่ากับ .23 และด้านเหตุผลเท่ากับ .84

พรทิพย์ ศรีมณี (2537. 104 – 111) ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญาตามแนวองค์ประกอบพี เอ็ม เอ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบประกอบด้วย 5 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า ข้อสอบส่วนใหญ่มีค่าความยาวระหว่าง .20 ถึง .80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถทางภาษา ความสามารถทางจำนวน ความสามารถทางเหตุผล ความสามารถทางมิติสัมพันธ์ และความสามารถทางการรับรู้อย่างรวดเร็วมีค่า .800 , .863

จะเห็นได้ว่าการวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถสมองหรือสมรรถภาพด้านต่างๆที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่างๆในระดับชั้นต่างๆโดยสัมพันธ์กันอย่างมีวินัยสำคัญทางสถิติ

5.1.5 เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

การวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางสมองขั้นพื้นฐานของเทอร์สโตน มาพยากรณ์ผลการเรียนได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จอห์นสัน (Johnson.1955 : 410) ศึกษาความสัมพันธ์ของการคิดหาเหตุผลกับ ความสามารถด้านต่างๆตามทฤษฎีของเทอร์สโตนของเด็กอายุ 10-18 ปี พบว่า การคิดหาเหตุผลมีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านจำนวนเท่ากับ .54 ด้านการคล่องแคล่วในการใช้คำเท่ากับ .48 ด้านภาษาเท่ากับ .548 ด้านมิติสัมพันธ์เท่ากับ .389 และด้านความสามารถทั่วไปเท่ากับ .843

มาร์ติน (martin.1974 : 4547-A) ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด4 ในรัฐไอโอวา จำนวน 523 คน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์กับความสามารถทางสมองทางเหตุ ทางภาษา และทาง คำนวณ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .61 .64 และ .60 ตามลำดับ

เรนนี่ (RAINEY.1965:305-3190) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบจากแบบทดสอบคูแมนแอนเดอร์สัน แบบทดสอบบุคลิกภาพทางสมอง จะเห็นว่างานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางสมองขั้นพื้นฐานของเทอร์สโตนในด้านต่างๆ

5.2 ความสนใจ

5.2.1 ความหมาย

ภูวิชญ์ จีวาลัย (2546:76) ได้รวบรวมความหมายของความสนใจตามทรรศนะของนักศึกษาและนักจิตวิทยาไว้ดังนี้

ดิวอี้(Dewey.1959:66)ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า ความสนใจ คือความรู้สึกรับรู้หรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแนวความคิดหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

ธอร์นไคค์(ThorhmediKe.1959:118)กล่าวถึงความสนใจว่าเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและความนึกคิดของคนเราในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528:118) กล่าวว่า ความสนใจเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกับทัศนคติ เป็นความรู้ต่อสิ่งหนึ่งในทางบวก โดยมีสถานการณ์ต่างๆที่มีอิทธิพลต่อบุคคลนั้น จากการศึกษาถึงความสนใจ สามารถสรุปได้ว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกชอบและพึงพอใจที่จะกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความนึกคิด

5.2.2 สาเหตุของความสนใจ

จรินทร์ สกฤตถาวร (2528:233) กล่าวว่าสาเหตุของความสนใจมีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ เช่น อยากเป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจในบทเรียนเพื่อที่จะได้ทำให้ตนเองเข้าใจและสอบได้ที่ 1
2. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะทำให้คนที่เข้าร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย
3. การหนังสือช่วยเกิดความสนใจได้
4. การศึกษาหรือการฝึกฝนอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมจะทำให้เกิดความสนใจขึ้น
5. ความแปลกประหลาด เมื่อได้พบเห็นที่แปลกประหลาดหรือไม่เคยเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาดหรือไม่เคยเห็นมาก่อนก็จะทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นขึ้น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530:92)กล่าวว่า ความสนใจมีสาเหตุมาจากการที่บุคคลมีความรู้ในสิ่งนั้นๆ เรื่องนั้นๆแล้วผลทำให้บุคคลเกิดความสนใจในเรื่องอื่นๆต่อไปการตามอย่างเพื่อนๆ หรือลัทธิเอาอย่าง การที่บุคคลนั้นได้รับประโยชน์จากการสนใจในสิ่งนั้นๆความอยากรู้อยากเห็นหรือมีสาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัว

5.2.3 องค์ประกอบของความสนใจ

สุชา จันทรโณม และสุรางค์ จันทรโณม(2515:73)ได้กล่าวถึงความสนใจไว้ดังนี้

1. ความสนใจเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องของบุคคลโดยเฉพาะ คนเราทุกคนไม่จำเป็นต้องมีความสนใจในสิ่งเดียวกัน และในระยะเวลาเดียวกัน
3. ความสนใจนั้นมีความสำคัญอย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจเป็นระยะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ต่อร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของบุคคลแบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ให้เกิดการวัดความสนใจของคนในอนาคตได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพจิตและเชาวน์ปัญญาของเด็ก เด็กมีเชาวน์ปัญญาต่ำจะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและไม่สลับซับซ้อนนัก

6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับรากฐานทางประสบการณ์ของเด็ก จะสนใจเรื่องใดเด็กจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องนั้นพอสมควรจากองค์ประกอบดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสนใจขึ้นอยู่กับความพร้อมสุภาพ วัย เวลา เชาวนปัญญาและประสบการณ์ของบุคคลนั้น

5.2.4 ลักษณะของความสนใจ

ประสาร ทิพย์ธารา (2521 :103-140) ได้แบ่งความสนใจออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. ความสนใจภายใน เกิดขึ้นกับบุคคลตามธรรมชาติ คือ รู้สึกพอใจ สนใจ อยากคิดอยากทำโดยไม่รู้ตัว ความสนใจชนิดนี้ก่อให้เกิดนิสัยที่ดี มีการทำงานได้ดี
2. ความสนใจภายนอก เกิดขึ้นภายหลังความสนใจภายในเกิดขึ้นจากสาเหตุต่างๆเช่น ความกลัวสอตก เป็นต้น

5.2.5 การวัดความสนใจ

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 : 205) กล่าวว่า การวัดความสนใจสามารถกระทำได้ในลักษณะต่างๆ กัน เนื่องจากความสนใจเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นบุคคลกระทำการหรือแสดงพฤติกรรมออกมา ถ้าต้องการวัดความสนใจของบุคคลใดจะสามารถวัดหรือประเมินได้จากการกระทำในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้น โดยสามารถศึกษาได้จากวิธีการ ดังนี้

1. ความสนใจส่วนตัว เป็นวิธีการศึกษาจากคำพูดหรือถ้อยคำของบุคคลเกี่ยวกับความสนใจ ความสนใจที่ได้จากการศึกษานี้เป็นพื้นฐานของการศึกษาความสนใจวิธีอื่น ซึ่งให้คุณค่าที่จำกัดและยังเชื่อถือไม่ได้เต็มที่นัก
2. ความสนใจชั้นอาสา เป็นวิธีการศึกษาจากพฤติกรรมแสดงออกที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลนั้นทำเป็นงานอดิเรกหรืองานประจำ
3. ความสนใจจากแบบทดสอบ เป็นวิธีการศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาที่บุคคลนั้นสนใจโดยยึดพื้นฐานของทฤษฎีที่ว่าบุคคลจะเลือกเรียนในสิ่งที่เขาสนใจ
4. ความสนใจจากแบบสำรวจ เป็นวิธีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจด้วยการให้บุคคลได้แสดงความรู้สึกชอบ แล้วนำผลจากแบบสำรวจไปวิเคราะห์ทางสถิติ ได้ผลออกมาเป็นคะแนนความสนใจ

5.2.6 เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

เกศรี กิติศรีปัญญา (2542 :91) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษความคิดรวบยอดทางภาษาจากการอ่าน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการ

สอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 2 หลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ปิยนุช พัฒนภิรมย์ (2538 :97) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน ด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครูผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.7 เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

เนฟาด (Nefad. 1987 : 129 ; อ้างอิงใน ภูวิชญ์ จีวาลัย 2546: 83) ได้วิจัยผลของความคิดและความรู้สึกต่อความสนใจและความชอบ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 240 คน ทำการอ่านเรื่องที่จับลงด้วยความน่าสนใจ และน่าประหลาดใจ ซึ่งมีระดับของความรู้สึกละเอียด และเรื่องที่อ่านแสดงให้เห็นถึงความดีเลวในระดับที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสนใจและความชอบเกิดขึ้นจากสาเหตุที่แตกต่างกันความสนใจและความชอบมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงถึงแม้บางอย่างไม่ชอบอาจน่าสนใจและบางอย่างที่ชอบอาจไม่น่าสนใจแต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าสนใจจะน่าสนใจยิ่งขึ้นหากเราชอบและเราจะชอบสิ่งที่ชอบยิ่งขึ้นหากเราสนใจในสิ่งนั้น

อิเซนฮาร์ด (Isenhardt.1996;อ้างอิงใน ภูวิชญ์ จีวาลัย.2546:83) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านของนักเรียนความเชื่อของครูและการสอนเชิงปฏิบัตินิยม โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผลปรากฏว่าความสนใจในการอ่านของนักเรียนขึ้นอยู่กับการสอนอ่านขั้นพื้นฐานให้กับนักเรียน

จากการวิจัยสรุปได้ว่า ความสนใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เนื่องจากความสนใจเป็นแรงผลักดัน ที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี และความสนใจเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถทางการเรียน คือ หากนักเรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียน และสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้แล้ว นักเรียนจะมีความสามารถทางการเรียนในวิชานั้นๆสูงขึ้นตามไปด้วย และอีกประการหนึ่งคือ การที่ครูพยายามใช้วิธีการสอนใหม่ๆ กับผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความจำเจ ซ้ำซาก และเกิดความอยากเรียนมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่า วิธีที่ครูนำมาสอนจะมีผลต่อความสนใจ และความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน

5.3 บุคลิกภาพ

5.3.1 ความหมาย

มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า"บุคลิกภาพ" ไว้แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะกล่าวถึงโดยสังเขปดังนี้

เบอร์เกอร์ (โยธิน อ่ำพัก. 2546 : 6; อ้างอิงจาก Berger. 1986 : 5)

นิยามบุคลิกภาพว่า หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมที่มีความคงที่ มั่นคง และกำเนิดจากภายในบุคคล

มันน์ (นาลละอ อสุภาพล. 2527 : 2 ; อ้างอิงจาก Munn. 1902)

กล่าวถึงบุคลิกภาพว่า เป็นลักษณะเด่นของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นการรวบรวมแบบแผนทั้งหมดมาเป็นบูรณาการของโครงสร้างพฤติกรรม เช่น ความสนใจ ทักษะสติ สติปัญญาความสามารถ ความถนัด และสิ่งอื่นๆที่แสดงถึงลักษณะนิสัย

แคทเทิลล์ (นภาพร วัฒนโสภาส. 2541 อ้างอิงจาก cattell. 1970 : 2 - 3)

ให้ความหมายบุคลิกภาพ คือ สิ่งที่ช่วยในการทำนายได้ว่าบุคคลจะทำอะไร ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ บุคลิกภาพเป็นพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคลทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้นอยู่ภายใน

วัชรีย์ ตระกูลงาม (วิไล ตั้งจิตสมคิด. 2544 : 132 อ้างอิงจาก วัชรีย์ ตระกูลงาม. 2542 : 195)กล่าวว่า คำว่าบุคลิกภาพตรงกับภาษาอังกฤษว่า Personality มาจากภาษากรีกว่า Persona แปลว่า หน้ากากที่ตัวละครได้สวมเวลาแสดงละคร เพื่อให้เห็นความแตกต่างของตัวละคร ทำให้ผู้ชมจำตัวละครได้ ตามพจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตสถานอธิบายความหมายบุคลิกภาพไว้ว่า เป็นผลรวมทางความคิด ท่าทีและนิสัย ซึ่งสร้างสมจากมูลฐาน องค์ประกอบทางจิต และทางกายภาพของบุคคล อันถ่ายทอดมาทางชีววิทยาส่วหนึ่ง และรวมถึงการปรับเหตุปัจจัย ความสามารถ และความมุ่งประสงค์ของตัวบุคคลนั้นให้เข้ากับความต้องการและวิสัยแห่งสภาพแวดล้อม ทั้งทางสังคมและไม่เกี่ยวข้องกับสังคม

วิภาพร มาพบสุข (2540 : 369) สรุปว่าบุคลิกภาพเป็นภาพรวมของบุคคลซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่ปรากฏภายนอกทั้งหมดของบุคคลอันประกอบไปด้วย รูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ ลักษณะกิริยาท่าทางต่างๆและลักษณะที่ปรากฏภายในอันได้แก่ ทักษะสติ ความคิด ค่านิยม ความมีคุณธรรม ความสามารถทางอารมณ์ แรงจูงใจ การรับรู้และการเรียนรู้ ฯลฯ ลักษณะที่ปรากฏทั้งภายนอกและภายในของบุคคลนี้จะมีลักษณะเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ซึ่งทำให้บุคคลหนึ่งแตกต่างจากคนอื่น

จากความหมายของบุคลิกภาพที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึงพฤติกรรมทั้งหมดทั้งลักษณะที่ปรากฏภายนอกและภายในที่บ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะของบุคคลซึ่งมีผลทำให้แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

5.3.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพ

การศึกษาในด้านพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมได้อย่างละเอียดครอบคลุมโดยเฉพาะความสนใจเรื่องการวางรูปแบบของบุคลิกภาพและปัญหาพัฒนาการของมนุษย์นักจิตวิทยาจึงพยายามค้นหารากฐานนี้ ผลจากการศึกษาค้นคว้า นักจิตวิทยาแต่ละกลุ่มก็ได้เสนอแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไปจึงเกิดทฤษฎีบุคลิกภาพมากมายหลายทฤษฎี โดยจะกล่าวเพียงบางทฤษฎีดังนี้

1.ทฤษฎีลักษณะนิสัย ผู้นำคนสำคัญในแนวทฤษฎีนี้คือ แอลพอร์ต

และแคทเทิล

1.1 ทฤษฎีลักษณะนิสัยตามแนวความคิดของแอลพอร์ต

แอลพอร์ต เชื่อว่า บุคลิกภาพ คือการผสมผสานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างร่างกายและจิตใจภายในตัวบุคคล ซึ่งจะเป็นส่วนที่กำหนดว่าบุคคลนั้นๆจะมีการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไร โดยโครงสร้างบุคลิกภาพจะแสดงออกมาในรูปของลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นตัวผลักดันทำให้บุคคลแสดงออกทางพฤติกรรม

แอลพอร์ตได้แบ่งลักษณะนิสัยของบุคคลออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. ลักษณะนิสัยสามัญ (common traits) คือ ลักษณะนิสัยของบุคคลแต่ละคนที่มีส่วนคล้ายกันและสามารถนำมาเปรียบเทียบให้ได้อย่างกว้างๆ

2. ลักษณะนิสัยเฉพาะบุคคล (personal disposition traits) บุคคลมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคลและไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ชัดเจน ลักษณะนิสัยชนิดนี้แบ่งออกเป็นลักษณะนิสัยย่อยๆได้อีกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ลักษณะนิสัยสำคัญ (cardinal traits) เป็นลักษณะนิสัยที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของบุคคลแต่ละด้าน เป็นลักษณะเด่นของบุคคลที่ปรากฏชัดเจนเหนือลักษณะอื่น ๆ

2.2 ลักษณะนิสัยร่วม (Central traits) คือลักษณะนิสัยที่แสดงออกมาให้เห็นประมาณ 3-4 ลักษณะ เป็นลักษณะนิสัยพื้นฐานในการทำให้เกิดพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ

2.3 ลักษณะนิสัยทุติยภูมิ (Secondary traits) คือลักษณะนิสัยที่มีอยู่มากมายในตัวบุคคลลักษณะนิสัยคล้ายกับทัศนคติที่แสดงความชอบหรือไม่ชอบหรือมีความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งต่อเหตุการณ์หนึ่งๆ ลักษณะนิสัยนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้

แอลพอร์ท อธิบายถึงบุคคลที่มีการพัฒนาบุคลิกภาพจะต้องประกอบด้วย 6 ประการ ดังนี้

1. มีปรัชญาในการดำรงชีวิตจะช่วยทำให้บุคคลนั้นใช้ชีวิตอย่างมุ่งมั่นและมีจุดประสงค์
2. ให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่นและสังคมส่วนรวมสามารถร่วมสังสรรค์แบ่งปันความรู้ความคิด ทุกข์สุขกับบุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมงานหรือสังคมส่วนรวม
3. สามารถสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับบุคคลอื่นได้ ไม่หลงในยศถาบรรดาศักดิ์ และรู้จักปล่อยวาง
4. กล้าเผชิญกับความทุกข์ของชีวิตได้
5. ควบคุมอารมณ์ได้
6. ยอมรับในความด้อยและเด่นของตน ของคนอื่นและของสังคม

2. ทฤษฎีลักษณะนิสัยตามแนวคิดของแคทเทิลล์

แนวความคิดของแคทเทิลล์อยู่ในกลุ่มลักษณะนิสัย (Trait Theory) ซึ่งมีทฤษฎีเฉพาะ " Cattell Factor Theory " เนื่องจากแคทเทิลล์เชื่อว่า บุคลิกภาพเป็นภาพโครงสร้างของลักษณะนิสัยที่มีความแตกต่างกัน ลักษณะนิสัยจึงเป็นภาพสำคัญของแคทเทิลล์ ซึ่งเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรทางจิตวิทยาอื่นๆ จำนวนมาก และลักษณะนิสัยเป็นโครงสร้างของจิต (mental structure) เป็นตัวอธิบายและแสดงความคงที่ของพฤติกรรมนอกจากนั้น แคทเทิลล์ ยังได้แบ่งลักษณะของนิสัยออกเป็น ประเภท คือ

- 1 ลักษณะพื้นผิว (Surface traits) เป็นลักษณะกลุ่มตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน มีลักษณะร่วมกัน
 - 2 ลักษณะนิสัยต้นตอ (Source traits) เป็นลักษณะตัวแปรที่ซ่อนอยู่ภายในอันเป็นตัวกำหนดลักษณะพื้นผิวทั้งหมด
- ซึ่งมีลักษณะทั้ง 2 ประเภทนี้ แคทเทิลล์ให้ความสำคัญกับลักษณะนิสัยต้นตอมากกว่าลักษณะพื้นผิว เพราะเชื่อว่าลักษณะนิสัยต้นตอเป็นโครงสร้างที่มีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อบุคลิกภาพ และจะช่วยในการวินิจฉัยปัญหาทางบุคลิกภาพต่างๆ ลักษณะนิสัยใดก็ตาม เป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมและพันธุกรรมหรือการผสมผสานกันทั้งสองอย่าง แคทเทิลล์เชื่อว่าในขณะที่ลักษณะนิสัยพื้นผิวแทนของผลรวมขององค์ประกอบดังกล่าวนั้น ย่อมแสดงว่าลักษณะนิสัยต้นตอได้แบ่งแยกออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่ผลมาจากพันธุกรรม เรียกว่า Constitutional traits และส่วนที่เป็นผลจากสิ่งแวดล้อม เรียกว่า Environmental Mold traits และเมื่อแบ่งลักษณะนิสัยตามรูปแบบที่แสดงออกจะแบ่งได้ 3 แบบคือ

1 ลักษณะนิสัยด้านพลัง (Dynamic traits) เป็นลักษณะนิสัยที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดหมาย

2 ลักษณะนิสัยด้านความสามารถ (Ability traits) เป็นลักษณะนิสัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละบุคคล

3 ลักษณะนิสัยทางอารมณ์ (Temperament traits) เป็นลักษณะนิสัยเกี่ยวกับรูปแบบการตอบสนอง เช่น ความเร็ว พลัง หรือการตอบโต้ทางอารมณ์

เนื่องจาก แคทเทิลล์ ให้ความสำคัญลักษณะนิสัยด้านพลังมากกว่าด้านอื่นๆ จึงได้อธิบายรายละเอียดของลักษณะนิสัยด้านพลังไว้อย่างละเอียด ดังนี้

ลักษณะนิสัยด้านพลัง (Dynamic traits) ประกอบด้วย

1 ทศนคติ (Attitude) เป็นตัวแสดงตัวแปรด้านพลัง ทศนคติเฉพาะสถานการณ์หนึ่งสำหรับบุคคลหนึ่ง คือ การมีความสนใจอย่างแท้จริง และเอาใจใส่อย่างมากต่อสิ่งนั้น

2 หน่วยวัดพลัง (Ergs) เป็นลักษณะนิสัยต้นตอด้านพลังที่เป็นผลมาจากพันธุกรรมหน่วยวัดพลังเป็นธรรมชาติของจิตใจและร่างกายที่มีมาแต่กำเนิด เป็นการกระบวนกรที่แสดงปฏิกิริยาได้แก่ ความสนใจ การรับรู้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแท้จริงมากกว่าสิ่งอื่น การแสดงอารมณ์ต่อสิ่งนั้นและ การกำหนดแนวทางเฉพาะเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งรวมถึงการคิดหาแนวทางสำรวจ (Subsidiation path) ถ้าวิธีแรกไม่สำเร็จหรือหากกล่าวโดยสรุป หน่วยวัดพลังแบ่งได้เป็น 4 ส่วนคือ

2.1 การตอบสนองการรับรู้ (Perceptual response)

2.2 การตอบสนองทางอารมณ์ (Emotional response)

2.3 การกระทำที่นำไปสู่เป้าหมาย (instrumental act learning to the goal)

2.4 เป้าหมายที่ทำให้พอใจ (The goal satisfaction itself)

3 ความรู้สึกทางใจ (Sentiments) เป็นลักษณะนิสัยต้นตอด้านพลังที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือองค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรม ไม่ใช่ติดตัวมาแต่กำเนิด ความรู้สึกทางใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลแสดงความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแน่อน และแสดงความรู้สึกทางปฏิกิริยาในแบบที่ชัดเจนออกมา ซึ่งเกิดจากการรวบรวมทางทศนคติที่มีต่อสถาบันสังคมหรือต่อบุคคลที่เคยประสบมาในชีวิตความรู้สึกทางใจเกี่ยวกับตัวเองที่มีบทบาทสำคัญในทฤษฎีของ แคทเทิลล์ เพราะทศนคติเกือบทั้งหมดสะท้อนให้เห็นความรู้สึกทางใจเกี่ยวกับตนเองในระดับที่ไม่มากก็น้อยทั้งตนเองเป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของบุคคลให้มั่นคง

ขั้นพัฒนาการของบุคลิกภาพ

แคทเทิลล์ (Cattell. 1950 :618-619) แบ่งขั้นพัฒนาการ ดังนี้

1 ระยะแรกเกิด-5 ขวบระยะนี้ แคทเทิลล์มีความเห็นสอดคล้องกับพรอยด์ที่ว่าระยะนี้เป็นระยะที่ถูกกำหนดโดยความขัดแย้งต่างๆ และเป็นระยะสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพเป็นระยะที่หล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคล อิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูจะมีบทบาทในการพัฒนาบุคลิกภาพของคนในระยะต่อไป

2 ระยะ6-13 ปี เป็นระยะที่เปลี่ยนความสนใจความรักที่มีต่อบิดา มารดาไปสู่กลุ่มเพื่อนเป็นระยะที่ปราศจากความกังวลใจ และเป็นช่วงของการพัฒนาอีโก้ (Ego) ให้เข้มแข็ง

3 วัยรุ่น (14-24 ปี) แคทเทิลล์กำหนดระยะเวลาวัยรุ่นนี้ยาวนานกว่านักจิตวิทยาคนอื่น ๆ วัยรุ่นเป็นการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างมาก ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย เป็นระยะที่ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ มีคล่องตัวทางสังคม มีความใส่ใจในเรื่องเพศและมีความขัดแย้งในเรื่องต่างๆ ซึ่งสาเหตุความขัดแย้งมาจากต้องการอิสระจากบิดา มารดาต้องการประกอบอาชีพอย่างประสบความสำเร็จมีรายได้เลี้ยงตนเอง นอกจากนั้นเนื่องจากการไม่ได้รับความพึงพอใจที่จะทำให้เพศตรงข้ามประทับใจ และการไม่ได้รับความมั่นคงทางจิตใจ ถ้าหากวัยรุ่นไม่สามารถผ่านความขัดแย้งเหล่านี้ได้ก็จะทำให้เกิดบุรณาการและเกิดความพึงพอใจในมโนภาพของตน

4 วัยวุฒิภาวะ (25-55ปี) เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพน้อยแม้จะมีความเสื่อมของร่างกายก็ตามเช่นมีปัญหาเรื่องการฟัง การมองเห็น การเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์ บุคคลในวัยนี้ต้องปรับตัวเมื่อพบความจริงว่าความไฝฝัน และความทะเยอทะยานหลายๆ อย่างในวัยรุ่นไม่ตรงตามต้องการ เมื่อใกล้จะสิ้นสุดวัยนี้จะเป็นระยะมีแนวโน้มความสนใจในกิจกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น

5 วัยชรา (56ปีขึ้นไป) เป็นระยะที่มีความเสื่อมอย่างรวดเร็วในพลังร่างกาย แคทเทิลล์ กล่าวว่าลักษณะนิสัยของบุคคลในวัยชราประกอบด้วย การกังวลในเรื่องการเงิน กังวลในเรื่องสุขภาพ มีความรู้สึกไม่เป็นที่ต้องการรู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง รู้สึกสงสัยไม่แน่ใจ ความสนใจแคบ สูญเสียความจำ ยึดมั่นในความคิดของตน พุดในเรื่องอดีต เอาใจใส่ในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ มีความรู้สึกไม่พอ ซึ่งทำให้ความรู้สึกไม่มั่นคงและกังวล มีความรู้สึกผิด กิจกรรมทางเพศลดลงแต่ไม่สนใจเรื่องเพศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในผู้ชาย ไม่มีระเบียบ ไม่สะอาด ไม่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ความสัมพันธ์และการให้ความร่วมมือกับสังคมลดลง

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่าทฤษฎีบุคลิกภาพของแคทเทิลล์ จะให้ความสัมพันธ์ต่อลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล ซึ่งลักษณะนิสัยนี้จะประกอบด้วยลักษณะนิสัยพื้นผิว และลักษณะนิสัยต้นตอ โดยแคทเทิลล์จะให้ความสำคัญต่อลักษณะนิสัยต้นตอว่ามีอิทธิพลอย่างมากต่อบุคลิกภาพของบุคคล

5.3.3 เอกสารงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

พิรุณรัตน์ สันติลีลา (2541 : บทคัดย่อ) ได้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูแนะแนวตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 34 คน พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูแนะแนวประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านวุฒิการศึกษาด้านการแนะแนว ด้านการสอนวิชากิจกรรมแนะแนว ด้านความสามารถในการให้คำปรึกษา ด้านคุณธรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านความเป็นประชาธิปไตย และคุณลักษณะเฉพาะตัวด้านอื่นๆซึ่งด้านบุคลิกภาพนั้นครูแนะแนวควรมีบุคลิกภาพดังนี้

1. มีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือนักเรียน
2. มีความกระตือรือร้น
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
4. แต่งกายเรียบร้อย สะอาด และเหมาะสมกับกาลเทศะ
5. มีความสามารถในการปรับตัว
6. มีอารมณ์ขัน ยิ้มแย้ม แจ่มใส และร่าเริง
7. มีการมองโลกในแง่ดี
8. ความเป็นตัวของตัวเอง
9. มีความสุขุมรอบคอบ
10. มีความสามารถในการทำงานกับผู้อื่น
11. มีความสามารถในการควบคุมความขัดแย้งของบุคคลอื่น
12. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
13. มีความอดทน

5.3.4 เอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

เมอร์เรย์และฮอลล์ (Murray and Hall. 2001) ได้เรียบเรียงรูปแบบความสนใจทางอาชีพระหว่างนิสัยปรัญญาตรีชายและหญิง โดยใช้เครื่องมือวัดที่สร้างโดยอิงจาก ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (Holland's theory of occupational choice) พบว่า นิสิตชายได้คะแนนสูง

ในบุคลิกภาพแบบชอบจริงจัง (Realistic Type) และบุคลิกภาพแบบนักคิด (Investigate Type) นิสิทธึงได้คะแนนสูงในบุคลิกภาพแบบชอบสังคม (Social Type) แบบนักธุรกิจ (Enterprising Type) และ บุคลิกภาพแบบนักศิลปะ (Artistic Type)

สตาร์ท (Start. 1968 : 14 - 20) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของครู โดยใช้

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF กลุ่มตัวอย่างเป็นครูใหญ่และครูช่วยสอน จำนวนรวม 34 คน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศอังกฤษ โดยให้ครูใหญ่ประเมินความสามารถในการสอนของครูช่วยสอน 9 ด้าน แล้วให้ทั้งครูใหญ่และครูช่วยสอนตอบแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ผลปรากฏว่า ครูช่วยสอนมีเส้นกราฟ (Profile) แตกต่างจากครูใหญ่มาก และครูช่วยสอนที่ได้รับการประเมินค่าสูงจะมีองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ใจคอหนักแน่น มีความคิดทันสมัย ซึ่งสตาร์ทกล่าวว่า เป็นลักษณะที่แสดงออกถึงแนวโน้มที่จะไม่ยอมขึ้นกับครูใหญ่

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียนและการสร้างเกณฑ์ปกติ

6.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน

6.1.1 จุดมุ่งหมายในการวัด

ลักษณะของผู้เรียนที่ควรวัด (Assess) คือลักษณะที่เป็นผลจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กำหนด ลักษณะดังกล่าวได้แก่ ลักษณะทางพัฒนาการทางสมอง อารมณ์ จิตใจ สังคม ร่างกาย ของผู้เรียน (อุทุมพร จามรมาน. 2532: 1 – 6)

จุดมุ่งหมายในการวัดสรุปได้คือ เพื่อการคัดเลือก (Selection) จำแนก (Classification) บรรจุ (Placement) ผู้เรียน เพื่อให้เื่อรับรองผลการเรียน (Classification) เพื่อการตัดสินใจเลื่อนชั้นหรือซ้ำชั้น เพื่อการทำนายผลการเรียนต่อไป (Prediction) เพื่อการรายงานผลการเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ให้กับครู เพื่อปรับปรุงการสอนของตน และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการบริหาร การจัดการและการวิจัยต่อไป

6.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เรียน

1. ด้านสุขภาพอนามัย

สุขภาพอนามัยในที่นี้คลุมไปถึง ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง และน้ำหนักที่พอเหมาะกบวัย อาหารและนิสัยการกินด้วย

2. ด้านสมอง

ระดับสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกันตามพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เช่น คะแนนทดสอบทุกครั้งทุกวิชาหลักฐานอื่นเกี่ยวกับสติปัญญาและไหวพริบ(Intelligence) ความสามารถพิเศษ ความถนัดทั่วไปเฉพาะอย่าง (Aptitude) ทักษะและความสามารถ

3. ด้านจิตใจรวมทั้งบุคลิกภาพ

ข้อมูลด้านจิตใจคือ ความสนใจในการเรียน ทศนคติต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง ทศนคติต่อวิชาที่เรียน ความใฝ่ฝันในอนาคต ความคิดเกี่ยวกับตนเอง อารมณ์ที่มั่นคงหรือหวั่นไหวและการควบคุมอารมณ์

4. ด้านพฤติกรรมและปัญหา

ข้อมูลด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมที่ควรจะเป็น เช่น พุดจาฉะฉาน พฤติกรรมที่ไม่ควรเป็น เช่น พุดจาหยาบคาย และพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและขัดขวางการเรียนการสอน เช่น การรังแกเพื่อนในขณะเรียน

5. ด้านสังคม

ข้อมูลด้านสังคมคือ นักเรียนไม่ค่อยมีเพื่อน นักเรียนที่ชอบอยู่เป็นกลุ่ม นักเรียนที่เป็นผู้นำ นักเรียนที่แยกตัวมาอยู่คนเดียว กิจกรรมที่นักเรียนทำบ่อยๆ

6. ด้านครอบครัว

ข้อมูลที่เป็นได้แก่ ประวัติของนักเรียนตั้งแต่เกิด จำนวนและอายุ สมาชิกในครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษาของผู้ปกครอง สภาพความเป็นอยู่และความสัมพันธ์ในครอบครัว ประวัติสุขภาพของคนในครอบครัว ประเพณีและวัฒนธรรมในครอบครัว

7. ด้านสภาพแวดล้อม

ข้อมูลในด้านนี้คือ เรื่องของที่อยู่อาศัย ลักษณะบ้าน อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน สาธารณูปโภคต่างๆ สภาพแวดล้อมและสภาพสังคม

8. การปฏิบัติงาน

การวัดการปฏิบัติงานครอบคลุมลักษณะดังต่อไปนี้ คือความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ขบวนการปฏิบัติงานซึ่งรวมถึงการเตรียมพร้อมด้านกายและใจและผลงานที่สำเร็จออกมา

6.1.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถทางสมอง(Cognitive Domain)

ขั้นที่1ขอบเขตต้องตอบคำถามให้ได้ว่าจะสร้างเครื่องมือวัดความสามารถอะไร ความสามารถทางสมองสามารถจำแนกออกได้เป็น 4 ชนิด คือ ความสามารถที่ติดตัวมาก่อนการเรียนรู้หรือเชาวน์ปัญญา (Intelligence) ความสามารถที่แสดงความพร้อมที่จะเรียนรู้ (Aptitude)

ความสามารถที่แสดงผลทางการเรียนรู้ (Achievement) เชาวน์ปัญญา (Intelligence)

ขั้นที่ 2 จุดมุ่งหมายในการวัด ต้องวัดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน และมีความชัดเจนมากพอที่จะวัดได้ การวัดที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางสมองมี 6 ระดับ เรียงจากต่ำสุดถึงสูงสุด ดังนี้ (Bloom, et. al. 1956:236)

1. การจำ
2. ความเข้าใจ
3. การนำไปใช้
4. การวิเคราะห์
5. การสังเคราะห์
6. การประเมิน

ขั้นที่ 3 เนื้อหาที่จะวัด ผู้สร้างต้องจำแนกหมวดหมู่ หน่วย จนถึงเรื่องเรียงจากใหญ่มาหาเล็ก อย่างเป็นลำดับขั้นและสอดคล้องกัน

ขั้นที่ 4 ตารางโครงสร้าง ทำตารางโครงสร้างซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาและจุดหมายในการวัด พร้อมทั้งน้ำหนักที่แสดงเป็นค่าร้อยละ ซึ่งสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดมุ่งหมายที่ปรากฏในวิชา / หลักสูตร

ขั้นที่ 5 ประเภทของข้อความ เครื่องมือ คະแนน และจำนวนข้อ ผู้สร้างต้องตัดสินใจเลือกประเภทของเครื่องมือว่าจะมีกี่ประเภท แต่ละประเภทจะมีข้อความรูปแบบใด เครื่องมือและข้อความจะให้คะแนนเท่าใดและจะมีกี่ข้อ

ขั้นที่ 6 เขียนข้อสอบ เขียนข้อคำถามตามเนื้อหาและจุดมุ่งหมาย

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ผล ได้แก่ การคำนวณค่าร้อยละ คำนวณค่าจากคะแนนรวมสรุปปัญหาจากการทดสอบรายข้อและรายคน และเลือกข้อความที่มีคุณสมบัติดังนี้

- 7.1 ค่าเฉลี่ยอยู่ตรงกลาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง
- 7.2 ความโด่งเบนใกล้ 0 (ปกติ)
- 7.3 ค่าความเบ้ใกล้ 3 (ปกติ)
- 7.4 สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0.4 – 0.6

ขั้นที่ 8 การปรับปรุงรายข้อ คือการนำผลการวิเคราะห์รายข้อ ไปปรับปรุงหรือตัดบางข้อทิ้งแล้วสร้างใหม่โดยพยายามให้อยู่ในกรอบของตารางโครงสร้าง

ขั้นที่ 9 การพัฒนาเครื่องมือวัดความสามารถทางสมอง คือ เมื่อแก้ไขข้อสอบแล้วตรวจความสอดคล้องของข้อสอบกับตารางโครงสร้าง จัดพิมพ์ รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มใหม่ ให้คะแนนและวิเคราะห์ตามขั้นที่ 7 โดยเพิ่มค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าความตรง (Validity)

6.1.4 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความรู้สึก

ขั้นที่ 1 ขอบเขต ต้องตอบคำถามให้ได้ว่า จะสร้างเครื่องมือวัดความรู้สึกอะไร ผู้ถูกวัดมีลักษณะอย่างไร กระบวนการวัดจะอย่างไร เวลาในการใช้มากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 2 จุดมุ่งหมายในการวัด ต้องวัดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน และมีความชัดเจนมากพอที่จะวัดได้ โดยการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับความรู้สึกมี 5 ระดับ เรียงจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ดังนี้ (Kruthwohl et. al. 1964)

1. การแสดงความตั้งใจ
2. การตอบสนอง
3. การให้คุณค่า
4. การจัดระบบ
5. การสร้างลักษณะ

ขั้นที่ 3 เนื้อหาหรือตัวแปรทางจิตวิทยา คือต้องนิยามตัวแปรที่จะวัดให้เป็นรูปธรรม หรือแสดงด้วยพฤติกรรมให้วัดได้ ไม่ว่าจะเป็นการวัดด้านทัศนคติ (Attitude) มาก-น้อย ชอบ-ไม่ชอบ ดี-เลว บวก-ลบ อัตมโนทัศน์ (Self Concept) : ยอมรับ-ไม่ยอมรับ บวก-ลบ ความสนใจ (Interest) : สนใจ-ไม่สนใจ และค่านิยม (Value) : บวก-ลบ ถูก-ผิด สำคัญ-ไม่สำคัญ

ขั้นที่ 4 ตารางโครงสร้าง ทำตารางโครงสร้างซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาและจุดหมายในการวัด พร้อมทั้งน้ำหนักที่แสดงเป็นค่าร้อยละ ซึ่งสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดมุ่งหมายที่ปรากฏในวิชา / หลักสูตร

ขั้นที่ 5 ประเภทของข้อความ เครื่องมือ คะแนน และจำนวนข้อ ผู้สร้างต้องตัดสินใจเลือกประเภทของเครื่องมือว่าจะมีกี่ประเภท จะวัดโดยการสังเกต การสัมภาษณ์หรือกลวิธีใด โดยกำหนดให้สอดคล้องกับตารางโครงสร้าง

ขั้นที่ 6 เขียนข้อสอบ คือการตรวจสอบภาษาที่เขียนในแต่ละข้อว่าใช้ภาษาได้ถูกหลักภาษาหรือไม่ มีคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกันหรือไม่แล้วจึงจัดพิมพ์เป็นแบบวัดเพื่อทดลองใช้

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ผล เมื่อสร้างเครื่องมือวัดความรู้สึกแล้วควรทิ้งไว้ประมาณ 1-2 สัปดาห์ แล้วย้อนกลับมาทำเองว่าจะใช้เวลาเท่าไร มีปัญหาอะไรบ้างแล้วจึงนำไปปรับปรุงและมาวิเคราะห์รายคน รายข้อ คะแนนรวม แล้วเลือกข้อคำถามที่มีคุณสมบัติดังนี้

- 7.1 ค่าเฉลี่ยอยู่ตรงกลาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง
- 7.2 ความโด่งเบนใกล้ 0 (ปกติ)
- 7.3 ค่าความเบ้ใกล้ 3 (ปกติ)
- 7.4 สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0.4 – 0.6

ขั้นที่ 8 การปรับปรุงรายชื่อ คือการนำผลการวิเคราะห์รายชื่อ ไปปรับปรุงหรือตัดบางข้อทิ้งแล้วสร้างใหม่โดยพยายามให้อยู่ในกรอบของตารางโครงสร้าง

ขั้นที่ 9 การพัฒนาเครื่องมือวัดความสามารถทางสมอง คือ เมื่อแก้ไขข้อสอบแล้ว ตรวจความสอดคล้องของข้อสอบกับตารางโครงสร้าง จัดพิมพ์ รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มใหม่ ให้คะแนน และวิเคราะห์ตามขั้นที่ 7 โดยเพิ่มค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าความตรง (Validity)

6.1.5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ (Performance Test) (อุทุมพร จามรمان. 2532 : 71-91)

ขั้นที่ 1 ขอบเขต ต้องตอบคำถามให้ได้ว่า จะสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติเรื่องอะไร มี กระบวนการวัดอย่างไร มีกี่ชนิด เวลาในการใช้มากน้อยเพียงไร

ขั้นที่ 2 จุดมุ่งหมายในการวัด ต้องวัดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน และมีความชัดเจนมากพอที่จะวัดได้ โดยการเรียนการสอนภาคปฏิบัติมี 7 ระดับ เรียงจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ดังนี้ (Simpson. 1956)

1. การรับรู้
2. การเตรียมพร้อมทั้งทางสมอง ร่างกายและอารมณ์
3. การตอบสนองตามแนวทางที่แนะให้
4. การสร้างกลไกภายใน
5. การตอบสนองที่ซับซ้อน
6. การดัดแปลงให้เหมาะสม
7. การริเริ่มใหม่

ขั้นที่ 3 เนื้อหาที่จะวัด ผู้สร้างต้องจำแนกหมวดหมู่ หน่วย จนถึงเรื่อง เรียงจากใหญ่มาหาเล็ก จากกว้างมาแคบ อย่างเป็นลำดับขั้นและสอดคล้องกัน

ขั้นที่ 4 ตารางโครงสร้างคือ ทำตาราง 2 มิติ ด้านหนึ่งคือเนื้อหา อีกด้านหนึ่งคือจุดมุ่งหมายในการวัด แล้วใส่น้ำหนักเป็นร้อยละลงในตารางให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และแผนการสอน

ขั้นที่ 5 ประเภทของข้อความ แบบวัด คะแนน จำนวนข้อคือ ผู้สร้างต้องตัดสินใจเลือกประเภทของเครื่องมือว่าจะมีกี่ประเภท จะวัดโดยการสังเกต การสัมภาษณ์หรือกลวิธีใด โดยกำหนดให้สอดคล้องกับตารางโครงสร้าง

ขั้นที่ 6 เขียนข้อความ คือการตรวจสอบภาษาที่เขียนในแต่ละข้อว่าใช้ภาษาได้ถูกหลักภาษาหรือไม่ มีคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกันหรือไม่แล้วจึงจัดพิมพ์เป็นแบบวัดเพื่อทดลองใช้

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ผล เมื่อสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติแล้วควรทิ้งไว้ประมาณ 1-2 สัปดาห์ แล้วย้อนกลับมาทำเองว่าจะใช้เวลาเท่าไร มีปัญหาอะไรบ้างแล้วจึงนำไปปรับปรุงและมาวิเคราะห์รายคน รายข้อ คะแนนรวม แล้วเลือกข้อคำถามที่มีคุณสมบัติดังนี้

7.1 ค่าเฉลี่ยอยู่ตรงกลาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง

7.2 ความโด่งเบนใกล้ 0 (ปกติ)

7.3 ค่าความเบ้ใกล้ 3 (ปกติ)

7.4 สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0.4 – 0.6

ขั้นที่ 8 การปรับปรุงรายข้อ คือการนำผลการวิเคราะห์รายข้อ ไปปรับปรุงหรือตัดบางข้อทิ้งแล้วสร้างใหม่โดยพยายามให้อยู่ในกรอบของตารางโครงสร้าง

ขั้นที่ 9 การพัฒนาเครื่องมือวัดความสามารถทางสมอง คือ เมื่อแก้ไขข้อสอบแล้ว ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับตารางโครงสร้าง จัดพิมพ์ รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มใหม่ ให้คะแนนและวิเคราะห์ตามขั้นที่ 7 โดยเพิ่มค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าความตรง (Validity)

6.2 การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)

ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ (2543:313-317) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติหมายถึงข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้อย่างดีแล้ว และเป็นคะแนนตัวที่จะบอกระดับความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากร แต่ในทางปฏิบัติประชากรที่นิยามไว้อย่างดี (Well defined population) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีของประชากรนั่นเอง แต่ต้องมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนของประชากรได้ ไม่เช่นนั้นจะทำให้เกณฑ์ปกติเชื่อมั่นไม่ได้ การสร้างเกณฑ์ปกติจึงขึ้นอยู่กับเกณฑ์ 3 ประการ

1. ความเป็นตัวแทนที่ดี การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่นิยามทำได้หลายวิธี เช่น สุ่มแบบธรรมดา สุ่มแบบแย่งชั้น สุ่มแบบเป็นระบบ หรือสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เป็นต้น เลือกสุ่มตามความเหมาะสม โดยการพิจารณาประชากรเป็นตัวสำคัญ ถ้าประชากรมีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่มีคุณสมบัติแตกต่างกันมากนัก ใช้วิธีสุ่มแบบธรรมดาดีที่สุด ถ้าเป็นลักษณะมีสิ่งแตกต่างกันมาก เช่น ขนาดโรงเรียนต่างกัน ระดับความสามารถแตกต่างกัน ทำเลที่ตั้งแตกต่างกัน และมีผลต่อการเรียน กรณีนี้ควรใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ถ้าแต่ละหน่วยการสุ่ม เช่น โรงเรียน ห้องเรียน มีคุณลักษณะไม่แตกต่างกัน แต่แบ่งหน่วยการสุ่มไว้แล้ว การสุ่มแบบนี้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มจะดีที่สุด 3 วิธีนี้ใช้ในการสุ่มเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติมากที่สุด ดังนั้น ก่อนสร้างเกณฑ์ปกติต้องวางแผนการสุ่มให้ดีกว่าก่อนเพื่อให้เกณฑ์ปกติเชื่อมั่นได้

2. มีความเที่ยงตรง ในที่นี้หมายถึงการนำคะแนนดิบไปเทียบกับเกณฑ์ปกติที่ทำไว้แล้วสามารถแปลความหมายได้ตรงกับความเป็นจริง เช่น คนหนึ่งสอบเลขได้ 20 คะแนน ตรงกับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 และตรงกับคะแนน (T) 50 แปลว่าเป็นความสามารถปานกลาง ของกลุ่ม ความ เป็นจริงจะเป็นอย่างตัวเลขในเกณฑ์ปกติดังกล่าวได้หรือไม่ ดังนั้น ความสอดคล้องของคะแนนการสอบกับเกณฑ์ปกติตามความเป็นจริง จึงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการแปลความหมายของคะแนน การสอบแต่ละครั้ง

3. มีความทันสมัย เกณฑ์ปกตินั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของประชากรกลุ่มนั้น การพัฒนาคนมีอยู่ตลอดเวลา เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม อาหารการกินเหล่านี้ คนจะเก่งขึ้นหรืออ่อนลงได้ ดังนั้น เกณฑ์ปกติที่เคยศึกษาไว้นานแล้วหลายปีอาจมีความผิดพลาดจากความเป็นจริง จำเป็นต้องศึกษาใหม่หรือเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอๆ โดยทั่วไปแล้วเกณฑ์ปกติควรจะเปลี่ยน ทุกๆ 5 ปี

6.3 ชนิดของเกณฑ์ปกติ

เกณฑ์ปกติแบ่งชนิดได้ตามลักษณะของประชากรและตามลักษณะของการใช้ สถิติการเปรียบเทียบ การแบ่งตามลักษณะของประชากร แบ่งได้ดังนี้

1. เกณฑ์ปกติระดับชาติ (National Norms) การสร้างเกณฑ์ปกติ

ระดับชาตินั้นใช้ประชากรที่นิยามไว้มากมายทั่วประเทศ เช่น หาเกณฑ์ปกติของวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับชาติ ก็ต้องสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั่วประเทศ หรือสุ่มตัวอย่าง ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ จำนวนนักเรียนที่จะต้องสอบจึงมีมาก เพื่อให้รู้ว่าสร้างเมื่อ พ.ศ. ไດ ก็ต้อง กำหนดวันเดือนปีการสร้างไว้ด้วย เพื่อคนใช้เกณฑ์ปกติจะได้รู้ว่าทันสมัยหรือไม่

2. เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) เป็นการสร้างเกณฑ์ปกติระดับเล็กลง

มา เช่น ระดับจังหวัดหรือระดับอำเภอ การสร้างเกณฑ์ปกติระดับนี้ค่าใช้จ่ายจะน้อยลงและเป็น ประโยชน์ในการเปรียบเทียบคะแนนของผู้สอบกับคนทั้งจังหวัดหรืออำเภอ ในการจัดการศึกษา บางครั้ง จังหวัดแต่ละจังหวัดอาจเน้นเนื้อหาวิชาบางวิชาไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ บาง จังหวัดเน้นเกษตร บางจังหวัดเน้นอุตสาหกรรม บางจังหวัดเน้นการทำประมง เป็นต้น วิชาที่มีการเน้น แตกต่างกัน การสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นจะมีประโยชน์มาก แต่วิชาพื้นฐานอื่นๆก็สามารถหา เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นได้เหมือนกัน เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบความสามารถในวิชาการของ นักเรียนคนหนึ่งกับคนทั้งจังหวัดหรืออำเภอว่าเด็กคนหนึ่งสอบแล้วจะอยู่ในระดับใด เก่งหรืออ่อนกว่า คนอื่นเพียงใด เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขได้

3. เกณฑ์ปกติของโรงเรียน (School Norms) โรงเรียนบางแห่งมีขนาดใหญ่ นักเรียนแต่ละชั้นมีจำนวนมาก เวลาสร้างข้อสอบแต่ละวิชา แต่ละระดับชั้นได้ดีมีมาตรฐานแล้ว จะสร้างเกณฑ์ปกติของโรงเรียนตนเองได้ กรณีสร้างเกณฑ์ปกติของโรงเรียนเดี่ยวหรือกลุ่มโรงเรียนในเครือ เรียกว่า เกณฑ์ปกติของโรงเรียน ใช้ประเมินเปรียบเทียบกับนักเรียนแต่ละคนกับนักเรียนส่วนรวมของโรงเรียน และใช้ประเมินการพัฒนาของโรงเรียนได้ด้วย โดยดูจากการศึกษาว่าแต่ละปี เติบโตหรือด้อยกว่าปีที่สร้างเกณฑ์ปกติเอาไว้

6.4 หลักการทางสถิติในการสร้างเกณฑ์ปกติ

6.4.1 เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Norms) เกณฑ์แบบนี้

สร้างจากคะแนนดิบที่มาจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดี แล้วดำเนินการตามวิธีการสร้างเกณฑ์ปกติ แต่พอหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ก็หยุดแค่นั้น เกณฑ์ปกติแบบนี้เป็นคะแนนจัดอันดับเท่านั้น จะนำไปบอกกลับกันไม่ได้ แต่สามารถเปรียบเทียบและแปลความหมายได้ เช่น เด็กคนหนึ่งสอบได้ 25 คะแนน ไปเทียบกับเกณฑ์ปกติตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80 แสดงว่าเขามีความสามารถเหนือคนอื่น 80% เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ใช้ควบคู่กับเกณฑ์ปกติคะแนนมาตรฐานอื่น อยู่เสมอ เพราะแปลผลได้ง่ายไม่ซับซ้อน

6.4.2 เกณฑ์ปกติคะแนนที (T-score Norms) นิยมใช้กันมากเพราะเป็นคะแนนมาตรฐาน สามารถนำมาบอกกลับและเฉลี่ยได้ มีค่าเหมาะสมในการแปลความหมายคือ มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 100 มีคะแนนเฉลี่ย 50 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10

6.4.3 เกณฑ์ปกติสแตนไนน์ (Staninies Norms) คะแนนแบบนี้เป็นคะแนนมาตรฐานชนิดหนึ่ง แต่มีค่าเพียง 9 ตัว (Standard nine points) ค่าตั้งแต่ 1 ถึง 9 คะแนน เฉลี่ยอยู่ที่ 5 คะแนน มีความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2 คะแนน วิธีการหามักจะเทียบจากเปอร์เซ็นต์ของความถี่ที่คะแนนเรียงตามค่าจะสะดวกกว่า

6.4.4 เกณฑ์ปกติตามอายุ (Age Norms) แบบทดสอบมาตรฐานบางอย่างหาเกณฑ์ปกติตามอายุ เพื่อดูพัฒนาการในเรื่องเดียวกันว่า อายุต่างกันจะมีพัฒนาการอย่างไร โดยมากแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาและความถนัดจะหาเกณฑ์ปกติโดยวิธีนี้ ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะหาเฉพาะแบบทดสอบวิชาที่เป็นพื้นฐาน เช่น ภาษาและคณิตศาสตร์เป็นต้น และค่านึงว่า เนื้อหาจะต้องไม่มีผลกับระดับอายุ เช่น เรื่องคำศัพท์ สามารถหาได้ตั้งแต่อายุ 5 ปี ถึง 20 ปี ทั้งนี้เพื่อจะดูว่าคำศัพท์ที่กำหนดไว้จำนวนหนึ่งนั้น ถ้านักเรียนคนหนึ่งอายุ 10 ปี สอบได้จำนวนหนึ่งเมื่อเทียบเกณฑ์ปกติ น่าจะเป็นความสามารถคำศัพท์เท่ากับอายุเท่าใด อาจจะเท่ากับเด็กอายุ 8 ปี 10 ปี หรือ 15 ปี

6.4.5 เกณฑ์ปกติตามระดับชั้น (Grade Norms) เป็นการหาเกณฑ์ปกติตามระดับชั้นว่าคะแนนทำไรควรจะอยู่ระดับชั้นไหนจึงจะเหมาะสม แบบทดสอบที่จะทำเกณฑ์ปกติชนิดนี้ได้ต้องเป็นเนื้อหาเดียวกัน ดังนั้น การวัดที่มีเนื้อหาแตกต่างกันตามระดับชั้นจะทำได้ ทำให้ไม่รู้ว่าจะเปรียบเทียบแปลผลว่าอย่างไร วิชาที่นิยมมักจะเป็นวิชาพื้นฐาน เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบก็ต้องออกความรู้ความสามารถที่กว้าง เช่น คณิตศาสตร์ก็ให้ครอบคลุมตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วศึกษาดูว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะได้กี่คะแนน ปีที่ 2 จะได้กี่คะแนนไปเรื่อยๆ จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะได้กี่คะแนน โดยมากแต่ละระดับชั้นก็จะเป็นช่วงคือ การแจกแจงของคะแนนจะซ้อนทับกันเป็นระยะไป เมื่อสร้างเสร็จแล้ว ถ้าเด็กคนหนึ่งมาสอบแบบทดสอบฉบับนี้ได้คะแนน 20 คะแนน และกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่เมื่อเทียบแล้วเท่ากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะได้นำไปพัฒนาต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของกลุ่มรู้จัก (Known Group)

กลุ่มรู้จัก (Known Group) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะมนุษยศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 50 คน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 117 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 53,131 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 1,000 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. จำแนกโรงเรียน ออกเป็น 3 เขต เฉพาะในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามการแบ่งกลุ่มของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2550
2. สุ่มโรงเรียนที่จะทำการศึกษาโดยวิธีการจับสลากรายชื่อโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียนทั้ง 3 เขต ตามการแบ่งกลุ่มโรงเรียนตามสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามการแบ่งกลุ่มของสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2550 แบ่งออกได้เป็น 3 เขต ดังนี้

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามการแบ่งกลุ่มของสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2550

โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง (ก)
เขตการศึกษาที่ 1	
โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย	134
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	127
โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์	46
โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง (ก)
เขตการศึกษาที่ 2	
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	148
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา	125
โรงเรียนเทพศิรินทร์	93
เขตการศึกษาที่ 3	
โรงเรียนศึกษานารี	130
โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม	64
โรงเรียนจันทบุรีประดิษฐารามวิทยาคม	133
รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 โรงเรียน	1,000

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้าน

ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 :

ด้านความรู้ ความเข้าใจ

ฉบับที่ 2 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 :

ด้านความสนใจ

ฉบับที่ 3 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 :
ด้านบุคลิกภาพ

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในงานวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัด เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบในงานวิจัย

3. ผู้วิจัยสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 25 ข้อ โดยแบ่งเป็นเรื่องศัพท์สัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ เรื่องคำตรงข้าม จำนวน 10 ข้อ และเรื่องการสังเคราะห์ความจำนวน 5 ข้อ รวมเป็น 25 ข้อ

3.2 ด้านความสนใจ เป็นแบบสอบถามที่สร้างเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ จริง จริงที่สุด ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

3.2.1 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ

3.2.2 ความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

3.3 ด้านบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามที่สร้างเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ จริง จริงที่สุด ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

3.2.1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ

3.2.2 ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ

4. ผู้วิจัยนำแบบวัดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์คือผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ตรวจสอบแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ และอาจารย์เตือนใจ เกลิมศรีพิจารณาว่าแบบวัดนี้สอดคล้องและถูกต้องตามเนื้อหาหรือไม่ โดยให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
ให้คะแนน	0	ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
ให้คะแนน	-1	ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่สอดคล้องหรือไม่ถูกต้อง

หลังจากนั้นทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและกลุ่มตัวอย่าง (Face Validity) จากนั้นคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยมีการคัดเลือกคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้นจำนวน 65 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับอยู่ที่ 1.0

5. ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ตรวจสอบและผ่านเกณฑ์แล้วจำนวน 65 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อดังนี้

5.1 หาค่าความยากง่าย (p) ของข้อคำถามในแต่ละข้อในด้าน

ความรู้ ความเข้าใจ โดยพิจารณาค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ได้จำนวน 22 ข้อ และนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้จำนวน 20 ข้อ เมื่อนำมาพิจารณาหาข้อที่มีคุณภาพมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 19 ข้อ ในด้านความสนใจ หาค่าสหสัมพันธ์ของแบบสอบถามเป็นรายข้อได้เลือกข้อที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ ได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษในด้านความสนใจจำนวน 19 ข้อ และด้านบุคลิกภาพ หาค่าสหสัมพันธ์ของแบบสอบถามเป็นรายข้อได้เลือกข้อที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ ได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษในด้านบุคลิกภาพจำนวน 18 ข้อ

5.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษในแต่ละด้านดังนี้

5.2.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 ด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

5.3 นำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษมาหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มรู้จัก (Known Group) จำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

5.2.2 ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 และด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

6. นำแบบวัดที่ได้ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,000 คน เพื่อตรวจสอบความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นและวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดโดยนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) แล้วเปรียบเทียบกับค่าที่ปกติ (Normalized T-score)

7. เขียนคู่มือการใช้แบบวัดและจัดทำเป็นรูปเล่ม

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความรู้ ความเข้าใจ

คำชี้แจง แบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 เรื่อง คือ เรื่องของศัพท์สัมพันธ์ เรื่องคำตรงข้าม และ เรื่องการสังเคราะห์ความ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องแล้ว × ลงในกระดานคำตอบ

เรื่องที่ 1 ศัพท์สัมพันธ์

0. He is He doesn't know even only that who the director of his company is.

- a) foolish b) stupid c) idiot d) ignorant

เรื่องที่ 2 คำตรงข้าม

o. detest

- a) appreciate b) prevent c) displease d) recommend

เรื่องที่ 3 การสังเคราะห์ความ

0. 1) in life 2) is to find
 3) the greatest discovery 4) your own self
 a) 1-3-2-4 b) 2-1-4-3
 c) 4-2-3-1 d) 3-1-2-4

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความสนใจ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว **โปรดตอบทุกข้อ** ทั้งนี้ได้แบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
0	ฉันเข้าค่ายภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส					

เรื่องที่ 2 ความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
0	ฉันชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความ ที่สุด	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
ข้อความทางบวก	5	4	3	2	1
ข้อความทางลบ	1	2	3	4	5

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษด้านบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว **โปรดตอบทุกข้อ** ทั้งนี้ได้แบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
0	ฉันเล่นนิทานเป็นภาษาอังกฤษพร้อมแสดงท่าทางได้					

เรื่องที่ 2 ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
0	ถ้ามีชาวต่างชาติต้องการความช่วยเหลือ อาสาทันที					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
ข้อความทางบวก	5	4	3	2	1
ข้อความทางลบ	1	2	3	4	5

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยรวบรวมตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ติดต่อและนำส่งหนังสือให้กับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัด วัน เวลาที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล
3. แจกแบบวัดทั้งหมด 1,180 ชุด ได้รับกลับคืนเป็นจำนวน 1,042 ฉบับ และในจำนวนแบบวัดที่ได้รับกลับคืนมานั้น พบว่ามีแบบวัดที่สมบูรณ์เป็นจำนวน 1,000 ชุด และนำแบบวัดที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

2.2 หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษด้าน

ความรู้ ความเข้าใจ

2.4 หาค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะอันพึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษด้าน

ความสนใจและด้านบุคลิกภาพ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability)ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach

2.6 การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยหาคะแนนที่ปกติจากการหาดำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Score) แล้วนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ (Normalized T-Score) ซึ่งหาเปอร์เซ็นต์ไทล์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

p	แทน	ค่าความยากง่าย
r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ
k	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดด้านความสนใจและบุคลิกภาพ
α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพ
T	แทน	คะแนนที่ปกติ (Normalized T-score)
n	แทน	จำนวนคน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น เพื่อหาค่า IOC

ตอนที่2 การวัดครั้งที่1 การวิเคราะห์เครื่องมือเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก(r) กับกลุ่มนักเรียน 100 คน

ตอนที่3 การวัดครั้งที่2 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ และวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสนใจ และแบบวัดด้านบุคลิกภาพจากกลุ่มรู้ชุด (Known Group) จำนวน50 คน

ตอนที่4 การวัดครั้งที่3 กับกลุ่มตัวอย่างจริง 1000 คน

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาอังกฤษ

4.2 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและจิตวิทยาการแนะแนว จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อความกับนิยาม จำนวน 65 ข้อแล้วนำผลการพิจารณามาคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ทั้ง 3 ด้าน จำนวน 65 ข้อเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบต่อไป

ตอนที่ 2 การหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

1. ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี จำนวน 100 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ของข้อคำถามด้านความรู้ ความเข้าใจ ก่อนการคัดเลือกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.12-0.82 หลังการคัดเลือกมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.29-0.73 ค่าอำนาจการจำแนก (r) ของข้อคำถามด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยพิจารณาการคัดเลือกข้อคำถามที่มีอำนาจการจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งในการวัดครั้งนี้ มีข้อคำถามด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์จำนวน 19 ข้อ หาค่าสหสัมพันธ์รายข้อของข้อคำถามแบบวัดความสนใจทางภาษาอังกฤษ ได้ข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์จำนวน 19 ข้อ และหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อของข้อคำถามแบบวัดด้านบุคลิกภาพ ได้ข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์จำนวน 18 ข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพไว้ทั้งหมดเพื่อนำไปทดสอบครั้งต่อไป ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 2-4

ตาราง 2 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ

แบบวัด	จำนวนข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านความรู้ ความเข้าใจ	25	0.29-0.73	0.22-0.58	0.81
ด้านความสนใจ	20	-	0.28-0.65	0.90
ด้านบุคลิกภาพ	20	-	0.23-0.62	0.78

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจ จำนวน 25 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.73 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22-0.58 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ด้านความสนใจจำนวน 20 ข้อ มีค่า

อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.28-0.65 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 และด้านบุคลิกภาพมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.62 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยกับกลุ่มรู้จัก (Known Group) ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 50 คน โดยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด

ตาราง 3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มรู้จัก (n=50)

แบบวัด	(K)	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านความรู้ ความเข้าใจ	19	0.81
ด้านความสนใจ	19	0.90
ด้านบุคลิกภาพ	18	0.78

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจจำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 และด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

3. ผู้วิจัยนำแบบวัดไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,000 คนที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร นำผลที่ได้มาหาค่าสถิติพื้นฐาน

ตาราง 4 ตารางค่าสถิติพื้นฐานของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1,000 คน

แบบวัด	K	Max	Min	$\bar{X}$	S
ด้านความรู้ ความเข้าใจ	19	19	2	12.54	3.56
ด้านความสนใจ	19	91	35	63.28	8.52
ด้านบุคลิกภาพ	18	88	28	55.47	7.42

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.54 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.56 มีคะแนนสูงสุด

เท่ากับ 19 คะแนน มีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน ด้านความสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.28 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.52 มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 91 คะแนน มีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 35 คะแนน ด้านบุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.47 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.42 มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 88 คะแนน มีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 28 คะแนน

4.ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากข้อ 3 มาหาค่าคะแนนเกณฑ์ปกติของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 คน

ตาราง 5 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรู้ ความเข้าใจ

T60-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
68	19	26	2.6	1,000	98.70
65	18	45	4.5	974	95.15
62	17	58	5.8	929	90.00
6	16	101	10.1	871	82.05
57	15	122	12.2	770	70.90
54	14	92	9.2	648	60.20
51	13	111	11.1	556	50.05
48	12	57	5.7	445	41.65
46	11	92	9.2	388	34.20
43	10	63	6.3	296	26.45
40	9	74	7.4	233	19.60
37	8	61	6.1	159	12.85
34	7	51	5.1	98	7.25
32	6	26	2.6	47	3.40
29	5	7	.7	21	1.75
26	4	12	1.2	14	0.80
23	3	1	.1	2	0.15
20	2	1	.1	1	0.05

จากตาราง 5 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 2-19 คะแนน คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง $T_{20}-T_{68}$

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้ (ซวาล แพร์ตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก

ตั้งแต่ T55-T64 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง

ตั้งแต่ T45-T54 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง

ตั้งแต่ T35-T44 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ

ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

ตาราง 6 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจ

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
83	91	3	.3	1,000	99.85
79	88	5	.5	997	99.45
78	87	6	.6	992	98.90
77	86	1	.1	986	98.55
75	85	4	.4	985	98.30
73	83	4	.4	981	97.90
72	82	2	.2	977	97.60
71	81	7	.7	975	97.15
70	80	4	.4	968	96.60
68	79	7	.7	964	96.05
67	78	21	2.1	957	94.65
66	77	22	2.2	936	92.50

ตาราง 6 (ต่อ)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
65	76	16	1.6	914	90.60
64	75	12	1.2	898	89.20
63	74	6	.6	886	88.30
61	73	28	2.8	880	86.60
60	72	21	2.1	852	84.15
59	71	21	2.1	831	82.05
58	70	12	1.2	810	80.40
57	69	37	3.7	798	77.95
56	68	43	4.3	761	73.95
54	67	38	3.8	718	69.90
53	66	30	3.0	680	66.50
52	65	25	2.5	650	63.75
51	64	28	2.8	625	61.10
50	63	70	7.0	597	56.20
48	62	84	8.4	527	48.50
47	61	41	4.1	443	42.25
46	60	81	8.1	402	36.15
45	59	23	2.3	321	30.95
44	58	47	4.7	298	27.45
43	57	75	7.5	251	21.35
41	56	1	.1	176	17.55
40	55	44	4.4	175	15.30
39	54	52	5.2	131	10.50
38	53	23	2.3	79	6.75
37	52	12	1.2	56	5.00

ตาราง 6 (ต่อ)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
36	51	1	.1	44	4.35
34	50	22	2.2	43	3.20
33	49	1	.1	21	2.05
31	47	1	.1	20	1.95
26	43	4	.4	19	1.70
25	42	11	1.1	15	0.95
23	40	1	.1	4	0.35
17	35	3	.3	3	0.15

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้(ชวาล แพรัตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก

ตั้งแต่ T55-T64 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง

ตั้งแต่ T45-T54 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง

ตั้งแต่ T35-T44 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ

ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

ตาราง 7 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
94	88	6	.6	1000	99.70
80	78	11	1.1	994	98.85
79	77	12	1.2	983	97.70
72	72	1	.1	971	97.05
71	71	2	.2	970	96.90
70	70	19	1.9	968	95.85
68	69	14	1.4	949	94.20
64	66	5	.5	935	93.25
63	65	14	1.4	930	92.30
60	63	20	2.0	916	90.60
59	62	15	1.5	896	88.85
57	61	39	3.9	881	86.15
56	60	5	.5	842	83.95
55	59	54	5.4	837	81.00
53	58	104	10.4	783	73.10
52	57	53	5.3	679	65.25
51	56	92	9.2	626	58.00
49	55	38	3.8	534	51.50
48	54	135	13.5	496	42.85

ตาราง 7 (ต่อ)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
47	53	62	6.2	361	33.00
45	52	83	8.3	299	25.75
44	51	32	3.2	216	20.00
43	50	45	4.5	184	16.15
41	49	48	4.8	139	11.50
40	41	42	4.2	91	7.00
39	47	7	.7	49	4.55
37	46	8	.8	42	3.80
35	44	8	.8	34	3.00
33	43	5	.5	26	2.35
29	40	1	.1	21	2.05
25	37	3	.3	20	1.85
22	35	1	.1	17	1.65
20	33	4	.4	16	1.40
13	28	12	1.2	12	0.60

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

(ชวาล แพร์ตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก
ตั้งแต่ T55-T64	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง
ตั้งแต่ T45-T54	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง
ตั้งแต่ T35-T44	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ
ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

ตาราง 8 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์รวมทุกด้าน

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
88	189	5	.5	1000	99.75
87	187	1	.1	995	99.45
82	179	3	.3	994	99.25
81	178	1	.1	991	99.05
80	177	2	.2	990	98.90
80	176	1	.1	988	98.75
79	175	3	.3	987	98.55
78	174	1	.1	984	98.35
78	173	1	.1	983	98.25
77	172	1	.1	982	98.15
76	171	7	.7	981	97.75
76	170	5	.5	974	97.15
75	169	1	.1	969	96.85
74	168	1	.1	968	96.75
74	167	2	.2	967	96.60
73	166	4	.4	965	96.30
72	165	1	.1	961	96.05
72	164	1	.1	960	95.95
71	163	2	.2	959	95.80
70	162	2	.2	957	95.60
70	161	1	.1	955	95.45
69	160	1	.1	954	95.35
68	159	2	.2	953	95.20
68	158	5	.5	951	94.85

ตาราง 8 (ต่อ)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
67	157	3	.3	946	94.45
66	156	2	.2	943	94.20
66	155	8	.8	941	93.70
65	154	1	.1	933	93.25
64	153	8	.8	932	92.80
64	152	2	.2	924	92.30
63	151	1	.1	922	92.15
62	150	5	.5	921	91.85
62	149	12	1.2	916	91.00
61	148	17	1.7	904	89.55
60	147	31	3.1	887	87.15
60	146	11	1.1	856	85.05
59	145	11	1.1	845	83.95
58	144	12	1.2	834	82.80
58	143	15	1.5	822	81.45
57	142	5	.5	807	80.45
56	141	20	2.0	802	79.20
56	140	17	1.7	782	77.35
55	139	11	1.1	765	75.95
54	138	26	2.6	754	74.10
54	137	17	1.7	728	71.95
53	136	21	2.1	711	70.05
52	135	30	3.0	690	67.50
52	134	12	1.2	660	65.40
51	133	32	3.2	648	63.20

ตาราง 8 (ต่อ)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
50	132	39	3.9	616	59.65
50	131	19	1.9	577	56.75
49	130	44	4.4	558	53.60
48	129	30	3.0	514	49.90
48	128	30	3.0	484	46.90
47	127	33	3.3	454	43.75
46	126	48	4.8	421	39.70
46	125	43	4.3	373	35.15
45	124	49	4.9	330	30.55
44	123	38	3.8	281	26.20
44	122	38	3.8	243	22.40
43	121	33	3.3	205	18.85
43	120	35	3.5	172	15.45
42	119	8	.8	137	13.30
41	118	20	2.0	129	11.90
41	117	23	2.3	109	9.75
40	116	21	2.1	86	7.55
39	115	5	.5	65	6.25
39	114	2	.2	60	5.90
38	113	6	.6	58	5.50
37	112	9	.9	52	4.75
37	111	1	.1	43	4.25
36	110	1	.1	42	4.15
35	109	9	.9	41	3.65
35	108	2	.2	32	3.10

ตาราง 8 (ต่อ)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
34	107	1	.1	30	2.95
33	106	9	.9	29	2.45
33	105	1	.1	20	1.95
29	99	1	.1	19	1.85
27	96	1	.1	18	1.75
26	95	1	.1	17	1.65
24	92	1	.1	16	1.55
20	86	1	.1	15	1.45
19	85	12	1.2	14	0.80
18	83	2	.2	2	0.10

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

(ชวาล แพรัตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก

ตั้งแต่ T55-T64 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง

ตั้งแต่ T45-T54 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง

ตั้งแต่ T35-T44 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ

ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,000 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ	จำนวน 19 ข้อ
ตอนที่ 2 แบบวัดด้านความสนใจ	จำนวน 19 ข้อ
ตอนที่ 3 แบบวัดด้านบุคลิกภาพ	จำนวน 18 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ติดต่อและนำส่งหนังสือให้กับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัด วัน เวลาที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล
3. แจกแบบวัดทั้งหมด 1,100 ชุด ได้รับกลับคืนเป็นจำนวน 1,042 ฉบับ และในจำนวนแบบวัดที่ได้รับกลับคืนมานั้น พบว่ามีแบบวัดที่สมบูรณ์เป็นจำนวน 1,000 ชุดและนำแบบวัดที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นเพื่อหาค่า IOC
2. วิเคราะห์คุณภาพแบบวัดรายข้อ หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับที่ตัดข้อนั้นออก (Corrected item total correlation)
3. วิเคราะห์คุณภาพแบบวัดรายข้อ หาค่าความยากง่ายของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ และทำการวิเคราะห์คุณภาพแบบวัดทั้งฉบับ
 - 3.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ
 - 3.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Coefficient Alpha) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
4. หาคะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยหาคะแนนที่-ปกติจากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่-ปกติ (Normalized T-score)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการสร้างเครื่องมือแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษสรุปได้ ดังนี้ การทดสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัดที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ

1. ในการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือแบบวัดที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติการกับข้อความของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ จำนวน 25 ข้อ แบบวัดด้านความสนใจ จำนวน 20 ข้อ และแบบวัดด้านบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่า IOC อยู่ที่ 1.0
 - 1.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยหาค่าคะแนนเป็นรายข้อ โดยเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจจากการทดสอบครั้งที่ 1 (n=100 คน) แบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจก่อนการคัดเลือก จำนวน 25 ข้อ มีค่าความยากง่ายก่อนการคัดเลือกอยู่ระหว่าง 0.12 ถึง 0.82 หลังการคัดเลือกมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.73 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.06 ถึง 0.58 หลังการคัดเลือก ผลปรากฏว่า ได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 19 ข้อ และได้ตัดทิ้งจำนวน 6 ข้อ โดยข้อที่ได้คัดเลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.58 เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน ต่อไป

1.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงโครงสร้างของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยพิจารณาจากค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่าแบบวัดด้านความสนใจก่อนการคัดเลือกจำนวน 20 ข้อ มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.25 ถึง 0.65 หลังจากการคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 19 ข้อ ส่วนด้านบุคลิกภาพ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 20 ข้อ มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.15 ถึง 0.62 หลังจากการคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 18 ข้อ

1.4 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ภาษาอังกฤษด้วยกลุ่มรู้ชุด (Known Group) จำนวน 50 คน ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่พึงประสงค์ด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 และด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient ของครอนบรัค)

2. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) กับกลุ่มตัวอย่างจริง ($n=100$) ของแบบวัดด้านการรู้คิด แบบวัดด้านความสนใจและบุคลิกภาพ ผู้วิจัยหาเกณฑ์ปกติของแบบวัด โดยใช้คะแนนที่-ปกติ (Normalized T-score) ปรากฏผลดังนี้ แบบวัดด้านการรู้คิดมีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง $T_{20}-T_{68}$ แบบวัดด้านความสนใจมีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง $T_{17}-T_{83}$ แบบวัดด้านบุคลิกภาพมีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง $T_{13}-T_{94}$ และแบบวัดรวมทุกด้านมีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง $T_{18}-T_{88}$

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ และเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพ จำนวน 65 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาและตรวจสอบ ให้ตรงกับนิยามปฏิบัติการ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 โดยผู้ทำสารนิพนธ์ได้คัดเลือกข้อความที่มีค่า $IOC > 0.05$ ขึ้นไป เพราะการพิจารณาค่าความสอดคล้องต้องมีค่า $IOC > 0.05$ ขึ้นไป จึงจะกล่าวได้ว่าแบบวัดลักษณะด้านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจสูง

2. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจ

2.1 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากการหาค่าคะแนนเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ ค่าความยากง่าย (p) ก่อนการคัดเลือกอยู่ระหว่าง 0.12

ถึง 0.82 หลังการคัดเลือกผลปรากฏว่ามีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.73 และค่าอำนาจจำแนก (r) ก่อนการคัดเลือกมีค่าอำนาจอยู่ระหว่าง -0.06 ถึง 0.58 และหลังการคัดเลือก ผลปรากฏว่ามีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.58 จะเห็นได้ว่าเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพใช้ได้เพราะการสร้างแบบสอบถามทั่วไป เนื่องจากค่าความยากง่ายที่ใช้ได้นั้นควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบผู้วิจัย

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของแบบวัดด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 หาเกณฑ์ปกติ (Norms) จากการวิจัยในครั้งนี้เมื่อได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษแล้วผู้วิจัยหาคะแนนที่-ปกติ ของแบบวัดในรูปของคะแนนที่-ปกติ (Normalized T-score) เพื่อเปรียบเทียบระดับความถนัดด้านภาษาอังกฤษ จากคะแนนดิบดังที่ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2541:215-216) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติคะแนนที่ นิยมใช้กันมากเพราะเป็นคะแนนมาตรฐาน สามารถนำมาบวก ลบ สะดวกในการนำไปใช้ และเฉลี่ยได้ มีความเหมาะสมในการแปลความหมายซึ่งใช้ในการวิจัยครั้งนี้และใช้เกณฑ์ของชวาล แพร์ตกุล (2520:53) ในการเปรียบเทียบคะแนนดังนี้

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงกว่า
ตั้งแต่ T55-T64	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง
ตั้งแต่ T45-T54	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง
ตั้งแต่ T35-T44	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ
ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก
ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ	

3. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพ

3.1 หาค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดด้านสนใจและบุคลิกภาพ ค่าสหสัมพันธ์ที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จึงจะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจริง จากการแบบทดสอบผลปรากฏว่า ค่าที่ได้หลังจากการคัดเลือกนั้นมีค่าอยู่ระหว่าง 0.28 ถึง 0.65 จึงกล่าวได้ว่าแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษนั้นสามารถนำไปใช้ได้

3.2 ค่าความเชื่อมั่น (r_c) ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพนั้น ซึ่งหาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ

ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 และด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 แสดงว่าแบบวัดที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ทดสอบได้

3.3 เกณฑ์ปกติ (Norms) จากการวิจัยครั้งนี้เมื่อได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยหาคะแนนที่-ปกติ ของแบบทดสอบในรูปของคะแนนที่-ปกติ (Normalized T-score) โดยใช้เกณฑ์ของซวาล แพร์ตกุล ดังนี้

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงกว่า
ตั้งแต่ T55-T64	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง
ตั้งแต่ T45-T54	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง
ตั้งแต่ T35-T44	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ
ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลต้องเข้มงวดในเรื่องระดับชั้นของนักเรียนเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายและเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2 ก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะใช้แบบวัดควรชี้แจงถึงประโยชน์ของแบบวัดและผลที่ได้จากการทำแบบวัด เพื่อป้องกันการคัดลอกและการทำโดยเสียไม่ได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรสร้างแบบทดสอบและแบบสอบถามให้มีจำนวนข้อมากขึ้น เพื่อประสิทธิภาพในเรื่องของความเชื่อมั่นและสร้างรูปแบบของแบบทดสอบและแบบสอบถามที่หลากหลายและน่าสนใจให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ.(2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*.กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมฯ.
- _____. (2546). *แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมฯ.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.(2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ: ภาควิชาแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ:องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย .(2542).*การจัดการศึกษาแนวใหม่:กสนพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ*.กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงการศึกษาธิการ.
- เกศรี กิติศรีปัญญา.(2542). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคิดรวบยอดทางภาษาจากการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่2) กับ การสอนตามคู่มือครู*. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *จุดประกายภาษาอังกฤษ: คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ*.กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.(2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เฉลียวศรี พิบูลชลและคณะ.(2546). *กรอบการวิจัยการประเมินพัฒนาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*.กรุงเทพฯ:สทศ.
- ชุติกาญจน์ บุญญะธิติสุข.(2546). *การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ*.ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- นภาพร วัฒนโสภา.(2541). การศึกษาบุคลิกภาพของผู้บริหารสถานศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF . ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- บรรเจิด พงษ์มรัตน์. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การสร้างมาตรฐานและเกณฑ์ปกติ(Norms) ศักยภาพการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- บัณฑิต อึ้งสกุล.(2545,7 กรกฎาคม). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการทักษะ และการปฏิบัติ. วารสารวิชาการ.5:52
- ประพันธ์ จุลามูล.(2544,1 มกราคม). วารสารวิชาการ:4:52.
- ประสาร ทิพย์ธารา.(2521). พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- นวลละออ สุภาผล.(2527). ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ:ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยนุช พัฒนภิรมย์.(2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกอ่านด้วยกระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู.ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(การสอนมัธยม).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.(2546).จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ:ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- พรวิณี ชูชัย เจนจิต.(2538).จิตวิทยาการเรียนการสอน.พิมพ์ครั้งที่ 4 .กรุงเทพฯ:บริษัท ต้นอ่อนแกรมมี จำกัด.

- ภูวิชญ์ จั้วลาย.(2546).การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรผู้เรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับ การสอนตามคู่มือครู . ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- มนูญ สุคติตา.(2545). รายงานการวิจัย เรื่อง ลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มิ่งขวัญ บุญยานันต์.(2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ. สารนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
กรุงเทพฯ:ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โยธิน อำพิก.(2546) การศึกษาระดับบุคลิกภาพนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(จิตวิทยา การแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์.(2533). การวัดทัศนคติเบื้องต้น ในเอกสารคำสอนวิชา วผ 306: การวัดทัศนคติเบื้องต้น.ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตสถาน(2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ .(2541). เทคนิคการสร้างและการสอบข้อสอบความถนัดทางการเรียนและความสามารถทั่วไป.กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- วิมาพร มาพบสุข.(2540). จิตวิทยาทั่วไป.กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิโรจน์ ธีรคุณ.(2546).จับตายภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:Animate Print And Desing Co,Ltd.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด .(2544).การศึกษาและความเป็นครูไทย.กรุงเทพฯ:อักษรบัณฑิต.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ.(2530). จิตวิทยาศึกษา.พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุชา จันทร์เอมและสุรางค์ จันทร์เอม.(2515). จิตวิทยาศึกษา.พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล.(2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลำอาง หิรัญบุรณะและคณะ.(2544).รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา.

- อรพินทร์ ชูชมและคณะ.(2546).*การตัดสินใจเลือกการศึกษา-อาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน ร่วมสรรค์สร้างเด็กและเยาวชน*.หน้า 29-30. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อารีย์ พันธุ์มณี.(2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*.กรุงเทพฯ:บริษัท ดันอ้อ จำกัด.
- อังคณา สายยศและอื่นๆ.(2541).*โครงการวิจัยชนบทศึกษา การศึกษาและพัฒนาระดับ*
เขาวนัญญาของนักเรียนประถมศึกษาในอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษาในอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำไพ ศิริศากาวร.(2544). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางคอมพิวเตอร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การวัดผลการศึกษา)*.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อุทุมพร จามรมาน. (2532). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: ฟันนี้พับบลิชซิ่ง.
- Bloom, B.S. (1965). *Taxonomy of Educational Objectives:The Classification of Educational Goals, Handbook 1: Cognitive Domain*. New York: David McKay.
- Dewey, J. (1959). *Dewey on Education*. (S. Dworkin, Ed.). New York: Bureau of Publications Teachers College, Columbia University.
- Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: the Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books.
- Kruthwohl, D.R. ; et al. (1964). *Taxonomy of Educational Objectives. The Classification of Educational Goals. Handbook 1 : Affective Domain*. New York: David McKay.
- Simpson, E.J. (1956). *The Classification of Educational Objectives in the Psychomotor Domain*. The Psychomotor Domain. New York: Gryphon House.
- Van Tassel – Baska, Joyce. (1996). *The Process of Talent Development, in Developing Verbal Talent*. Boston: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 9 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความรู้ ความเข้าใจ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1.0
2	1	1	1	3	1.0
3	1	1	1	3	1.0
4	1	1	1	3	1.0
5	1	1	1	3	1.0
6	1	1	1	3	1.0
7	1	1	1	3	1.0
8	1	1	1	3	1.0
9	1	1	1	3	1.0
10	1	1	1	3	1.0
11	1	1	1	3	1.0
12	1	1	1	3	1.0
13	1	1	1	3	1.0
14	1	1	1	3	1.0
15	1	1	1	3	1.0
16	1	1	1	3	1.0
17	1	1	1	3	1.0
18	1	1	1	3	1.0
19	1	1	1	3	1.0
20	1	1	1	3	1.0
21	1	1	1	3	1.0
22	1	1	1	3	1.0
23	1	1	1	3	1.0
24	1	1	1	3	1.0
25	1	1	1	3	1.0

ตาราง 10 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสนใจ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1.0
2	1	1	1	3	1.0
3	1	1	1	3	1.0
4	1	1	1	3	1.0
5	1	1	1	3	1.0
6	1	1	1	3	1.0
7	1	1	1	3	1.0
8	1	1	1	3	1.0
9	1	1	1	3	1.0
10	1	1	1	3	1.0
11	1	1	1	3	1.0
12	1	1	1	3	1.0
13	1	1	1	3	1.0
14	1	1	1	3	1.0
15	1	1	1	3	1.0
16	1	1	1	3	1.0
17	1	1	1	3	1.0
18	1	1	1	3	1.0
19	1	1	1	3	1.0
20	1	1	1	3	1.0

ตาราง 11 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านบุคลิกภาพ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1.0
2	1	1	1	3	1.0
3	1	1	1	3	1.0
4	1	1	1	3	1.0
5	1	1	1	3	1.0
6	1	1	1	3	1.0
7	1	1	1	3	1.0
8	1	1	1	3	1.0
9	1	1	1	3	1.0
10	1	1	1	3	1.0
11	1	1	1	3	1.0
12	1	1	1	3	1.0
13	1	1	1	3	1.0
14	1	1	1	3	1.0
15	1	1	1	3	1.0
16	1	1	1	3	1.0
17	1	1	1	3	1.0
18	1	1	1	3	1.0
19	1	1	1	3	1.0
20	1	1	1	3	1.0

ตาราง 12 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความรู้ ความเข้าใจ (n=100)

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.49	0.22	
2	0.12*	0.12*	
3	0.41	0.46	
4	0.54	0.44	
5	0.29	0.30	
6	0.55	0.22	
7	0.45	0.58	
8	0.45	0.10*	
9	0.71	0.26	
10	0.45	0.34	
11	0.35	0.06*	
12	0.23	-0.06*	
13	0.71	0.58	
14	0.70	0.52	
15	0.48	0.48	
16	0.80*	0.36	
17	0.47	0.58	
18	0.64	0.40	
19	0.48	0.56	
20	0.68	0.52	
21	0.60	0.40	
22	0.58	0.20	
23	0.53	0.34	
24	0.82	0.12*	
25	0.73	0.22	
			0.7966

ตาราง 13 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความสนใจ (n=100)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.64	11	0.64
2	0.56	12	0.57
3	0.47	13	0.51
4	0.59	14	0.28
5	0.64	15	0.46
6	0.41	16	0.30
7	0.57	17	0.58
8	0.58	18	0.59
9	0.53	19	-0.25*
10	0.56	20	0.65

ตาราง 14 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความบุคลิกภาพ (n=100)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.56	11	0.62
2	0.42	12	0.16*
3	0.38	13	0.50
4	0.51	14	0.59
5	0.54	15	0.41
6	0.57	16	0.45
7	0.33	17	0.44
8	0.23	18	0.39
9	0.39	19	0.15*
10	0.52	20	0.60

ตาราง 15 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความรู้ ความเข้าใจ (n=50)

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.52	0.40	
2	0.48	0.56	
3	0.56	0.48	
4	0.36	0.48	
5	0.46	0.04	
6	0.44	0.56	
7	0.74	0.20	
8	0.48	0.48	
9	0.82	0.36	
10	0.76	0.48	
11	0.58	0.60	
12	0.56	0.48	
13	0.76	0.40	
14	0.56	0.48	
15	0.82	0.36	
16	0.68	0.32	
17	0.72	0.00	
18	0.68	0.24	
19	0.80	0.16	
			0.8182

ตาราง 16 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความสนใจ (n=50)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.42	11	0.74
2	0.32	12	0.61
3	0.39	13	0.58
4	0.68	14	0.39
5	0.74	15	0.68
6	0.58	16	0.39
7	0.33	17	0.38
8	0.74	18	0.51
9	0.43	19	0.60
10	0.68		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

ตาราง 17 ค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความบุคลิกภาพ (n=50)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.24	11	0.53
2	0.30	12	0.49
3	0.28	13	0.23
4	0.41	14	0.28
5	0.23	15	0.46
6	0.51	16	0.27
7	0.21	17	0.41
8	0.30	18	0.43
9	0.54		
10	0.37		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

ตาราง 18 ค่าความยากง่ายของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ : ด้านความรู้ ความเข้าใจ (n=1000)

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ข้อ	ค่าความยากง่าย
1	0.67	11	0.70
2	0.61	12	0.68
3	0.60	13	0.60
4	0.66	14	0.74
5	0.60	15	0.70
6	0.61	16	0.65
7	0.69	17	0.73
8	0.54	18	0.67
9	0.65	19	0.75
10	0.71		

ภาคผนวก ข

- คู่มือดำเนินการสอบแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คู่มือดำเนินการสอบแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีแนวโน้ม บ่งบอกว่าบุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จในด้านภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Knowledge – Comprehension Domain) หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ศัพท์สัมพันธ์ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์และนำไปใช้ในประโยคให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้ถูกต้อง

1.2 คำตรงข้าม หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามได้อย่างถูกต้อง

1.3 การสังเคราะห์ความ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในการเรียบเรียง ข้อความให้ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค

2. ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบและพึงพอใจในภาษาอังกฤษโดยให้ความสนใจในเรื่องต่อไปนี้

2.1 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบและพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษหรือการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางภาษา

2.2 ความสนใจในการใช้สื่อที่น่าสนใจเป็นภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบที่จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาอังกฤษ

3. ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกได้เหมาะสมกับการเป็นผู้มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ได้แก่

3.1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

3.2 ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ลักษณะที่บ่งบอกถึงความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ

โครงสร้างแบบวัด

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษเป็นแบบวัดที่ครอบคลุมลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ 3 ด้านซึ่งสร้างขึ้นตามนิยาม

แบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ มีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ส่วนแบบวัดด้านความสนใจและแบบวัดด้านบุคลิกภาพเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับคือ จริงที่สุด จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ	จำนวนข้อ	ตรงกับข้อที่
<u>ด้านที่ 1 ความรู้ ความเข้าใจ</u>		
เรื่องศัพท์สัมพันธ์	8	1 – 8
เรื่องคำตรงข้าม	7	9 – 15
เรื่องการสังเคราะห์ความ	4	16 – 19
<u>ด้านที่ 2 ความสนใจ</u>		
เรื่องความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ	10	1 – 10
เรื่องความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	9	11 – 19
<u>ด้านที่ 3 บุคลิกภาพ</u>		
เรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ	10	1 – 10
เรื่องความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ	8	11 – 18

การสร้างแบบวัด

ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษได้ดำเนินการสร้าง ทดลองและปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม 2550 ถึง เดือนสิงหาคม 2550 จึงสำเร็จตามความต้องการ การดำเนินการทดลองและปรับปรุงมีรายละเอียดดังนี้

1. การตรวจคุณภาพเบื้องต้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษและจิตวิทยาการแนะแนวจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา กับนิยามศัพท์เฉพาะจำนวน 65 ข้อแล้ว นำผลการพิจารณามาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์จำนวน 56 ข้อ ไปใช้ในการทดสอบต่อไป
2. การทดสอบครั้งที่ 1 (Try out) ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้าน

ภาษาอังกฤษที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ เลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์จำนวน 19 ข้อ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดด้านความสนใจ ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์จำนวน 19 ข้อ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบวัดด้านบุคลิกภาพ ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์จำนวน 18 ข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพไว้ทั้งหมดเพื่อนำไปทดสอบครั้งต่อไป

3. การทดสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษรวม 56 ข้อไปทดสอบกับนิสิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (กลุ่มรัฐฯ) จำนวน 50 คน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้ง 3 ด้าน

4. การทดสอบครั้งที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ รวม 56 ข้อไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,000 คน เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน (ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) หาค่าความเชื่อมั่นและสร้างเกณฑ์ปกติ

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติขณะสอบ และวิธีปฏิบัติหลังการสอบยุติลง

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

กำหนด วัน เวลา สถานที่ล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ

เตรียมห้องสอบและอุปกรณ์การสอบให้เรียบร้อย ทั้งนี้ควรเตรียมแบบวัดให้มากกว่าจำนวนผู้สอบอย่างน้อย 5 เปอร์เซ็นต์ของผู้เข้าสอบทั้งหมด

การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงในการทำแบบวัดล่วงหน้าให้เข้าใจ เพื่อให้การสอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. วิธีปฏิบัติขณะสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

ชี้แจงให้ผู้เข้าสอบอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจโดยตลอด และให้เริ่มลงมือทำพร้อมกัน หลังจากให้ผู้ดำเนินการสอบแจกแบบวัดครบตามจำนวนนักเรียน โดยให้เวลาในการทำ 50 นาที การเตือนเวลาให้เตือน 2 ครั้ง คือเมื่อหมดเวลาครั้งแรกและเมื่อเหลือเวลาอีก 5 นาที

3. วิธีปฏิบัติหลังการสอบยุติลง ควรปฏิบัติดังนี้

ให้ผู้เข้าสอบทุกคนวางปากกา แล้วเก็บแบบวัด

ก่อนออกจากห้องสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวชมเชยนักเรียนที่ให้ความร่วมมือ

วิธีการตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนแบ่งเป็น 2 แบบคือ แบบปรนัยของแบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจและแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของแบบวัดด้านความสนใจและแบบวัดด้านบุคลิกภาพ

ตอนที่ 1 แบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ

ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบในแต่ละข้อ ให้ 0 คะแนน ตอบถูกให้ 1

คะแนน

ตอนที่ 2 แบบวัดด้านความสนใจ

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
ทางบวก	5	4	3	2	1
ทางลบ	1	2	3	4	5

เกณฑ์ปกติของแบบวัด

สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนำคะแนนดิบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 คน มาแปลงให้อยู่ในรูปของคะแนนที่ปกติ จำแนกตามแบบวัดดังนี้

1. ปกติวิสัยของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ คะแนนมาตรฐาน

ปกติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละของความถี่ ความถี่สะสมและร้อยละของความถี่สะสมของคะแนนลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ($N = 1,000$)

T60-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
68	19	26	2.6	1,000	98.70
65	18	45	4.5	974	95.15
62	17	58	5.8	929	90.00
6	16	101	10.1	871	82.05
57	15	122	12.2	770	70.90
54	14	92	9.2	648	60.20
51	13	111	11.1	556	50.05
48	12	57	5.7	445	41.65
46	11	92	9.2	388	34.20
43	10	63	6.3	296	26.45
40	9	74	7.4	233	19.60
37	8	61	6.1	159	12.85
34	7	51	5.1	98	7.25
32	6	26	2.6	47	3.40
29	5	7	.7	21	1.75
26	4	12	1.2	14	0.80
23	3	1	.1	2	0.15
20	2	1	.1	1	0.05

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก
ตั้งแต่ T55-T64	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง
ตั้งแต่ T45-T54	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง
ตั้งแต่ T35-T44	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ
ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

2. ปกติวิสัยของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ คะแนนมาตรฐาน

ปกติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละของความถี่ ความถี่สะสมและร้อยละของความถี่สะสมของคะแนน
ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (N =
1,000)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
83	91	3	.3	1,000	99.85
79	88	5	.5	997	99.45
78	87	6	.6	992	98.90
77	86	1	.1	986	98.55
75	85	4	.4	985	98.30
73	83	4	.4	981	97.90
72	82	2	.2	977	97.60
71	81	7	.7	975	97.15
70	80	4	.4	968	96.60
68	79	7	.7	964	96.05
67	78	21	2.1	957	94.65
66	77	22	2.2	936	92.50
65	76	16	1.6	914	90.60
64	75	12	1.2	898	89.20
63	74	6	.6	886	88.30
61	73	28	2.8	880	86.60
60	72	21	2.1	852	84.15
59	71	21	2.1	831	82.05
58	70	12	1.2	810	80.40
57	69	37	3.7	798	77.95
56	68	43	4.3	761	73.95
54	67	38	3.8	718	69.90

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
53	66	30	3.0	680	66.50
52	65	25	2.5	650	63.75
51	64	28	2.8	625	61.10
50	63	70	7.0	597	56.20
48	62	84	8.4	527	48.50
47	61	41	4.1	443	42.25
46	60	81	8.1	402	36.15
45	59	23	2.3	321	30.95
44	58	47	4.7	298	27.45
43	57	75	7.5	251	21.35
41	56	1	.1	176	17.55
40	55	44	4.4	175	15.30
39	54	52	5.2	131	10.50
38	53	23	2.3	79	6.75
37	52	12	1.2	56	5.00
36	51	1	.1	44	4.35
34	50	22	2.2	43	3.20
33	49	1	.1	21	2.05
31	47	1	.1	20	1.95
26	43	4	.4	19	1.70
25	42	11	1.1	15	0.95
23	40	1	.1	4	0.35
17	35	3	.3	3	0.15

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้(ชวาล แพรัตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก

ตั้งแต่ T55-T64 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง

ตั้งแต่ T45-T54 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง

ตั้งแต่ T35-T44 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ

ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

3. ปกติวิสัยของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ คะแนนมาตรฐาน

ปกติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละของความถี่ ความถี่สะสมและร้อยละของความถี่สะสมของคะแนนลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ด้านบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (N = 1,000)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
94	88	6	.6	1000	99.70
80	78	11	1.1	994	98.85
79	77	12	1.2	983	97.70
72	72	1	.1	971	97.05
71	71	2	.2	970	96.90
70	70	19	1.9	968	95.85
68	69	14	1.4	949	94.20
64	66	5	.5	935	93.25
63	65	14	1.4	930	92.30
60	63	20	2.0	916	90.60
59	62	15	1.5	896	88.85
57	61	39	3.9	881	86.15

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
56	60	5	.5	842	83.95
55	59	54	5.4	837	81.00
53	58	104	10.4	783	73.10
52	57	53	5.3	679	65.25
51	56	92	9.2	626	58.00
49	55	38	3.8	534	51.50
48	54	135	13.5	496	42.85
47	53	62	6.2	361	33.00
45	52	83	8.3	299	25.75
44	51	32	3.2	216	20.00
43	50	45	4.5	184	16.15
41	49	48	4.8	139	11.50
40	41	42	4.2	91	7.00
39	47	7	.7	49	4.55
37	46	8	.8	42	3.80
35	44	8	.8	34	3.00
33	43	5	.5	26	2.35
29	40	1	.1	21	2.05
25	37	3	.3	20	1.85
22	35	1	.1	17	1.65
20	33	4	.4	16	1.40
13	28	12	1.2	12	0.60

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

(ชวาล แพรัตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก
 ตั้งแต่ T55-T64 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง
 ตั้งแต่ T45-T54 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง
 ตั้งแต่ T35-T44 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ
 ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก
 ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

4. ปกติวิสัยของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ คะแนนมาตรฐาน

ปกติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละของความถี่ ความถี่สะสมและร้อยละของความถี่สะสมของคะแนนลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษรวมทุกด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

(N = 1,000)

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
88	189	5	.5	1000	99.75
87	187	1	.1	995	99.45
82	179	3	.3	994	99.25
81	178	1	.1	991	99.05
80	177	2	.2	990	98.90
80	176	1	.1	988	98.75
79	175	3	.3	987	98.55
78	174	1	.1	984	98.35
78	173	1	.1	983	98.25
77	172	1	.1	982	98.15
76	171	7	.7	981	97.75

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
76	170	5	.5	974	97.15
75	169	1	.1	969	96.85
74	168	1	.1	968	96.75
74	167	2	.2	967	96.60
73	166	4	.4	965	96.30
72	165	1	.1	961	96.05
72	164	1	.1	960	95.95
71	163	2	.2	959	95.80
70	162	2	.2	957	95.60
70	161	1	.1	955	95.45
69	160	1	.1	954	95.35
68	159	2	.2	953	95.20
68	158	5	.5	951	94.85
67	157	3	.3	946	94.45
66	156	2	.2	943	94.20
66	155	8	.8	941	93.70
65	154	1	.1	933	93.25
64	153	8	.8	932	92.80
64	152	2	.2	924	92.30
63	151	1	.1	922	92.15
62	150	5	.5	921	91.85
62	149	12	1.2	916	91.00
61	148	17	1.7	904	89.55
60	147	31	3.1	887	87.15
60	146	11	1.1	856	85.05
59	145	11	1.1	845	83.95

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
58	144	12	1.2	834	82.80
58	143	15	1.5	822	81.45
57	142	5	.5	807	80.45
56	141	20	2.0	802	79.20
56	140	17	1.7	782	77.35
55	139	11	1.1	765	75.95
54	138	26	2.6	754	74.10
54	137	17	1.7	728	71.95
53	136	21	2.1	711	70.05
52	135	30	3.0	690	67.50
52	134	12	1.2	660	65.40
51	133	32	3.2	648	63.20
50	132	39	3.9	616	59.65
50	131	19	1.9	577	56.75
49	130	44	4.4	558	53.60
48	129	30	3.0	514	49.90
48	128	30	3.0	484	46.90
47	127	33	3.3	454	43.75
46	126	48	4.8	421	39.70
46	125	43	4.3	373	35.15
45	124	49	4.9	330	30.55
44	123	38	3.8	281	26.20
44	122	38	3.8	243	22.40
43	121	33	3.3	205	18.85
43	120	35	3.5	172	15.45
42	119	8	.8	137	13.30

T-score	คะแนน	ความถี่	ร้อยละของ ความถี่	ความถี่สะสม	เปอร์เซ็นต์ไทล์
41	118	20	2.0	129	11.90
41	117	23	2.3	109	9.75
40	116	21	2.1	86	7.55
39	115	5	.5	65	6.25
39	114	2	.2	60	5.90
38	113	6	.6	58	5.50
37	112	9	.9	52	4.75
37	111	1	.1	43	4.25
36	110	1	.1	42	4.15
35	109	9	.9	41	3.65
35	108	2	.2	32	3.10
34	107	1	.1	30	2.95
33	106	9	.9	29	2.45
33	105	1	.1	20	1.95
29	99	1	.1	19	1.85
27	96	1	.1	18	1.75
26	95	1	.1	17	1.65
24	92	1	.1	16	1.55
20	86	1	.1	15	1.45
19	85	12	1.2	14	0.80
18	83	2	.2	2	0.10

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

(ชวาล แพรัตกุล, 2520:53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูงมาก
ตั้งแต่ T55-T64	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ สูง
ตั้งแต่ T45-T54	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ปานกลาง
ตั้งแต่ T35-T44	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำ
ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

1. เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ด้าน

1. แบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ มี 3 เรื่องคือ
 - เรื่องที่ 1 ศัพท์สัมพันธ์
 - เรื่องที่ 2 คำตรงข้าม
 - เรื่องที่ 3 การสังเคราะห์ความ
2. แบบวัดด้านความสนใจ มี 2 เรื่องคือ
 - เรื่องที่ 1 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ
 - เรื่องที่ 2 ความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

3. แบบวัดด้านบุคลิกภาพ มี 2 เรื่องคือ
 - เรื่องที่ 1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ
 - เรื่องที่ 2 ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ฉบับนี้ ใช้เวลาในการทำ 50 นาที

**แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความรู้ ความเข้าใจ**

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้คำตอบของนักเรียนมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุดในการพัฒนาแบบวัดให้มีประสิทธิภาพ โปรดตอบคำถามตามความรู้ ความสามารถ และความคิดเห็นของนักเรียนตรงกับความเป็นจริงของตัวนักเรียนเอง

แบบวัดด้านความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาอังกฤษมีข้อคำถามจำนวน 19 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ซึ่งประกอบด้วย 3 เรื่องคือ

- เรื่องที่ 1** ศัพท์สัมพันธ์เป็นข้อคำตอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่องคำตอบ
- เรื่องที่ 2** คำตรงข้ามเป็นข้อคำตอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่องคำตอบ
- เรื่องที่ 3** การสังเคราะห์ความเป็นข้อคำตอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่องคำตอบ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

เรื่องที่ 1 ศัพท์สัมพันธ์

Instruction : Choose the best word to fill in each blank.

- 1 My friend that I should sell my house because it is very cold.
 - a) advises
 - b) introduces
 - c) suggests
 - d) guides
2. He is He doesn't know even only that who the director of his company is.
 - a) foolish
 - b) stupid
 - c) idiot
 - d) ignorant
3. She was very disappointed with her husband , so she herself.
 - a) murdered
 - b) suicided
 - c) executed
 - d) assassinated
4. He is a criminal in this province.
 - a) famous
 - b) well-known
 - c) notorious
 - d) good will
5. I told him to come to my birthday party , but he came on the day.
 - a) wrong
 - b) mistake
 - c) error
 - d) false
6. This student is a liar. He never the truth to anyone.
 - a) tells
 - b) says
 - c) speaks
 - d) talks
7. I a letter from my uncle this morning.
 - a) received
 - b) accepted
 - c) greeted
 - d) welcomed
8. Susan speaks English very fluently. She is a student in this class.
 - a) peculiar
 - b) distinguished
 - c) different
 - d) strange

เรื่องที่ 2 คำตรงข้าม

Instruction : Choose the best word that has the OPPOSITE meaning.

9. abnormal
 - a) unfamiliar
 - b) logical
 - c) usual
 - d) weird

10. achieve
a) fail b) perform
c) abandon d) review
11. benefit
a) disapproval b) disadvantage
c) disability d) discipline
12. detest
a) appreciate b) prevent
c) displease d) recommend
13. deposit
a) cash b) fee
c) withdrawal d) receipt
14. fragile
a) tough b) delicate
c) weary d) exhausted
15. punctual
a) on time b) in time
c) late d) early

เรื่องที่ 3 : การสังเคราะห์ความ

Instruction : Arrange the sentence and choose the best answer.

16. 1) but at the same time b) it's good to believe in yourself
3) to others as well d) you must listen
a) 2 – 1 – 3 – 4 b) 2 – 1 – 4 – 3
c) 4 – 1 – 2 – 3 d) 4 – 3 – 1 – 2
17. 1) both at home and in school 2) a child's character and personality
3) come from 4) his early experiences
a) 4 – 3 – 2 – 1 b) 2 – 3 – 4 – 1
c) 1 – 2 – 3 – 4 d) 2 – 1 – 3 – 4

18. 1) but much easier
3) it'd seem impossible
a) 4 – 3 – 2 – 1
c) 4 – 1 – 2 – 3
19. 1) in life
3) the greatest discovery
a) 1 – 3 – 2 – 4
c) 4 – 2 – 3 – 1
- 2) to please the whole world
4) if we give our love to them
b) 3 – 1 – 4 – 2
d) 3 – 2 – 1 – 4
- b) is to find
d) your own self
b) 2 – 1 – 4 – 3
d) 3 – 1 – 2 – 4

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสนใจ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสนใจ เพื่อให้คำตอบของนักเรียนมีประโยชน์และมีคุณค่า

มากที่สุด โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงของตัวนักเรียนเอง ทั้งนี้จะได้นำคำตอบของนักเรียน

ไปใช้ในการปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสนใจ ต่อไป

แบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาอังกฤษมีข้อคำถามจำนวน 19 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกทำเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนดให้ซึ่งตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษ
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด

แบบวัดด้านความสนใจนี้ประกอบด้วย 2 เรื่องคือ

เรื่องที่ 1 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ

เรื่องที่ 2 ความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงกับตัวท่านเองมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่จริง ที่สุด
เรื่องความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ						
1	ฉันเข้าค่ายภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส					
2	ฉันชอบช่วยครูจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
3	ถ้ามีกิจกรรมอะไรเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ฉันจะพยายามหลีกเลี่ยง					
4	ชุมนุมที่ฉันชอบมากที่สุดคือชุมนุมภาษาอังกฤษ					
5	นิทรรศการที่ฉันไม่เคยพลาดที่จะเข้าชมคือ นิทรรศการ ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
6	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้ ภาษาอังกฤษ					
7	เมื่อชาวต่างชาติมาจัดกิจกรรมภายในโรงเรียน ฉัน จะหลีกเลี่ยงในการเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ					
8	ถ้ามีการแข่งขันเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ฉันไม่เคยคิด ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม					
9	ฉันสนุกกับการเล่นเกมปริศนาอักษรไขว้ ภาษาอังกฤษ					
10	ฉันชอบเป็นผู้นำในการเล่นเกมนภาษาอังกฤษ					
เรื่องความสนใจในการใช้สื่อที่นำเสนอเป็น ภาษาอังกฤษ						
11	ฉันชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ					
12	ฉันชอบหาข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษจากอินเทอร์เน็ต					
13	ฉันไม่เคยใช้เวลาในการอ่านตำราที่เป็น ภาษาอังกฤษ					
14	ฉันอ่านคำแนะนำวิธีการใช้สินค้าต่างๆที่เป็น ภาษาไทยมากกว่าคำแนะนำการใช้ที่เป็น ภาษาอังกฤษ					

15	ฉันชอบฟังข่าวสารจากวิทยุหรือโทรทัศน์ที่กระจายเสียงเป็นภาษาอังกฤษ					
16	ฉันเลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีการพากย์หรือมีคำบรรยายประกอบเป็นภาษาไทย					
17	เมื่อมีเวลาว่าง ฉันจะหาโอกาสเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ					
18	ฉันชอบดูการ์ตูนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร					
19	ฉันชอบอ่านบทประพันธ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านบุคลิกภาพ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านบุคลิกภาพ เพื่อให้คำตอบของนักเรียนมีประโยชน์และมีคุณค่า

มากที่สุด โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงของตัวนักเรียนเอง ทั้งนี้จะได้นำคำตอบของนักเรียนไปใช้ในการปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านบุคลิกภาพ ต่อไป

แบบวัดด้านบุคลิกภาพด้านภาษาอังกฤษมีข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกทำเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนดให้ซึ่งตรงกับความรู้สึกของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษ
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนในด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด

แบบวัดด้านบุคลิกภาพนี้ประกอบด้วย 2 เรื่องคือ

เรื่องที่ 1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ

เรื่องที่ 2 ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านบุคลิกภาพ

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงกับตัวท่านเองมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่จริง ที่สุด
เรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ						
1	ฉันสนทนาได้ตอบกับชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษได้					
2	ฉันมักมีปัญหาในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ					
3	ฉันต้องปรับปรุงสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษของฉัน					
4	ฉันเล่านิทานเป็นภาษาอังกฤษพร้อมแสดงท่าทางได้					
5	ฉันไม่สามารถรายงานเป็นภาษาอังกฤษได้ทั้งที่ฉันได้เตรียมตัวมาก่อนแล้ว					
6	ฉันเขียนจดหมายได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้					
7	ฉันปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำที่เป็นภาษาอังกฤษได้					
8	ถ้าฉันอ่านประโยคหรือข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ ฉันต้องใช้พจนานุกรมอังกฤษ – ไทย					
9	ฉันใช้เวลาในการอ่านข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษหลายรอบ จึงจะเข้าใจ					
10	เมื่อพบประโยคภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ฉันรู้ทันทีว่าผิดตรงไหน					
เรื่องความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ						
11	ถ้ามีชาวต่างชาติต้องการความช่วยเหลือ ฉันจะรีบอาสาทันที					
12	เมื่อใดก็ตามที่ฉันพูดภาษาอังกฤษ ฉันมักจะพูดตะกุกตะกัก					
13	ฉันไม่กล้าสบตากับชาวต่างชาติขณะพูดภาษาอังกฤษ					
14	ฉันกล้าพูดภาษาอังกฤษไม่ว่าในสถานการณ์ใด					

15	ฉันมั่นใจว่าฉันออกเสียงในการร้องเพลงภาษาอังกฤษได้ชัดเจน					
16	ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ฉันเขียนได้โดยไม่ต้องร่างเป็นภาษาไทยก่อน					
17	ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ฉันประหม่าทุกครั้งถ้าต้องพูดหน้าชั้นเรียน					
18	ฉันทำข้อสอบภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจทุกครั้ง					

\

ภาคผนวก ค

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์	ภาควิชาจิตวิทยาเพื่อการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง	ภาควิชาจิตวิทยาเพื่อการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์	ภาควิชาจิตวิทยาเพื่อการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์เตือนใจ เฉลิมศรี	ภาควิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางฉันทพร ถาวร
วันเดือนปีเกิด	24 มิถุนายน 2506
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	125/391 ถนน บางนาตราด แขวงบางโหลง เขตบางพลี สมุทรปราการ 10540
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ 4641 แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2529	ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอก ภาษาอังกฤษ วิชาโท สื่อสารมวลชน จาก มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
พ.ศ.2550	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ